

Adventes Vēstis

2021
JŪNIJS/JŪLIJS
305/306

SEPTĪTĀS DIENAS ADVENTISTU
LATVIJAS DRAUDŽU
SAVIENĪBAS IZDEVUMS

KOPĀ JAU 125 GADUS.
DRAUDZE KĀ ĢIMENE

SVĒTDIENAS LIKUMS

Bērniem:

Darbiņš neviens nav mazs
un sīks, ja tikai
kādam
tas vajadzīgs...

KAD DIEVS
RUNĀ PATS
PAR SEVI

GARĪGĀS
DĀVANAS

Jauniešiem:

Dieva aizgādība
aizvadītajā
mācību gadā

Saturs:

- 04** LATVIJAS ZIŅAS
**Kopā jau 125 gadus
Draudze kā ģimene**
- 06** LATVIJAS ZIŅAS
**Lielais Ceļa meklētāju Bībeles
pētišanas piedzīvojums**
- 08** LATVIJAS ZIŅAS
Sēsīm mūžibai
- 14** VĀRDS MĀCĪTĀJAM
Svētdienas likums
- 19** VĀRDS LASĪTĀJAM
Piezīmes par Atklāsmes 14:12
- 20** TĒMA
Garīgās dāvanas
- 26** PA BĪBELES LAPPUSĒM
Kad Dievs runā pats par Sevi
- 29** DZĪVESSTĀSTI
Deviņas vēstules. Ceturtā vēstule
- 30** PIEMIŅA
Parāds. Aivaru Kļaviņu pieminot
- 32** KALPOŠANA
Sveiciens 12 draudzēm Latvijā
- 36** AKTUĀLI
“Es iešu!”
- 38** VESELĪBA
D vitamīns
- 40** JAUNIEŠIEM
**Dieva aizgādība aizvadītajā
mācību gadā**
- 41** AKTUĀLAIS JAUTĀJUMS
**Kura varētu būt viena no
vispārsteidzošākajām Dieva
īpašībām?**
- 42** BĒRNIEM
**Darbiņš neviens nav mazs un sīks,
ja tikai kādam tas vajadzīgs...**

Adventes Vēstis ir Septītās dienas adventistu Latvijas draudžu savienības izdevums.

Reģistrācijas apliecības Nr. 1918.

Iznāk reizi mēnesī. Tirāža: 700 eks.

Galvenā redaktore: Anitra ROZE

Redakcija: Agris BĒRZIŅŠ, Vineta KRAULIŅA,
Vilnis LATGALIS, Mārīte LIPSKA,
Andris PEŠELIS, Ance ZELČA

Dizains un makets: Libri Style SIA

Izdevējs: SDA Latvijas draudžu savienība

Adrese: Baznīcas iela 12A, Rīga, LV-1010

E-pasts: adventesvestis@inbox.lv

Iesūtītos materiālus redakcijai ir tiesības rediģēt.

Par reklāmas izvietošanu uz 4. vāka rakstīt

adventesvestis@inbox.lv.

VĀRDS REDAKCIJAI

Vasarīgi sveiciens visiem lasītājiem!

Reizēm Dievam patīk mūs pārsteigt. Tā tas noticis arī šoreiz, jo, ja reiz Dievs dod dāvanas, Viņš aizvien tās dod bagātīgi – “pilnu, saspaidītu, sakratītu un pārpārim ejošu mēru”, kā teikts Lūkas 6:38. Žurnāls pamazām tapa, raksti un ziņas plūda un plūda, līdz nonācām pie atskārsmes, ka vienam žurnāla numuram to ir krietni par daudz. Tomēr tie visi bija aktuāli, visi pasniedzami jums tūlīt un tagad. Un tā nu redakcijā nonācām pie vēsturiska lēmuma – taps dubultnumurs! Tas nozīmē, ka šajā jūnijā/ jūlijā numurā rakstu un lappušu būs krietni vairāk, lai lasāmā pietiktu arī jūlijam. Pa vidu atpūtīsimies un baudīsim visu, ko Tas Kungs devis!

Šis ir laiks, kad vasara ir tikko iesākusies. Daudzi no mums centīsies būt tuvāk Dieva radītajai dabai, kas ir tik bagāta un krāšņa. Arī Tēmas raksts ir saistīts ar kaut ko tikpat skaistu un daudzveidīgu – garīgajām dāvanām. Ielūkosimies grāmatā “Kristus līdzības”, lai vairāk pārdomātu Dieva dotos talantus, un meklēsīm atbildes uz jautājumiem: “Kāda īsti ir starpība starp talantu un garīgu dāvanu? Vai talants vienmēr ir kas liels un spožs, vai arī par talantu var dēvēt īpašas spējas, apdāvinātību kādā mazā, varbūt pirmajā mirklī nemanāmā jomā? Vai var būt tā, ka talants ir iedzimta spēja, bet garīgās dāvanas – Dieva dotas?” Dievs ir paredzējis, ka katram ir sava vieta mūžīgajā Debesu plānā. Katram ir jāsadarbojas ar Kristu dvēseļu glābšanā un katram Dievs ir devis “pēc viņa spējām”. Jautājums paliek: vai mēs apzināties savus talantus un lietojam tos kalpošanai?

Sadaļā “Aktuālais jautājums” pārdomāsim, ka, iespējams, viena no vispārsteidzošākajām Dieva īpašībām, kas aprakstīta Svētajos Rakstos, ir tā, ka Dievs sniedz brīvību, telpu un vietu visam. Šo domu raksta autors izvērš plašāk.

Iepriekšējā reizē solījām turpinājumu sadaļai “Pa Bībeles lappusēm”. Tā nu šajā numurā esat aicināti iepazīties ar Ērika Galeniaka raksta “Kad Dievs runā pats par Sevi” 1. daļu. Tas ir teoloģisks, bet ļoti interesants raksts, kurā aplūkoti ar Trīsvienību saistīti jautājumi. Savukārt sadaļā “Vārds mācītājam” šajā reizē Mārtiņa Subatoviča stiprinošā un izskaidrojošā svētruna par svētdienas likumu, kas palīdzēs saprast šī likuma vēsturisko nozīmi, kā arī izšķirt tā fāzes. Šī noteikti ir ļoti aktuāla svētruna, kas aicina palikt uzticīgiem Dievam, ievērojot Dieva baušļus un Viņa sabatu!

Jūs gaida arī plaša un bagātīga Latvijas ziņu sadaļa. Tajā varēsiet lasīt apskatu par draudzes 125 gadu jubilejas pasākumu, atskaņas un liecības no misijas projekta “Sēsīm mūžibai”, kā arī uzzināt par Ceļa meklētāju šī gada lielāko notikumu “Bībeles viktorīnu” – īpašu piedzīvojumu Latvijas bērniem, kuru veidoja Transeiropas divīzija un kurā piedalījās bērni arī no citām valstīm.

Sadaļā Veselība šoreiz vasarai īpaši aktuāla tēma – D vitamīns: kā to iegūt un cik daudz tas mums vajadzīgs, par to stāsta farmaceite Marina Pacukeviča.

Kā jau ierasts, neiztrūks arī Bērnu lappusīte un Jauniešu sadaļa, kā arī atliciniet laiku iepazīties ar žurnāla saturu pilnībā. Lai Dieva svētības izlejas bagātīgi pār katru lasītāju!

“Neliedzies labu darīt ikvienam, kam tas nepieciešams, jo tavai rokai Dievs piešķirīs visu, lai tā to darītu.”
(Sal. pam. 3:27)

Uz tikšanos augustā!

Mārīte Lipska,
AV redakcijas locekle

“Katrai lietai ir savs nolikts laiks, un katram īstenošanai paredzētam nodomam zem debess ir sava stunda.” (Zālamanis mācītājs 3:1)

Vēstures gaitā mainās cilvēku paaudzes, viņu plāni un stratēģijas, maināmie arī mēs un pasaule ap mums. Zālamana izteiktās atziņas kontekstā joprojām aktuāls ir jautājums: “Vai notikumu virzība un procesi, kas šobrīd attīstās pasaulē, ir kāda globāla plāna sastāvdaļa vai arī tā ir dažādu apstākļu un nejaušu sakrītību kombinācija?”

Kaut arī visapkārt ir daudz grūti atbildamu jautājumu, uzmanīgi vērojot notiekošo, varam pamanīt, ka kaut kas šajā pārmaiņu kaleidoskopā tomēr paliek stabili nemainīgs cauri laiku laikiem – tas ir Dieva plāns, kas atklāts Bībelē. Labā ziņa ir tāda, ka Dievam ir plāns cilvēcei un arī katram cilvēkam personīgi. Tas ir Glābšanas plāns. Tas ir plāns grēka problēmas taisnīgai, pilnīgai un galīgai atrisināšanai. Tas ir

plāns sabojātās, savtīgās, grēku mīlošās un Dievam nepaklausīgās cilvēka dabas pārveidošanai un atjaunošanai tajā līdzībā, kā tas bija Radišanas sākumā, pirms grēkā krišanas.

Mēs neatradīsim drošību, cerību un mieru, iedziļinoties Dieva pretinieku plānos un idejās. Kaut arī tie reizēm šķiet humāni, pievilcīgi un kopēju labumu sološi, tajā pašā laikā tie bieži vien ir cilvēka izvēli un brīvo gribu ierobežojoši vai pat iznīcinoši.

Dieva plāns nevienam netiek uzspiests, jo cieņa pret katra indivīda brīvi izdarīto izvēli ir viens no Dieva Valstības pamatlikumiem. Radītāja plāns ir, lai mēs kā Viņa bērni šajā pasaulē mīlētu savu Kungu no visas savas sirds, prāta, dvēseles un spēka, neaizmirstot, ka Kristus mīlestība un Viņa nesavtīgās dzīves piemērs mūs aicina mīlēt savu tuvāko kā sevi pašu, nevis koncentrēties uz savas kritušās dabas patmīlīgi egoistiskajiem plāniem.

Tāpat mums ir jāapņemas kalpot Miera Evaņģēlijam un jānodod sevi kā dzīvu, svētu un Dievam patīkamu upuri, lai Viņa plāni kļūst par mūsu ikdienas dzīves neatņemamu sastāvdaļu un lai Viņa pāri plūstošās mīlestības laipnība atklātos visā, ko domājam, darām vai runājam.

Kristus mācekļiem teica: “Man nākas strādāt Tā darbus, kas Mani sūtījis, kamēr ir diena; nāc nakts, kad neviens nevar strādāt.” (Jāņa 9:4) Sēsim labo Evaņģēlija sēklu visur, kur tas šobrīd ir iespējams! Dzīvosim tā, lai katru dienu ar drošu pārliecību varam pievienoties apustuļa Jāņa atbildei uz Kristus atklāsmi par Viņa drīzo atgriešanos, no visas sirds sakt: “Tiešām, nāc Kungs Jēzu drīz!”

Vilnis Latgalis,
SDA Latvijas draudžu
savienības prezidents

KOPĀ JAU 125 GADUS DRAUDZE KĀ ĢIMENE

Tieši ar šādu nosaukumu 15. maijā Baznīcas ielas 12a dievnamā tika svinēta Rīgas 1. draudzes un visas Latvijas adventistu draudzes 125 gadu jubileja. Svētku dievkalpojumā gan klātienēs, gan neklātienēs dalībniekiem bija iespēja iesaistīties Sabatskolas diskusijā (jautājumus šai diskusijai ikviens varēja iesūtīt iepriekšējās nedēļas gaitā), kopā dziedāt, ieklausīties apsveikumos un muzikālos priekšnesumos, ieskatīties draudzes vēsturē, dzirdēt stiprinājumu no Dieva Vārda un, protams, kā jau tas svētkiem piederas, saņemt jauku draudzes sarūpētu dāvanīņu.

Dievkalpojums sākās ar kopīgu slavas dziesmu, lūgšanu un vēstures apskatu, kurā bija iespēja ieskatīties Baznīcas ielas 12a (tolaik Brīvības iela 11) dievnama pamatakmens ielikšanā, nama tapšanā, iesvētīšanā. Ikviens domās varēja sekot līdzī šajā ceļojumā un nogriezties no Brīvības ielas, lai dotos līdzī iekšpagalmā, aplūkotu tur ierīkotos apstādījumus, draudzes ēkas, kā arī izstaigāt vēl citas atmiņu takas.

Sabatskolas diskusijas komandā, kas aplūkoja tēmu “Derība pie Sinaja kalna”, šajā reizē piedalījās mācītāji Vilnis Latgalis, Andrejs Āriņš, Laimonis Tomsons un diskusijas vadītājs Dāvis Trubeckojs. Pārrunās tika izskatīti jautājumi: “Kāpēc

tika doti likumi?”, “Vai šodien tie ir atcelti?”, “Vai pats likuma Devējs var mainīt Savus likumus?”, “Kas var mums palīdzēt saglabāt derības attiecības ar Dievu?”, kā arī vairāki citi.

Misijas ziņas šajā reizē izskanēja apsveikumu formā. Novēlējums draudzes jubilejā skanēja no Indijas, Kanādas un ASV, Mičiganas štata. Šos video sveicienus varat noskatīties mājaslapā www.centradraudze.lv pie laika atzīmes 1:00:27. Iesakam ikvienam no jums tajos ieklausīties, jo izklāsts uz papīra šai lappusē laupītu daļu no saņemšanas prieka. Tomēr tiem no jums, kam nav iespējas noskatīties video, ieskatam dažas domas no teiktā:

“Mēs vēlamies jums novēlēt, lai jūs atceraties, kāds bija jūsu iesākums, grūtības, kurām jūs gājāt cauri un – kāds pēc tam bija gandarījums un prieks. Vēlos jums atgādināt, lai tērpjaties Dieva bruņās; jūs zināt, pret ko mēs cīnāmies un kas mums var traucēt. Vēstulē ebrejiem teikts: “Dosimies ar pacietību mums noliktajā sacīkstē, nolikdami visu smagumu un grēku, kas ap mums tinas, un raudzīsimies uz Jēzu [...]” [...] Nepadodieties! Mums ir tikai daži soļi palikuši līdz noliktajam galamērķim!” (Gopensings un Violeta, Indija)

Gopensings un Violeta, Indija

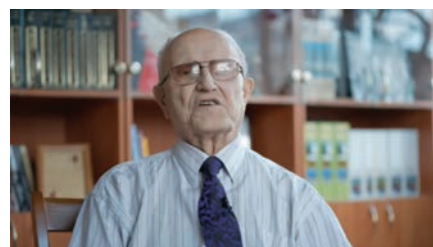
Atis Čerņevskis, Kanāda

Ēriks un Anna Galenieki, ASV

Valda un Viesturs Reķi, Latvija

Viktors Geide, Latvija

“Draudzei, kas ir Kristus ķermenis, es novēlētu, kaut tas strādātu perfekti – lai katra detaļa un katrs organisms, un šūna darītu to, kas viņam paredzēts, un neiekārotu to, ko cita ķermeņa daļa dara, lai tajā nebūtu vīrusu un vēža šūnu, kas sagrauj ķermeni no iekšas, un lai imūnsistēma, kas balstīta uz Dieva Vārdu, strādātu perfekti, uzturētu ķermeni veselīgu, darboties spējīgu un aktīvu!” (Atis Čerņevskis, Kanāda)

“Mēs ļoti labi zinām, ka nedēļu pēc nedēļas Kristus skicē, glezno un pilnveido uz mūžības Debesu audekla Savas Latvijas konferences ģimenes portretu. Tas vēl nav pabeigts, bet drīz, ļoti, ļoti drīz tas būs gatavs, tas būs unikāls unikālai izstādei, lai to parādītu visām nekritušajām pasaulēm. [...] Dievs strādā 125 gadus pie šī portreta. [...] Lai Dievs svētī Latvijas konferenci jo bagātīgi, ka šis prieka, pateicības un misijas gars nekad neizzustu! Kamēr vēl ir žēlastības laiks, lai kristību baseini viscaur būtu atvērti, lai Latvijas konferences ģimene kļūtu aizvien skaistāka, kuplāka, labāka un lai šim ģimenes portretam pievienotos arvien jaunas sejas, kas ir adoptētas, apzīmogotas, gatavas mūžībai, un Kristus varētu sacīt: “Šis mans portrets ir gatavs. Es nāku!”” (Ēriks un Anna Galenieki, ASV)

Dievkalpojuma otrajā daļā izskanēja apsveikumi no iepriekšējiem LDS vadītājiem – mācītāja Viktora Geides un mācītāja Viestura Reķa, kā arī viņa dzīvesbiedres Valdas.

Br. Viktors Geide noslēdza savu apsveikumu ar vārdiem: “Dariet visu, lai varētu viens otru pacelt, bet paši vienmēr spiedieties tuvāk Dievam, lai Viņš jūs ceļ. Bez Viņa mēs netiksim pie mērķa.”, bet br. Viesturs Reķis uzsvēra: “Mūsu misija nav norobežoties, mūsu misija ir uzklaut cilvēkus, ļaut viņiem jautāt un atbildēt.”

Īpašs, priecīgs sveiciens bija sarūpēts arī no draudzes bērniem.

Draudzei ir veltīta Kristus lielākā uzmanība. Viņš veic žēlastības darbu pie cilvēcīgām sirdīm un panāk tādu rakstura pārveidojumu, ka eņģeļi ir pārsteigti un izsaka savu prieku slavas dziesmās.

Svētku dievkalpojumā ar Dieva Vārdu kalpoja LDS prezidents br. Vilnis Latgalis. Viņš aplūkoja dažādos draudzes kā ģimenes aspektus – draudzi, kura vēlinā lietūs iespaidā pieaugs tūkstoškārtīgi; draudzi, kura gaida Savu Kungu atnākam un kurai ir sagatavoti Debesu mājokļi; draudzi kā priesteru saimi, kam dots svinīgs un nopietns uzdevums; draudzi, kura pastāv vienotībā un sadraudzībā; draudzi, kas ar ilgošanos gaida pazudušo atgriešanos un dara visu, lai tos atrastu un aicinātu atgriezties Tēva mājās; draudzi, kurai veltīta Kristus vislielākā uzmanība visā Universā.

Bērziņu ģimene savu sveicienu, kas pie draudzes visā Latvijā un ārpus tās atceļoja no mazā, skaistā Cērpju dievnama, apvienoja ar ziņu par misijas projektu “Sēsīm mūžībai” (par to varat lasīt šajā pašā žurnāla numurā), bet noslēdza to ar sirsnīgu un tieši šim dievnamam rakstīto dziesmu “Meža ielejā ir baznīciņa”, ko caurvij aicinājums: “Nāc līdz!”

Dievkalpojumu noslēdza pateicības sveicieni dievkalpojuma organizētāju komandai un draudzes vadītājiem – br. Vilnim Latgalim un br. Andrejam Āriņam, tad nāca br. Viļņa Latgaļa teiktā lūgšana un, kā teica mācītājs Mārtiņš Subatovičs: “Šī mūsu draudzei tik ļoti pietāvošā dziesma” – “Mums sirdī kvēlo krāšņa cerība”.

Paldies Dievam par vadību un apsardzību visus šos 125 gadus!

Anitra Roze

Bērziņu ģimene

LIELAIS CEĻA MEKLĒTĀJU BĪBELES PĒTĪŠANAS PIEDZĪVOJUMS

“Ko saskaņā ar Jēkaba 5:7 pacietīgi gaida zemkopis?” Šis un simtiem citu jautājumu izskanēja īpašajā piedzīvojumā, kura dalībnieki varēja būt arī Latvijas Ceļa meklētāji. *Bible experience* (Bībeles viktorīna – tā mēs Latvijā nosaucām šo pasākumu) pasaulē notiek jau kopš Ceļa meklētāju organizācijas pirmsākumiem. Arī Latvijā pirms vairākiem gadiem šāda Bībeles viktorīna tika organizēta vasaras nometnes programmā. Bet šogad Latvijas Ceļa meklētājiem bija iespēja piedalīties Transeiropas divīzijas organizētajā Bībeles viktorīnā, kura notiek vienu reizi gadā. Lai piedalītos šajā viktorīnā, ir jānoiet garš sagatavošanās un mācīšanās ceļš. Katru gadu tiek izvēlētas konkrētas Bībeles grāmatas, kuras ir jālasa, jāizprot, jāiemācās no galvas vairāki Bībeles pantī, lai sagatavotos viktorīnas finālam, kurā jāatbild uz 90 jautājumiem. Šajā gadā Ceļa meklētāji mācījās Jēkaba vēstuli, Vēstuli ebrejiem, kā arī 1. un 2. Pētera vēstuli. Transeiropas divīzijas Bībeles viktorīnā piedalījās komandas no Kipras, Lielbritānijas, Nīderlandes, Polijas un Latvijas. Latviju pārstāvēja 9 komandas (kopā 47 Ceļa meklētāji, kas ir liels skaits no mūsu mazās Latvijas): *Kalnā kāpēji* (Talsu CM) *Sadraudzība* (Cēsu Sadraudzības draudzes CM) *Dieva izredzētie* (Ērgļu, Rīgas, Cēsu CM) *Stāv rakstīts* (Olaines CM) *Mazie pētnieki* (Valmieras CM)

Sekojo Jēzum (Limbažu, Valkas, Mazsalacas CM) *Kristus karavīri* (Siguldas CM) *Meklējot ceļu* (Smiltenes CM) *Baltie jēri* (Saulkrastu CM)

Komandas tika veidotas gan no viena Ceļa meklētāju kluba, gan, apvienojoties vairākiem klubiem; katrā komandā bija 4 – 6 dalībnieki. Komandām bija jāievēl kapteinis, rakstvedis un jāizdomā komandas nosaukums.

Tas bija liels izaicinājums, jo attālinātais režīms apgrūtināja mācīšanās procesu. Bet Ceļa meklētāji nebaidās no grūtībām. Direktoru un skolotāju vadīti un vecāku atbalstīti, jaunieši cītīgi mācījās un studēja šīs četras Bībeles grāmatas. Tika izmantotas visdažādākās metodes – mācoties Bībeles pantus no galvas, rakstot tos uz lapiņām un izlīmējot pa visu māju, ierunājot audio un klausoties, domājot jautājumus un uzdodot tos saviem komandas biedriem, veidojot *Kahoot* spēles, rakstot, zīmējot, izdziedot un regulāri tiekoties *Zoom*. Tika aktīvi pētīts Dieva Vārds. Attālinātajā laikā, kad Ceļa meklētāju darbība klubos ir apgrūtināta, šī viktorīna bija kā glābšanas riņķis. Ceļa meklētāji sajuta komandas garu, vienotību, prieku un sadarbību! Vienoja Dieva Vārda mācīšanās. Starp komandām nejuta nekādu sacensības garu. Tas bija piedzīvojums ar Dieva Vārdu ikdienas gaitās, jaunām atziņām un vēlmi

iedziļināties Bībeles patiesībās.

Marta beigās mūsu komandas varēja pārbaudīt savus spēkus Latvijas Bībeles viktorīnā, kuru organizējām, saslēdzoties visām deviņām komandām kopā *Zoom*. Aizkustinoši bija redzēt CM formās gērbusošos Ceļa meklētājus un prieku viņu sejās, dziedot CM himnu. Visi esam noilgojušies pēc kopīgām CM dziesmām, smiekliem, spēlēm, satikšanās un nometnes!

Tad, jau pēc mēneša, atkal visi tikāmies *Zoom* “pasaulē”, nu jau lielākā CM pulkā, Transeiropas divīzijas Bībeles viktorīnā – kopā vairāk nekā 250 dalībnieku. Piedzīvojums bija liels – redzēt lielo Ceļa meklētāju ģimeni, kuru vieno Dieva Vārda mācīšanās. Tā ir vislielākā vērtība, ko piedāvā Ceļa meklētāju organizācija.

Dalībniekus uzrunāja Transeiropas divīzijas prezidents Rāfats Kamals, kurš pauda lielu prieku, ka Ceļa meklētāji pēta un mācās Bībeli un piedalās šajā viktorīnā. Rāfats Kamals izteica aicinājumu turpināt studēt un mācīties no galvas Bībeles pantus, kas noderēs ne tikai tagad, bet arī nākotnē, iedrošināja Ceļa meklētājus no sirds izbaudīt viktorīnas piedzīvojumu un novēlēja Dieva svētības.

Viktorīnas rezultāti bija pārsteidzoši. Ceļa meklētāji bija cītīgi mācījušies un uzrādīja ļoti labus

sasniegumus. Ar Zoom palīdzību noslēguma svētku programmā, kuru pilnībā piepildīja paši dalībnieki no visām valstīm ar dedzīgām uzrunām, mūziku un liecībām, visi tika sveikti un apbalvoti. Visi rezultāti tika dalīti trijos līmeņos. Divas no Latvijas komandām sasniedza pirmo – augstāko līmeni. Taču svarīgākais ieguvums nebija kāda vieta, bet zināšanas, piedzīvojums ar Dieva Vārdu. Kā atzina paši dalībnieki, vecāki un skolotāji – svarīgi bija kopā mācīties, piedalīties, iepazīt Dieva Vārdu un būt priecīgiem. Lūk, ko viņi teica:

“Esmu ļoti priecīga, ka varēju piedalīties Bībeles viktorīnā. Man patika kopā ar savu komandu mācīties daudzos jautājumus un atbildes par šīm 4 Bībeles grāmatām – Jēkaba vēstuli, Vēstuli ebrejiem, 1. un 2. Pētera vēstuli. **Bija vērtīgi pavadīt tik daudz laika, mācoties Dieva Vārdu!** Vēl šodien, un domāju, ka vēl ilgi, man atmiņā paliks šie daudzie jautājumi un atbildes. It īpaši tie garākie un grūtākie :) Priecājos, ka savu brīvo laiku pa šiem tumšajiem ziemas vakariem varēju pavadīt ļoti lietderīgi. Kaut arī brīžiem likās neiespējami vai ļoti grūti, tomēr esmu pateicīga Dievam, ka varēju tik interesantā un neparastā veidā iedziļināties Bībeles patiesībā!”
(Lina Bērziņa)

“Man ļoti patika piedalīties šajā Bībeles viktorīnā. Bija mazliet tāda sajūta, kāda ir CM nometnē – cīņas spars. Kaut gan piedalījās ļoti maz Ceļa meklētāju no Latvijas, tik un tā bija ļoti jauki, ka varējām būt kopā. **Noteikti gaidu nākamo Bībeles viktorīnu, centīšos uzaicināt arī citus, lai kopā varētu lasīt un pētīt Bībeli un iepazīt Jēzu tuvāk.**”
(Anna Tina Avišāne)

“Ļoti patika mācīties noteiktās Bībeles nodaļas no galvas. **Tas bija kā lielisks ceļojums garīgajā pasaulē – Bībelē.** Ieguvu ļoti daudz, mācoties noteiktās Bībeles nodaļas. Ceru, ka arī turpmāk būs šāda veida viktorīnas!”
(Tomass Melngalvis)

“Visu laiku, kamēr meitenes mācījās un gatavojās, gribējās teikt priekšā, jo bija tik zināmas Rakstu

vietas, bet vajadzēja klusēt un ļaut bērniem pašiem meklēt, atrast un nosaukt pareizi. **Tā bija mācību stundiņa, ka šis ceļš viņām pašām jāiet.**” (mamma Lita)

“Bija liels pārsteigums, ka pašā viktorīnas laikā spēju novērtēt, ka **tomēr tik daudz zinu no Dieva Vārda,** kaut līdz šim domāju, ka zinu ļoti maz.” (Sindija)

“Vairāk iepazīnu Bībeles nodaļas, vairāk **iemācījos orientēties Bībelē,** jo bija jāmeklē daudz Rakstu vietu.”
(Viktorija)

“Kad pirmo reizi dzirdēju par šo viktorīnu, ļoti vēlējos piedalīties, bet nevarēju dēļ vecuma ierobežojuma. Izteicu vēlmi piedalīties, un tas viss. Nezinu pat, kā tas notika, bet man paziņoja, ka esmu iekļauts komandā, un mēs sākam trenēties. Man ļoti patika piedalīties šajā viktorīnā. **Visa komanda pavadījām labu laiku, gan trenējoties viktorīnai, gan arī startējot viktorīnā.**”
(Justs Jēkabsons)

“Sākumā, kad dzirdēju par šo viktorīnu, man likās, ka tas nebūs tik grūti un ka būs diezgan interesanti, un ka beigās arī varbūt kaut ko jaunu iemācīšos. Tad, kad mums bija jātrenējas, izrādījās, ka es pat nemaz nezināju tik daudz, cik man likās. **Uzzināju daudz ko jaunu, šī viktorīna ļoti palīdzēja man saprast arī citus stāstus un līdzības – ļoti svētīgi.**” (Gustavs Melgalvis)

“Man šī viktorīna bija liels piedzīvojums. **Tā deva iespēju uzzināt vēl vairāk par Dievu.** Man patika, ka varēju ieraudzīt savus komandas biedrus. Man arī patika jautājumi par Jēkaba vēstuli. Mums notika ļoti interesantas Kahoot spēles, bet tās varēja būt nedaudz īsākas. Es gribētu viktorīnas laikā satikt un apspriesties klātienē ar saviem komandas biedriem. Novēlu arī citiem šo piedzīvojumu!”
(Krišjānis Menģelis)

“Es kā mamma ļoti priecājos, ka šajā laikā, kad bērni nevar tikt klātienē, viņiem tomēr notiek nodarbības Zoom platformā, kur viņi var kopīgi mācīties garīgās mācības

no Bībeles. Esmu ievērojusi, ka tieši šajā mācību laikā mūsu bērnu lūgšanas ir palikušas sirsnīgākas un dzīvas. **Sirsnīgs paldies visiem skolotājiem, kas citīgi darbojas ar bērniem un palīdz apgūt garīgās zināšanas!**” (Rasa Melngalve)

“Man kā skolotājai šis Bībeles izpētes piedzīvojums bija skaists. **Kaut gan tas bija ļoti liels laika ieguldījums, bet bija vērts ieguldīt.** Patīkami bija vērot, kā Zoom klasē sarodas smaidīgi skolēni, priecīgi ieraudzīt viens otru. Un kā nu nē, ja visu nedēļu ir bijuši Bībeles izpētes uzdevumi, jautājumu veidošana, atbilžu meklēšana, tekstu iegaumēšana, bet katru dienu visā procesā esi bijis viens pats, un tad Zoom tikšanās ar draugiem – iespēja citam citu redzēt, uzdot jautājumus, kopā spēlēt atmiņas spēles. Katram taču ir svarīgi, lai mācīšanās būtu interesanta.” (Inta Priede)

Esam ļoti pateicīgi Dievam par šo iespēju piedalīties viktorīnā un par Ceļa meklētājiem, kuri meklē un atrod ceļu Dieva Vārdā. Paldies visiem direktoriem, skolotājiem un vecākiem, kuri iesaistījās ne tik vieglajā mācīšanas procesā!

2022. gadā Ceļa meklētāji tiek aicināti studēt nākošās viktorīnas Bībeles grāmatas – Rutes grāmatu un 1. Kēniņu grāmatu. Varam sākt jau tagad! Ticu, ka šāda vai jebkāda cita veida Bībeles studēšana un mācīšanās ir svētība mums visiem. Sēkļa ir sēta. Gaidīsim, cerēsim un lūgsim pēc ražas!

“Tāpat tas ir ar Manu vārdu, kas iziet no Manas mutes. Tas neatgriezīsies pie Manis tukšā, bet tam jāizdara tas, ko Es vēlos, un jāizpilda savs uzdevums, kādēļ Es to sūtīju.” (Jes. 55:11)

Judīte Plendiške, Latvijas Ceļa meklētāju kluba vadītāja

SĒSIM MŪŽĪBAI

Misijas projektā “Sēsim mūžībai” dalību pieteica 20 Latvijas adventistu draudzes. Sākotnējā iecere bija izsēt 1000 misijas sēkliņas, bet atsaucība no Latvijas draudzēm bija lielāka un kopumā tika izsētas 1400.

Dievs pats šo projekta nosaukumu un ideju lika sirdīs īstajā laikā, jo iesākumā to mazliet citādā formātā bija paredzēts īstenot Pasaules Veselības dienā. Laika trūkuma dēļ Veselības kalpotāji vienojās par kalendārā nākamo sabiedrībai saistošo dienu – Ģimenes dienu, un tikai pēc tam Vislatvijas lūgšanu telekonferencēs tika izdzirdētas lūgšanas par 15. maija jubilejas dievkalpojumu. Ko tādu spēj tikai Dievs!

Misijas projekts SĒSIM MŪŽĪBAI
15. MAIJĀ - SABATĀ - STARPTAUTISKAJĀ ĢIMENES DIENĀ

PROJEKTA APRAKSTS
SDA LDS Veselības un Ģimenes kalpošanas nodaļa sadarbibā ar biedrību "Latvijas Veselības Misija" un biedrību "Ceļa Meklētāji" aicina Latvijas draudzes Ģimenes dienā Latvijas iedzīvotājiem kopā sadzīvot 1000 interesantas, veselīgas, skaistas un vērtīgas dāvanijas.

DRAUDZES LĪDZDALĪBAS PRIEKŠ
- Iesāstīt dāvanu gatavošanā (aprīļa beigās vai maija sākumā ievietēt kūdras podiņos krūmu kreses sēklas /Tropaeolum majus/ un rūpēties par tām līdz dāvanas pasniegšanas brīdim)
Pārējo dāvanas daļu (skaisti noformētu grāmatu ar grāmatzīmi, kā arī podiņā iespraucamu aprakstu par kresēm) draudzes saņemšana jau sagatavotā veidā.
-15.maijā doties laukā un atrast cilvēkus, kurus iepriecināt (parks, ielās, sētās...)

DETALIZĒTĀKA INFORMĀCIJA UN ATBILDES UZ JAUTĀJUMIEM
Rakstot vai zvanot:
- veselibasmisija@gmail.com
- 28358532 (Agris) vai 26457714 (Baiba)

PIETEKŠANĀS DALĪBAI
- līdz 27.aprīlim, zvanot uz augstākminētajiem tālruniem
- draudzes, kurās ir CM klubi, koordinēšanu aicināti uzņemties CM direktori. Ja CM klubi nav, tad priekšskūms par Ģimenes vai Veselības, vai Misijas, vai Bērnu, vai Jauniešu nodaļu vadītājiem...
- piesakoties informēt - cik dāvanijas draudzē būtu gatava izdalīt

Ja Viņš aicina, Viņš arī nodrošina ar visu nepieciešamo – laiku, talantiem, sponsoriem, padomu, komandu, atsaucību, neapsolot, ka viss noritēs bez šķēršļiem un pārbaudījumiem, bet apsolot, ka Viņa spēkā un Viņa godam tie tiks pārvarēti! Tieši to arī piedzīvojām! Kā apliecinājums tam vien dažī piemēri.

1) Līdzdalot Latvijas draudzēm šo misijas projekta ideju caur draudzes mājaslapu un lūdzot arī draudzes ganus šo uzaicinājumu aiznest līdz savām draudzēm, lai neviens nepaliktu nedzirdējis par to, jau nākamajā dienā saņēmām bažu pilnas domas, vai sākotnējā ideja par ārstniecisko kresi (dabīgo antibiotiku) podiņos izdosies, jo pieredze liecina, ka bieži kresu sēklas mēdz neizdīgt, un atlikušas tikai 3 nedēļas. Kādas māsiņas ideja par plānu B – zemenēm no Elejas saimniecības – bija kā Dieva pasniegtā roka, drīz pēc tam nodrošinot arī visu izdevumu segšanu caur kādu nezināmu labdari, kurš pieteicās sponsorēt.

2) Zemeņu stādi uz draudzēm caur *Omnivu* ceļoja dažādi – ļoti ātri un, izsūtot otro tūri, arī ļoti lēni. No tipogrāfijas beidzot saņemtas grāmatzīmes, uzlīmes; “Patmos” grāmatu centrā gādīgi sarūpētas grāmatas latviešu un krievu valodā; kresu uzrakstiņi sagriezti un sasieti, “Iespēju kastes” katrai draudzē sapakotas, bet laiks līdz izdalīšanai atlicis pavisam, pavisam mazs. Vai šis vērtīgais sūtījums nenoklīdīs, vai tas aizceļos uz draudzītēm laikā? Dievs nekavē! Dievs gādā! Tukums, Bauska, Jelgava, Limbaži un Salacgrīva, kas no izsūtīšanas vietas tobrīd atradās vistālāk, sūtījumu saņēma jau nākamajā dienā. Šo pastu piegādāja eņģeļi!

Sagatavošanos sējai Dievs noorganizēja, sējas procesu realizēja, bet, lai ar gavilēm reiz varētu pļaut, uzticīgi sadarbosimies arī turpmāk ar To Vienu, Kurš Vienīgais sēto var izaudzēt mūžībai sadarbībā ar mūsu lūgšanām, asarām, rūpēm un gādību! Caur šiem liecību stāstiem, kuri

tika iesūtīti no visām 19 draudzēm, dārgie lasītāji, sējas līdzdalībnieki, varbūt šoreiz tikai vērotāji – “baudiet un redziet, cik Tas Kungs ir labs. Svētīgs tas cilvēks, kas pie Viņa tveras un uz Viņu paļaujas!” (Ps. 34:9)

JELGAVAS DRAUDZE

“Pastāstīšu, kā mums veicās misijas projektā. Diena bija saules apmirdzēta, silta, gluži kā vasarā. Pateicība Dievam par labvēlīgajiem laikapstākļiem! Pirms došanās iepriecināt līdzcilvēkus Jelgavā sadalījāmies četrās komandās. Projektā piedalījās Ceļa meklētāji ar savām ģimenēm. Katrs devāmies uz kādu no apmeklētākajām vietām pilsētā. Šajā dienā norisinājās stādu dienas un cilvēku plūsma bija lielāka nekā ikdienā. Tas bija labvēlīgi, jo stundas laikā varējām izdalīt 100 dāvanas.

Atsaucība, smaidi, laba vēlējumi un pārsteiguma paušana no līdzcilvēkiem iepriecināja arī mūs pašus. Lai notiek Dieva prāts ar šo misijas projektu! Pēc tam devāmies atveldzēties ar sulu un saldējumu, šūpojoties zem ābelēm un pārrunājot, kā kuram veicās. Brīnišķīga Sabata diena!” (Elvīra)

Fotogrāfijās Jelgavas stādiņu stādīšanas process

OLAINES DRAUDZE UN KANDAVAS DRAUDZE

“Paldies par sirsnīgajām lūgšanām, to mēs jutām, jo vienu brīdi pat šķita, ka cilvēki nāk pretim mums, ne mēs viņiem. Ja būtu 500 grāmatu, tās visas būtu kam dot! Jaunās ģimenes bija tik pateicīgas un priecīgas. Olainē ģimenes bieži ilgi neuzturas, bet maina dzīvesvietu, tiklīdz rodas tādas iespējas. Šie dēsti kalpos kā īpašs atgādinājums. Esam piepildījušies cerības drosmē, jo tas bija tik vienkārši un uzrunājoši, pateicoties lūgšanām. Lūgsim arī turpmāk, jo laiks ir labvēlīgs! Paldies!” (Anita)

“Raivo, kuram ir 11 gadi, bija šāds piedzīvojums. Viņš viens pats kāpis pa trepēm uz sava daudzdzīvokļu nama 4. stāvu, uz konkrēto adresi. Sirds satraukumā daudzjusies kā negudra. Piezvanījis pie durvīm, atskanējis jautājums: “Kas tur ir?” Viņam vēl vairāk sākusī daudzities sirds, jau šķitis, ka izlēks pa muti ārā. Bet tad viss mainījies, durvis atslēgusi jauna sieviete ar maziem bērniņiem. Raivo visu skaidri izstāstījis kā par stādiņu, tā par grāmatu. Izrādās, ejot misijā kopā ar ģimeni pa Olaini, viņš visu bija iegaumējis, vērojis. Ar piedzīvoto viņš atgriezies mājās un teicis mammai: “Es vēl gribu iet, man patīk. Mums ir vēl, ko dot?” Nākamajā dienā pie Raivo durvīm atskanējis zvans. Tā bijusi sieviete no 4. stāva, kas jautājusi: “Kur ir tas brašais zēns, kas vakar viens pats atnesa šo brīnišķīgo grāmatiņu un stādiņu? Mēs gribam viņam pateikt paldies!”, un uzdāvinājusi šokolādi! Tā izveidojās kontakts ar šo ģimeni. Tagad Raivo mūsu CM klubā sauc par mazo misionāru.” (Ivita)

RĪGAS 4. DRAUDZE

“Kaut arī mums neizdevās izdalīt zemenes 15. maijā, jo tām noplaka lapiņas un jaunās vēl neauga tik skaistas, tas nebija šķērslis misijai – paspējām sapirkt petūnijas podiņos.

Dāvanas dalījām Rīgas centrā – Katedrāles parkā (Esplanādē). Cilvēki lielākoties bija ļoti patīkami pārsteigti un pateicīgi, kas dāvāja lielu prieku bērniem. Negaidīti ātri izdalījām mūsu 30 dāvanas. Bērni gribēja dalīt vēl, bet dāvanas beidzās, un es sapratu, ka tas ir superīgs evaņģelizācijas veids, kurā

bērni labprāt iesaistās. Neko darīt, Dievam visam ir savs laiks, uz jūniju mūsu zemenītes jau būs paaugušās un mēs varēsim doties vēlreiz sēt ar prieku!” (Anna)

DAUGAVPILS GRUPA

“Katram dāvinātājam bija paties prieks iepriecināt citus Ģimenes dienā, uzdāvinot puķīti podā vai zemeņu stādu un grāmatu. Bija saņēmēji, kuri augsti novērtēja garīgo sēklu, citi, savukārt, to tanī brīdī nepamanot, priecājās par zemeņu stādu. Katrs draudzes loceklis, kas bija iesaistījies šajā Ģimenes dienai vēltītajā dāvināšanā, saņēma pozitīvu impulsu, ka arī turpmāk varētu iepriecināt līdzcilvēkus, nesot cerības vēsti.” (Olga un Dainis)

Attēlā: Daugavpils stādiņi gaida savu ceļu pie cilvēkiem.

CĒSU DRAUDZE

“Liels, liels paldies Dievam par “Sēsim mūžībai”, kas mudināja uz nodošanos, iedrošināja, aizdedzināja iepriecināt, līdzdalīt un kalpot! Zināt, ka šādus iepriecinājumus saņem visā Latvijā, bija pacilājoši gan man, gan ikvienam, kurš saņēma brīnišķi sarūpēto mīlo dāvaniņu. Es dāvināju sev pazīstamiem cilvēkiem. Katrs bija priecīgi pārsteigts, plati smaidīja, pateicās un vaicāja, kas ir dāvinātājs. Viena sieviete, saņemot zemeņu stādiņu podā, teica: “Audzēsim! Kad būs saaudzis labi daudz, arī mēs varēsim dāvināt tālāk!” Lai ir prieks un degsme saņemto prieku, svētības un Dieva mīlestības dāvanu brīnumus līdzdalīt un dāvat tālāk!” (Rudīte)

“Man bija liels prieks piedalīties Vislatvijas misijas pasākumā. Prieks

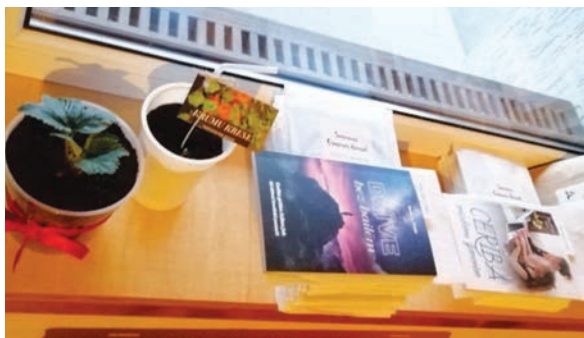

Attēlā: Cēsu kuplie zemeņu stādi

bija ne tikai man, bet arī dāvaniņu saņēmējiem. Jau, ejot meklēt podiņus, kur iestādīt zemenītes, izjutu atsaucību no pārdevēju puses. Viena veikala vadītāja pārmeklēja veikala noliktavu, lai atrastu vajadzīgā izmēra podiņus. Viņu ieinteresēja, kas podiņos tiks stādīts, bija iespēja liecināt. Tad, kad pienāca dāvināšanas laiks, arī viņa pieņēma dāvaniņu ar prieku. Ieskatoties grāmatīnā, viņa atzinīgi izteicās: “Jā, noderīgi, tieši šim laikam – kā dzīvot...” Ar prieku dāvaniņas pieņēma arī šī veikala pārdevējā un floriste. Veikalā bija viens apmeklētājs. Arī viņš izrādīja interesi, bet man vairāk nebija, ko dāvat. Vēl cita dāvaniņas saņēmēja atzinīgi izteicās par zemenītēm. Lielas, saldās, garšīgas ogas – laba dāvana. Paldies par iespēju piedalīties un liecināt! Paldies Dievam, kas sagatavoja cilvēku sirdis!” (Mārīte)

RĪGAS 7. DRAUDZE

“Paldies par “Iespēju kasti” mūsu draudzei! Cik viss gaumīgi izskatījās – maisiņi, uzlīmīte, grāmatzīmīte – tas viss zelta vērtībā! Zemes sastādījām, kreses arī. Paldies, ka padalījāties ar šo misijas prieka ideju, mēs jau arī paši varējām par to samaksāt, bet nu milzīgs paldies!”

Attēlā: Rīgas 7. draudzītes zemeņu stādu loļojums un pirmie komplektiņi jau sagatavoti draudzītes iedrošinājumam doties misijā.

Un šeit stāsts par sēkliņu, kuras dīgspēju Dievs ļāvis jau ieraudzīt:

“Ģimenes dienā ar dāvaniņu aizbraucu apciemot jaunu ģimeni, kuras mamma kādreiz apmeklējusi draudzi. Šodien biju aizbraukusi paklausīties mazo meitenīti, jo viņa klepo. Te mamma saka: “Ļoti laba grāmata! Vai jūs esat to izdevuši? Vai dārga? Man vajadzētu kādas 3. Ļoti laba grāmata! Laba dāvana, kuru gribētu vēl citiem uzdāvināt! Es to lasu, mans vīrs to lasa...” Esmu tik priecīga! Pārrunājām piedzīvojumus ar Dievu. Dievs ir uzklausijs lūgšanas! Mūsu lūgšanu grupiņa tik ļoti lūdza!” (Gita)

TUKUMA DRAUDZE

“Vispirms jau mani ļoti aizkustināja ar tādu mīlestību un rūpību sakārtotā “Iespēju kaste”! Bet, jau daloties ar dāvanām, jutos pati daudz bagātīgāk svētīta. Iepazīnu vairākus jaunus kaimiņus, satiku sen klātienē neredzētus cilvēkus, kuriem šīs grāmatīņas varētu noderēt.

Attēlā: Tukuma varenie stādi

Lai Svētais Gars turpina darbu, es turpināšu lūgt!” (Astra)

“Aizvedot kādai ģimenei misijas stādiņu un grāmatu, saņēmu lūgumu iekļaut viņu ģimeni aizlūgšanās. Lūgšanu kalpotāji no visas Latvijas jau lūdz. Ticu Dieva apbrīnojamajam spēkam un aizlūgšanu svētībām!” (Dace)

RĪGAS 1. DRAUDZE

“Divas Rīgas 1. draudzes ģimenes parūpējās par to, lai visi zemeņu stādiņi tiktu sastādīti. Kad pienāca laiks dalīt, tad jau bija vairākas ģimenes ar bērniem, kā arī citi draudzes locekļi, kuri aktīvi varēja piedalīties dāvaniņu dalīšanā. Dievs bija sagatavojis cilvēkus, kurus Viņš izsūtīja mūsu katra ceļā un kuri ar prieku pieņēma šīs dāvaniņas. Viena māsa bija apņēmusies izdalīt 20 dāvaniņas un to arī īstenoja, izdalot

Attēlā: Rīgas 1. draudzes zemeņu stādīšanas darbnīca un došanās ceļā.

tās saviem kaimiņiem un cilvēkiem parkos. Kādai ģimenei, vedot dāvaniņu uz citu ģimeni, ar kuru tā cenšas uzturēt regulāru kontaktu, bija īpaša satikšanās reize un iespēja svētīgām sarunām, pirmo reizi sanāca kopīgi pielūgt.

Šis misijas projekts mudināja kādus draudzes locekļus apņemties iziet sējā arī turpmāk, un jau šajā Vasarsvētku svētdienā ir kādi, kuri dala dāvaniņas.” (Mārite)

PLĀVIŅU GRUPIŅA UN JĒKABPILS DRAUDZE

“Praktiski darbiņš ir paveikts, izņemot mazu daļu grāmatu un dažus stādiņus, kas gaida cilvēkus, kuri šo komplektu gribēja, bet šodien nevar saņemt. Taču tuvākajā laikā visi saņems. Dievs tiešām svētīja mūs visā šajā laikā. Pārsvarā visi saņēmēji priecājās un labprāt ņēma dāvanu. Grāmatas ļāvu izvēlēties. Atteicās tikai daži cilvēki. Tomēr viena sieviete, kas negribēja sev neko paturēt, paņēma grāmatu palasīt uz 1 dienu. Nu labi, protams, lai tikai lasa! Varbūt beigās vēl arī atstās. Atklātnīti viņa tomēr bija ar mieru paņemt un paturēt, un vēl vienu arī vedeklai paņēma. Vēl cita kundze neņēma grāmatu, bet paņēma atklātnīti. Lai Kungs viņas svētī caur to Vārdu, kas rakstīts uz šīs kartītes! Kāda luterāņu sieviete atkal gribēja dot kaut ko pretī. Teicu, ka bez maksas esam

Attēlā: viena no priecīgajām kundzītēm.

saņēmuši un bez maksas dodam tālāk. Kāds vīrietis paņēma sev, savai dzīvokļa saimniecei un vēl pazīstamu zemnieku ģimenei. Esmu priedīga par šiem cilvēkiem, lai Dieva Gars audzē sētās sēkliņas, ka tās nestu augļus Mūžībai! Prieks arī par Jāni Salzemnieku, ka viņš tūlīt ar gatavību stājās tā vietā, kurš šoreiz nobijās.” (Sirsnībā – Antra)

“Biju pie saviem kaimiņiem ar dāvaniņām. Šī nebija pirmā reize, kad dāvināju grāmatas. Vienai no kaimiņiem tieši šobrīd ir veselības problēmas, un viņa bija priedīga uz zināt par kresi kā dabīgo antibiotiku. Protams – kopā arī pielūdzām.

Katrs apciemojums bija interesents un svētīgs! Kad apciemoju baptistu un luterāņu ģimenes, saņēmu uzslavu, ka mūsu draudze ir malači, šādā veidā veicot darbu! Tas deva man stiprinājumu un labu dvēselisku izjūtu. Slava Dievam par to, ka mūsu draudze ar Viņa palīdzību ir veikusi labu un svētīgu darbu, kas cilvēkiem ir bijis vērtīgi un silti!” (Jānis)

ĒRĢĻU DRAUDZE

“Sākums bija satraucošs – jāsarūpē stādiņi, bažas, vai kreses izdīgs, varbūt drošībai vēl ko citu – puķes, zemenes? Būs grāmatiņas, skaisti noformētas ar grāmatzīmēm un dāvanu maisiņiem, bet kas dāvinās? Kam? Kā tik plašs pasākums varēs notikt?

Attēlā: neviltots smaids arī šādam dzīves pabērnim, saņemot Dāvanu no Debesīm.

Dieva svētīta ideja, nezin, kuram pirmajam tā ienāca prātā – grāmata kopā ar stādiņu! Nezinu, vai tik sirsnīgi mēs tiktu sagaidīti, ja dāvanā būtu tikai grāmatiņa. Bet šis mazais stādiņš, kas prasīs rūpību un laiku, kā mazs bērniņš, tika uzņemts ar smaidu. Zemenīte – vēlāka šķirne, ilgāk jāgaida. Lai būtu interesantāk vērot, kā mazais stādiņš aug un kā veidojas garšīgas odziņas, mēs dāvinām arī grāmatiņu ko palasīt. Un tā tiek uzņemta ar interesi.

Katra tikšanās bija sirsnīga. Ērģļu draudze vispirms dalīja šos cerību stādiņus jau iepazītiem cilvēkiem – Veselības klubīņa dalībniekiem, Ceļojošās bibliotēkas lasītājiem un telefonu dievkalpojumu Atklājumu stundas klausītājiem, bet tad pirms dievkalpojuma izmantoja izdevību doties cilvēku piepildītajā tirgus laukumā. Ērģļos no mūsu dievnama telpām otrā stāvā var redzēt tirgus laukumu. Cilvēku daudz. Pēkšņi redzam trīs paziņas, kuru adreses mums nav. Kaut gan pašlaik “ēterā” ir Atklājumu stunda un līst lietūs, ar zīmēm jauniešiem tiek norādīts ātri panākt šīs sievietes un nodot dāvaniņas. Pārsteigums izdevies. Ir arī tā, ka māju zinām, bet dzīvokli nē, un tieši vajadzīgais cilvēks nāk pretī. Pat viens ārzemnieks saņēma dāvaniņu. Cerams, ka vēsts ies pāri Latvijas robežām!

Vestienā kāda māsa bija nolēmusi sistemātiski apdāvināt visas centrā dzīvojošās personas. 70 dāvaniņas. Kā visu paspēt? Otrai mātai mašina un tikai 7 dāvanas. Viņas sarunāja doties kopā, bet dalīt nevis centrā, kur jau CM nometnes laikā “sēja”, bet braukt uz lauku mājām pa visiem pieciem ceļiem, kas iziet no Vestienas. Bija pacilājoši līdz pat tumsai iepriecināt šos cilvēkus. Tagad lūdzam, lai Svētais Gars slacina izsētās Dieva Vārda sēklas, lai nes augļus kā šie mazie zemeņu stādiņi.” (Maija)

MADONAS DRAUDZE

“Mani 5 secinājumi:

- 1) pietrūka stādu un grāmatu;
- 2) pieredzēju, ka apkārtnē ir cilvēki, kuri zina, kas ir adventistu draudze. Nonācu pie kādas mājas vārtiem. Tur dzīvo ģimene, kurai uzdāvināju dāvaniņu, un tad viņi man prasīja: “Vai esat no kādas draudzes?”

Teicu, ka esmu no Septītās dienas adventistu draudzes. Vīrietis izsaucās: “Es par jums zinu!” Jautāju: “Ko jūs zināt?” Un viņš pastāstīja, ka bērnībā dzīvojis uz Liezēres un Kārzdabas robežas un ka padomju laikā apmeklēja dievkalpojumus Cērpju dievnāmā. Stāstīja par adventistu draudzi, par Sabatu. Tas priekš manis bija liels prieks un pārsteigums;

3) man pietrūka pāra, ar kuru kopā varētu iet. Tas būtu labāk;

4) pirms došanās vajadzētu vēl vairāk lūgt par cilvēkiem;

5) cik svarīgi iegūt dzīvē draugus, lai tad vari viņus aicināt pie Jēzus!” (Gatis)

“Tas bija brīnišķīgs piedzīvojums un tāda Dieva vadība! Kopā ar māsu izlēmām sākumā izdalīt 40 un tad jau, galu galā, pat saņēmām 70 komplektus. Kamēr māsa lūdza, es devos pie cilvēkiem. Sāku dalīt jau pirms Sabata. Tā ejot, pēkšņi izdzirdu mājā aiz loga kādu raudam. Devos iekšā. Iepazināties. Pielūdzām. Sabata rītā pie šīs pašas mājas stāvēja neatliekamā palīdzība. Devos klāt. Kādam citam ģimenes loceklim bija palicis slikti ar sirdi. Iepazināties ar ģimenes bērniem un mazbērniem, kuri bija atbraukuši. Pielūdzām otru reizi jau kopā ar ģimeni.

Sabata rītā, kad uznāca stiprs lietus, pēkšņi zvana māsa Maija no Ērgļu draudzes un saka, ka ir gatava palīdzēt izdalīt, pakalpojot ar savu mašīnu. Vai tā nav Dieva vadība un gādība?” (Skaidrīte un Gunta)

BAUSKAS DRAUDZE

“Paldies Dievam, kurš mūs sveda kopā! Man tika dota iespēja būt vienai no projekta dalībniecēm. Misijas projekts “Sēsim mūžībai” ir pirmais, kurā piedalos, kopš esmu kļuvusi par kristieti. Tas bija lieliski un sniedza gandarījumu, jo man patīk dot! Arī saņēmējiem bija pārsteigums un liels prieks.

Ši projekta nosaukumā ietverta dziļa jēga, kas izsauca vēlmi to atbalstīt. Pirmā doma bija sniegt cilvēkiem prieku. Bija jauki pasniegt stādiņu ar skaistu apraksta noformējumu, kurā atrodama vērtīga informācija, un grāmatu, kas sniegs plašāku un dziļāku ieskatu par ikvienam nepieciešamo Kristus mīlestību. Kad pretī raudzījās sirsnības pilnas acis, pacilātības sajūta ilgi nesa mani kā uz spārniem. Šis projekts deva iespēju izjust, ko nozīmē doties pie cilvēkiem un ka bez lūgšanu spēka ir grūti piemeklēt īstos vārdus, lai apdāvinātajam aizejot paliktu interese un vēlme lasīt iedoto literatūru. Paliku pārdomās, cik jauki būtu Bauskas draudzei izveidot “Ceļojošo bibliotēku”. Radās iespaids, ka cilvēkiem patīk saņemt grāmatas, nesen saņēmu atsauksmi, ka grāmata “Cerība mūsdienu ģimenēm” esot pārdomām pilna.

Lai Dieva svētība visiem, kam Dievs deva šo ideju, un tiem, kuri to atbalstīja! (Iveta)

ALŪKSNES DRAUDZE

“Alūksnes draudzes locekļi jau krietni pirms grāmatīņu saņemšanas tika aptaujāti, cik cilvēkus vai ģimenes viņi gribētu iepriecināt. Jautāju, kā viņiem veicies. Cilvēki esot bijuši patīkami pārsteigti. Viena draudzes māsa arī no sevis vēl esot pielikusi bērniem spēlīti un krāsiņas. Man pašai, pateicoties šai dāvaniņai, bija iespēja apciemot skolas un studiju biedrību, kas šobrīd dzīvo

Attēlā: Alūksnes stādiņi gatavībā

netālu no manis, bet tiekamies ļoti reti. Varejām kopā pavadīt brīnišķīgu pēcpusdienu. Pagaidām nekādu garīgi stiprinošu stāstu katram tagad ir vēl kāds cilvēks, par ko lūgt.” (Marita)

CĒSU SADRAUDZĪBAS DRAUDZE

“Man šī bija ļoti brīnišķīga diena! Mūsu draudze bija lēmusi, ka ar podiņiem un misijas grāmatām uzrunāsim sev zināmus cilvēkus, nevis ļaudis uz ielas, lai nepārkāptu Covid ierobežojumus. Bijām lūguši, lai Dievs parāda, pie kuriem doties un kam dāvināt. Sapratu, ka tie ir mani tuvākie

Attēlos: “Vispirms lūdzu bērnam izvēlēties stādiņu, tad pieliku kartīti. Interesanti, ka šie abi bērni nezināja, kas tas par augu podiņā. Bija liels prieks par skaisto kartīti, kura viņiem atklāja, kas tas ir par brīnumu!” (Anitra)

kaimiņi blakus mājā un pāri ielai un darba kolēģi, ar kuriem gandrīz gadu neesam klātienē tikušies, arī bijušie kolēģi. Lielākā daļa no viņiem strādā no mājām, bet daži tomēr ir arī darba vietā. Izvēlējos satikt tieši tos kolēģus, kuriem todien bija darba diena. Paskatījusies, cikos katram no viņiem ir pauze, apciemoju tos darba vietā vai mājās. Ikviens satiktais cilvēks bija ļoti, ļoti iepriecināts par saņemto pārsteigumu, jo Ģimenes dienā parasti dāvanas nesaņem. Pie visiem nebija jāiet uz mājām, dažus satiku uz ielas, pa ceļam, Dievam vadot manus soļus pa īstajām ielām. Dievs ir labs, dāvinot prieku, sniedzot un saņemot!” (Gunta)

SALACAS DRAUDZE

“Savu daļu grāmatiņu uzdāvināju kolēģiem mūzikas skolā, un tik skaisti tas viss sanāca, jo uz grāmatas vāka ir ģimene, kas spēlē klavieres! Varu apliecināt, ka šo patieso skaistumu novērtēja un vēl novērtēs, lasot grāmatu!” (Anda)

SIGULDAS DRAUDZE

“Paldies lūgšanu komandai! Paldies jauniešiem! Paldies ikvienam draudzes loceklim, kurš “Sēja mūžībai”. Lai Dievs svētī!” (Biruta un Diāna)

LIMBAŽU DRAUDZE

“Mums gāja fantastiski! Bērni bija tik ļoti pārņemti ar misiju, ka pietrūka dāvaniņu.” (Liene)

VALMIERAS DRAUDZE

“Mūrmuižā pasniedzu dāvaniņu kādai pārdevējai, kura todien strādāja, kādai kaimiņienei, kura savā mīlumā mani apskāva par šo dāvaniņu. Dāvāju to arī kādai māsiņai no draudzes, kurai šobrīd ir sarežģījumi ģimenes attiecībās, tāpēc devu grāmatiņu tieši par ģimeni. Tad iedevu dāvaniņu Valmierā kādai tantītei uz ielas. Viņa bija tik priecīga un pateicīga un vēlēja: “Lai Dievs jūs svētī!” Tad Zilākalnā uzdāvināju stādiņu un grāmatu kādai tantītei dzīvoklī. Viņa bija atvērta un runīga. Tad vēl kādai jaunai meitenei, kas to labprāt pieņēma. Lai Dievs darbojas pie cilvēkiem, kas saņēma dāvaniņas un tika iepriecināti!” (Agnese)

SMILTENES DRAUDZE

“Dārza darbi man nav sveši, varētu teikt, ka tā ir mana sirdslieta. Piedzīvot, ka no mazas sēkliņas izaug zieds vai dārzeņi, ir Dieva varenība un apliecinājums, kā Viņš visu ir gudri iekārtojis. Audzēt stādiņu ar nolūku sēt mūžībai bija īpaša atbildība un izaicinājums, arī lūgt un meklēt kontaktus ar ģimenēm, kurām dāvināt šos stādiņus un grāmatiņu. Ir iesēts sirds augsne, nu sākas rūpīgais aprūpes process. Dievs audzēs, man ir jābūt tikai rūpīgam un atbildīgam dārzniekam.” (Ieva)

Misijas piedzīvojumos kopā ar draudzēm devās Agris un Baiba

Attēlos: Siguldas misijas diena fotogrāfijās. Pārrunas par piedzīvoto noslēdzās pie vakariņu galda.

SVĒTDIENAS LIKUMS

Mārtiņš Subatovičs –
Rīgas 1. draudzes mācītājs

Vispirms jāpatur prātā, ka arī šī vēsts ir Dieva mīlestības izpausme. Dievs Savās rūpēs un gādībā mums atklājis tos notikumus un pārbaudījumus, ar kuriem mums būs jāstāpjas. Daži no šīm lietām izbīstas, bet Dievs to ir atklājis, lai stiprinātu mūsu ticību, lai mēs nejustos apmulsuši.

Zvēra zīme būs pēdējais uzticības pārbaudījums pirms Jēzus Kristus atnākšanas. Pieņem to nepieņemot zvēra zīmi – šis pārbaudījums ir gandrīz mūsu priekšā.

Mazliet atkārtosim, kas ir šī zīme. Atklāsmes grāmatā lasām: “Ja kas pielūdz zvēru vai viņa tēlu un pieņem zīmi uz savas pieres vai savas rokas, tam būs arī jādzer Dieva dusmu vīns neatšķaidīts, kas ieliets Viņa bardzības kausā.” (Atkl. 14:9–10)

Par ko būs šis pārbaudījums? “Un šie ir tie baušļi, likumi un tiesas, ko Tas Kungs, jūsu Dievs, man ir pavēlējis jums mācīt, lai jūs pēc tiem dzīvotu tai zemē, kuru jūs ejat iemantot, – Un sien tos kā zīmi uz savas rokas un liec par zīmi starp acīm uz pieres.” (5. Mozus 6:1, 8) Minēto domu paskaidro arī pants Atklāsmes grāmatā, kas seko tieši brīdinājumam par zvēra zīmes

pieņemšanu: “Šeit vajadzīga svēto izturība, kas tur Dieva baušļus un Jēzus liecību.” (Atkl. 14:12) Pieņemt zīmi uz rokas nozīmē rīkoties saskaņā ar to, pieņemt to uz pieres nozīmē pieņemt to savā sirdī un domāšanā. Zvēra zīmes pieņemšana notiks tad, kad baznīca un valsts apvienosies. (Atkl. 13) Tikš izdoti likumi, kas būs pretunā Dieva likumiem, vairs nebūs iespējams vienlaicīgi paklausīt gan Dievam, gan valdībai. Katram būs jāizdara izvēle, kam paklausīt!

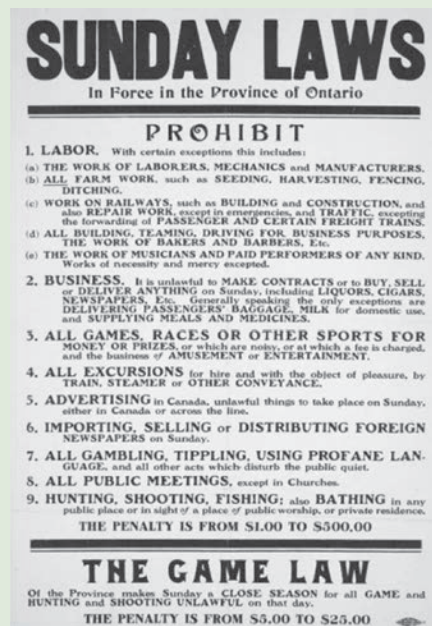
Pārbaudījums vienmēr koncentrējas kādā noteiktā patiesības punktā. Ienaidniekam nevajag, lai mēs pārkaptu visus baušļus, šo principu apstiprina apustulis Jēkabs: “Jo, kas visu bauslību pildītu, bet grēkotu pret vienu bausli, tas ir noziedzies pret visiem.” (Jēk. 2:10) Ja mēs skatāmies Dieva bērnu vēsturē, Daniēla grāmatas otrajā nodaļā tika izveidots tēls ar pavēli to pielūgt. Patiesības punkts, kas koncentrējās šajā pārbaudījumā, bija otrais bauslis. Daniēla sestajā nodaļā mēs lasām par pavēli pielūgt TIKAI ķēniņu, tātad pārbaudījums ir pirmais bauslis. Viduslaiku garajā periodā mēs saprotam, ka aizliegums bija saistīts ar Dieva Vārdu, par Dieva Vārda pētīšanu draudēja sods, tas saistīts ar trešo bausli. Mēs redzēsim, ka šī cīņa gala laika noslēgumā būs saistīta ar ceturto bausli.

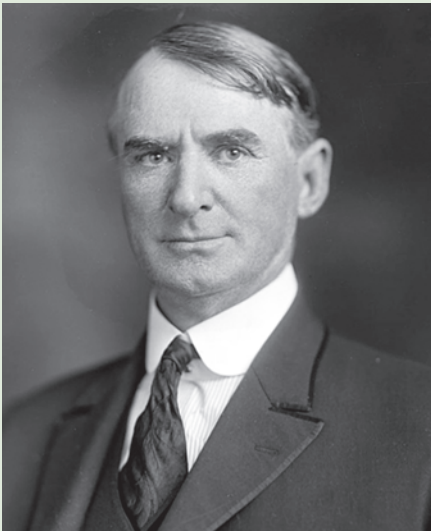
Cīņas centrā ir pielūgums. Kā panorāmā varam lasīt pantus no Atklāsmes grāmatas 13. nodaļas. Te atklāta ienaidnieka stratēģija, lielās cīņas kulminācija. “Un viņi PIELŪDZA pūķi [...], arī zvēru tie PIELŪDZA [...] Un to PIELŪGS visi, kas dzīvo virs zemes, [...] un tas piespieda zemi un tās iedzīvotājus PIELŪGT pirmo zvēru [...] un panāktu to, ka visi, kas NEPIELŪGTU zvēra tēlu, tiktu nokauti. (Atkl. 13:4, 8, 12, 15) Atklāsmes grāmatas 13. un 14. nodaļa ir lielās cīņas kulminācija. 13. nodaļā atklāta ienaidnieka stratēģija, savukārt 14. nodaļā sniegta

Dieva atbilde un uzvara. 13. nodaļā šī pielūgums gandrīz pārmērīgi tiek uzspiesta, bet 14. nodaļā ir tikai viens aicinājums no Dieva. Viņš nekad neuzspiež, nekad nemēģina pierunāt, Viņš aicina: “Bīstieties Dieva un dodiet Viņam godu, jo ir atnākusi Viņa tiesas stunda; PIELŪDZIET To, kas radījis debesis un zemi, jūru un ūdens avotus.” (Atkl. 14:7) Vienīgais pamatojums, kas Svētajos Rakstos tiek dots kāda pielūgsmi, ir radīšana.

Mums var būt dažādi iemesli, kāpēc gribam pielūgt Dievu, Viņš mums ir devis tik daudz, bet Bībeles pamatojums pielūgsmi ir tas, ka Dievs ir Radītājs, ka Viņš ir dzīvības devējs. “Tu Kungs, mūsu Dievs, Tu esi cienīgs saņemt slavu, godu un spēku, jo Tu esi RADĪJIS visas lietas, ar Tavu gribu visas lietas bija un ir RADĪTAS.” (Atkl. 4:11)

Vienīgais bauslis, kurš norāda uz Dievu kā Radītāju, pasaules vienīgo īpašnieku, dzīvības devēju, ir Sabata bauslis. Tāpēc arī Sabata ievērošana starp desmit baušļiem ir zīme Dieva atzīšanai. “Piemini sabata dienu, ka tu to svētī. [...] Jo sešās dienās Tas Kungs ir RADĪJIS debesis un zemi, jūru un visu, kas tur atrodams, un septītajā dienā Tas Kungs atdusējās; tāpēc Tas Kungs svētīja sabata dienu, lai tā būtu svēta.” (2. Mozus 20:8, 11); “[...] turiet Manus SABATUS, jo tā ir ZĪME mūsu starpā uz audžu audzēm, ka jūs zinātu, ka Es esmu Tas Kungs, kas jūs svētī.” (2. Mozus 31:13) Tāpēc pastāv lieli uzbrukumi un centieni atcelt, izsvītrot, izdzēst šo bausli. Ja tas nav iespējams, tad vismaz to sagrozīt. “Tas uzstāsies ar skaļām runām pret Visuaugsto un apvainos Visuaugstā svētos, tas centīsies GROZĪT svētku laikus un BAUSLĪBU;” (Dan. 7:25) Gandrīz pirms tūkstoš gadiem tika paziņots, ka ienaidnieks centīsies grozīt bauslību, un starp desmit baušļiem ir tikai viens, kas norāda uz laiku, tas ir Sabata bauslis. “Bībele saka: “Piemini sabata dienu, ka tu to svētī.” Katoļu baznīca saka: “NĒ! Ar savu dievišķo varu es

Senators Džons Tilmans

atceļu sabata dienu un pavēlu jums turēt svētu nedēļas pirmo dienu.” Un, lūk! Visa civilizētā pasaule pazemojas godpilnā paklausībā šai katoļu baznīcas pavēlei!” (Priest Thomas Enright. *The American Sentinel*, June 1893, p. 173) Un vēl ir kāda kardināla vārds, kas tieši vai netieši it kā atbalso Bībeles vārdus: “Protams, katoļu baznīca apgalvo, ka izmaiņa ir tās darbs, un šī rīcība ir baznīcas varas ZĪME.” (From the office of Cardinal Gibbons, November 11, 1895) Šī izmaiņa notika laikā, kad baznīcai bija gan reliģiska, gan politiska vara.

“Zvēra zīme ir pāvesta ieceltais sabats.” (E. Vaita. “Evanģelizācija”, 234, 1899) “Kad pienāks pārbaudījumi, tad kļūs skaidri redzams, kas ir zvēra zīme. Tā attiecas uz svētdienas ievērošanu.” (E. Vaita. Bībeles kom., 7. sējums, 1900) “Svētdienas svētišana pati par sevi vēl nav zvēra zīme un tāda nebūs līdz tam brīdim, kamēr nebūs iznācis likums, kas cilvēkus ar varu spiedīs pakļauties šim neīstajam sabbatam. Nāk laiks, kad šī diena kļūs par pārbaudes akmeni, bet tāds laiks vēl nav pienācis.” (E. Vaita. Bībeles kom., 7. sējums, 977, 1899) “Sabats būs lielā uzticības pārbaude.” (E. Vaita. “Lielā cīņa”, 605, 1911) Atklāsmes grāmatas 13. nodaļa norāda, ka drīzā nākotnē ticības un sirdsapziņas brīvība beigsies. Tikš izveidota vispasaules valdība, kurā apvienosies baznīcas un valsts vara. Tikš izdots likums, kas cilvēkus piespiedīs godāt svētdienu.

Sātans ienīst uzticību Dievam, un ar šo likumu viņš centīsies salauzt un iznīcināt tos, kuri turpinās sekot

Senators Henrijs Viljams Blērs

Jēzum, ievērojot Dieva baušļus un Viņa sabatu.

Pavisam īsi ieskatisimies vēsturē. Pirmais svētdienas likums tika izdots 321. gadā pēc Kristus. To izdeva Romas imperators Konstantīns pēc formālas pievienošanās kristietībai, kas bija liels pagrieziens tā laika sabiedrībā, politikajās norisēs un reliģiskajā pasaulē. Šī svētdienas likuma fragments: “Lai visi tiesneši un visi pilsētu iedzīvotāji, un visi tirgotāji atpūšas godājamā saules dienā. Bet tie, kas dzīvo laukos, lai atklāti un pilnīgi brīvi rūpējas par savas zemes apkopšanu.” (A.H. Levis. *History of the Sabbath and the Sunday*, 123–124, 1903) Šeit redzam, ka vēl nav strikta uzsvāra uz reliģisko skaidrojumu; Konstantīna centieni bija vērsti uz to, lai sapludinātu kristietību ar visām tām pagānu reliģijām, kas tika piekoptas milzīgajā Romas impērijā.

Viduslaikos svētdienas ievērošana pakāpeniski kļuva par obligātu lietu. Sākumā tika godātas abas dienas, tad svētdiena tika padarīta par svētku dienu, ko cilvēki gaidīja, savukārt sabats tika padarīts par drūmu gavēņa dienu. Kad noskaņojums bija izmainīts, sekoja aizliegums ievērot sabatu un sods par nepiedalīšanos dievkalpojumā svētdienā.

Aplūkojot šo jautājumu, varam redzēt, kas mūs sagaida vistuvākajā nākotnē. Atklāsmes grāmatas 13. nodaļa atklāj, ka tieši ASV būs tā lielvara, kas kopā ar baznīcas varu uzspiedīs svētdienas obligātu ievērošanu, un ka tam sekos visa pasaule. Pienāks laiks arī Latvijai.

Senators Roberts Krokets

Līdz revolūcijai, kurā amerikāņi izcīnīja savu neatkarību, to kolonijās pastāvēja Anglijas karaļa Čārļa II 1676. gadā izdotais svētdienas likums. Lielā mērā Amerikas kolonijās pastāvēja tie likumi, kas valdīja arī Anglijā. Šis svētdienas likums aizliedza jebkādu darbu svētdienās, sods par nepaklausību bija pieci šiliņi. Ja kāds tika pieķerts tirgojoties, notika mantas konfiskācija un publiska kaunināšana.

Svētdienas likumu realitāti varam redzēt 130–140 gadus nesenā vēsturē. Ir pieejama kāda liecība no 1789. gada. To rakstījis pirmais ASV prezidents Džordžs Vašingtons. Šī gada 8. novembrī prezidents devās cauri Konektikutai, kur jau pastāvēja svētdienas likums, kas aizliedza pārvietoties. Viņš savā dienasgrāmatā raksta, ka bijis spiests apstāties un uzkavēties kādā viesnīcā, par ko nebija priecīgs, kā arī apmeklēt dievkalpojumu, kas viņam šķitis neveikls.

Nedaudz kuriozs gadījums saistīts ar Indianas štatu. 1878. gadā metodistu baznīcā kāds apmeklētājs ticis ļoti dziļi uzrunāts no Dieva Vārda. Viņš gribējis darīt ko labu sabiedrībai, tāpēc apņēmis ziedot līdzekļus dievnama celtniecībai. Tajā laikā baznīcā bija kārtība, kura paredzēja parakstīties par dotā ziedojuma apjomu. Bet diemžēl (līdzīgi kā arī mums dažkārt gadās, kad paiet laiks un svētīgais Dieva Vārda iespaids zūd, mēs sākam domāt, vai tas, ko esam apņēmušies Dieva priekšā, ir bijis saprātīgi) šis vīrietis solījumu nepildīja, viņš neziedoja naudu

dievnama celtniecībai. Metodistu baznīca iesūdzēja viņu tiesā. Šī vīrieša glābiņš bija svētdienas likums, jo tajā laikā tas aizliedza veikt jebkādas darījumus svētdienā. Līdz ar to tiesa atzina parakstīto ziedojuma dokumentu par spēkā neesošu.

Senators Džons Tilmans bija ļoti aktīvs svētdienas likuma aizstāvis Arkanzasā. Šī iemesla dēļ daudzi adventisti cieta un bija spiesti maksāt naudas sodus. Senators Tilmans pārliecināja senātu pieņemt svētdienas likumu. Viņš to argumentēja šādi: “Vai jūs vēlaties, ka jūsu bērni uzaug sabiedrībā, kur viņiem būtu jāredz, kā kristiešu sabats netiek godāts? Kādu iespaidu tas atstās uz jūsu bērniem? Iedomājieties, jūs dodaties uz svētdienas skolu, bet te kādi tūrumā sēj vai plauj, kad jūs, savukārt, darāt visu iespējamo, lai mācītu, kā ir pareizi! Citi saka: “Ja pieņemsim šo likumu, daudzi septītās dienas adventisti pametīs štatu.” Tas nebūs liels zaudējums, mums būs mazāk svētdienas likuma pārkāpēju.”

Visdedzīgākais svētdienas likuma aizstāvis bija senators Henrijs Viljams Blērs Ņūhempšīrā. Viņš rīkoja plašas debates. Jau līdz 1890. gadam lielākajā daļā ASV štatu bija spēkā svētdienas likums, kas stingri aizliedza laicīgu darbu svētdienās. Vienīgie trīs štati, kur 1890. gadā vēl nedarbojās šis likums, bija Arizona, Kalifornija un Aidaho. H. V. Blēra priekšlikums bija svētdienās aizliegt jebkādu darbu, komercdarījumus un sekulāras nodarbes. Viņam izvērtās nopietna diskusija ar adventistu profesoru A. T. Džonsu. Dieva spēkā un žēlastībā svētdienas likumu kustība tika izsista no sliedēm.

Šie notikumi norisinājās ap 1888. gadu, kad Dievs gatavojās izliet Savu Svēto Garu vēlā lietuvēdā. Viss, kam būtu jānotiek, jau raisījās. Diemžēl draudze neatsaucās tam, lai tiktu piepildīta ar Svēto Garu. Laiks tika pagarināts, bet nu mēs atrodamies uz šo notikumu sliekšņa.

Protams, Dievam bija arī Savi pārstāvji. Bija kāds senators vārdā Roberts Krokets, viņš bija reliģiskās brīvības aizstāvis. Reiz R. Krokets stāstīja stāstu par kādu adventistu, kurš nesen bija pārcēlies uz Bentonā novadu. Kopā ar septiņpadsmitgadīgo dēlu viņš pēc Sabata pielūgsmes

nedēļas pirmajā dienā uzsāka savus darbus. Viņi dzīvoja dažus kilometrus no pilsētas, nevienam netraucēja, bet bija kādi vērotāji, kas ziņoja par šiem praktiskajiem darbiem svētdienā. Sekoja apsūdzība, tiesa, tika piespriests naudas sods. Tā kā viņi bija trūcīgi, tiem nebija, ko samaksāt. Par to viņiem piesprieda 25 dienas aprīņa cietumā. Senators Krokets savā runā izsaucās: “Par ko viņi tika notiesāti? Par to, ka uzdrīkstējās pielūgt Dievu mūsu tā saucamajā brīvības zemē!”

Varbūt mums dažkārt šķiet, ka svētdienas likums ir kaut kāda fobija. Bet tas jau ir bijis, un Dievs Savā Vārdā atklāj, ka tas sagaida arī mūs.

SVĒTDIENAS LIKUMA FĀZES

Nebūs tā, ka kādu dienu šis likums uzreiz tiks pieņemts visbargākajā un smagākajā formā. Tas izies cauri sava veida attīstībai. Lasot Dieva Vārdu un Praviešu Gara liecības, varam nojaust, ka šis process iedalāms četrās fāzēs. Uzreiz nebūs nāves dekrēta, bet jāņem vērā, ka šīs fāzes pārklāsies, kā arī būs zināmas reģionālas atšķirības.

Pirmā fāze – atturēties no darba svētdienā. Tā vēl nav zvēra zīme.

Otrā fāze – godāt svētdienu, bet drīkst pielūgt arī sabatā. Šis ir brīdis, kad, iespējams, daudzi adventisti sāks ielaisties kompromisā, jo mēs vēl varēsim turēt sabatu. Šis ir brīdis, kad jāpieņem nopietni lēmumi.

Trešā fāze – nedrīkst ievērot sabatu, jāgodā svētdiena. Tiek piespriesti sodi, notiek vājāšanās.

Ceturta fāze – nāves dekrēts tiem, kas ievēro sabatu.

Argumentācija par labu **pirmajai fāzei** ir bieži dzirdēta: svētdiena ir ģimenes diena. Nevienam neizsaka īstos, visdziļākos pamatojumus. Ienaidnieks neatklāj savu stratēģiju, ka vēlas iznīcināt uzticību Dievam un Dieva likumam. Svētdiena ir dabas saudzēšanas diena! Cik tas būtu labi, ja mēs izslēgtu elektrību, svētdienā nestrādātu, bet tā būtu pielūgsmes diena. Ir tādi projekti kā *Green Sabbath project* (Zaļā sabata projekts) – vienu dienu nedēļā nedari neko; tam pamatā šķietami ir vides saudzēšanas apsvērumi – nebrauc, neiepērcies, nebūvē! Taču patiesais mērķis nebūs stiprināt ģimenes.

Vai atceraties, kas notika ar Daniēlu Daniēla grāmatas sestajā nodaļā? Kādu pamatojumu sazvērnieki minēja, lai argumentētu to, ka ir jāpielūdz tikai ķēniņš? Ķēniņa varas stiprināšanu, ķēniņa pagodināšanu! Bet kāds bija patiesais iemesls? Iegāzt Daniēlu. Šis likums bija paredzēts Daniēlam. Būsim uzmanīgi ar likumiem, kuri šķietami runā par ģimeni, dabu, sabiedrību. “Svētdienas likuma kustība šodien veic ceļu tumsā. Tās vadītāji neizpauž savus patiesos nodomus, un daudzi, kas tajā iesaistījušies, paši nespēj saskatīt, uz kuriem tiecas šie slepenie strāvājumi [...]” (E. Vaita. *Review&Herald Extra*, 11. 12. 1888) “Svētdienas kustības vadoņi var ieteikt ļaudīm vajadzīgas reformas, principus, kas saskan ar Biblii, tomēr Dieva kalpi nevar tiem pievienoties, ja klāt piejaukta prasība, kas runā pretī Kunga bauslībai.” (E. Vaita. “Lielā cīņa”, 522, 2015) “Ši šķira izvērza apgalvojumu, ka visur tik strauji pieaugošā samaitātība lielā mērā izskaidrojama ar tā sauktā “kristīgā sabata” sagānīšanu un ka obligāta svētdienas ievērošana redzami uzlabotu sabiedrības morāli.” (E. Vaita. “Lielā cīņa”, 522, 2015) Tas būs plašs process, argumentācija, kurai vēl jānāk.

Pirmās fāzes laikā, kad tiks pieņemts likums atturēties no darba svētdienā, bet tas vēl nebūs Dieva likumu pārkāpums no mūsu puses, lūk, kāds padoms mums dots no Praviešu Gara: “Atturēšanās no fiziska darba svētdienā vēl nav zvēra zīmes pieņemšana. [...] Lai vietās, kur pretestība ir tik stipra, ka sodi par strādāšanu svētdienā jau robežojas ar vājāšanām, mūsu brāļi šo dienu visā pilnībā izmanto misijas darbam.” (E. Vaita. *SW*. 69., 70. (1895)) Mums nevienam nav jāzaicina pirms laika! Kamēr mums svētdienu neliek godāt kā sabatu, bet tikai ievērot kā brīvdienu, mēs varam rīkoties saprātīgi. “Svētdienu var izmantot, strādājot dažādās mūsu darba nozarēs, tādā veidā virzot uz priekšu Dieva lietu. Šajā dienā var noturēt sapulces brīvā dabā un mājās. Var darboties, ejot no mājas uz māju. Tie, kas raksta, šo dienu var veltīt saviem rakstu darbiem. Lai svētdienās, kur vien iespējams, notiek reliģiska kalpošana.” (E. Vaita. “Liecības draudzei” 9. sēj., 232., 233. (1909))

Otrā fāze – likums godāt svētdienu, kad ļaušanās tam no mūsu puses prasīs kompromisu. “Lai nodrošinātu sev nesagatavojušos dvēseļu plauju, sātans strādā arī ar dažādu stihisku nelaimju palīdzību. Postošās nelaimēs un katastrofās uz jūras un sauszemes, lielos ugunsgrēkos, nežēlīgās viesuļvētrās un briesmīgos krusas negaisos, vētrās, plūdus, ciklonos, paisuma viļņos un zemestrīcēs – it visur un tūkstoš dažādos veidos sātans parāda savu spēku. Viņš noposta briesmošo ražu, kam seko bads un sērgas. Viņš gaisu padara nāvējošu, lai tūkstoši aizietu bojā epidēmijās. Un šie piemeklējumi kļūs arvien biežāki un postošāki.” (E. Vaita. “Lielā cīņa”, 524, 2015)

Šis citāts atspoguļo fonu – kam jānotiek, pirms kā loģisks risinājums tiek ieviests svētdienas likums. Ja šobrīd mēs visām stihijām un piemeklējumiem skalā no 1–10 varētu ielikt atzīmi 0,5, iedomājieties, kas notiks, ja tas viss aizies līdz atzīmei 8 un 9? Būs nemiers, satricinājums. Un tad, cik loģiski, nāks risinājums – valdības ir bezspēcīgas, nevienam vairs nav padoma, viss ir izmēģināts, ierobežojumi nedarbojas, un piepeši nāk klājā reliģiska rakstura risinājums – ka šeit iesaistīti augstāki spēki. Tikai atgriezoties pie Dieva, mēs varēsim atgūt mieru – cik tas izklausīsies saprātīgi! Pasaulei jāpiedzīvo cita situācija, lai šie argumenti izklausītos pārliecinoši.

“Un pēc tam lielais krāpnieks pārliecinās cilvēkus, ka šis nelaimes izsauc tie, kas kalpo Dievam. Tiks paziņots, ka cilvēki ar svētdienas nesvētīšanu apvaino Dievu, ka šis grēks ir nesis visu šo postu un tas ātrāk nemitēsies, līdz tiks stingri pieprasīta svētdienas ievērošana, ka tie, kas vēlas ievērot ceturto baušli, tādā veidā grauj godbijību pret svētdienu, ir nemiera cēlāji ļaužu vidū, neļaujot cilvēcei atgūt dievišķo labvēlību un laicīgo labklājību.” (E. Vaita. “Lielā cīņa”, 525, 2015)

Ja pirms diviem gadiem es jums jautātu: “Kam ir jānotiek, lai jūs vairs nevarētu iepirkties, kā jūs to vēlaties, lai jūs nevarētu iziet no mājas, lai jūs nevarētu doties pie friziera, uz savu darba vietu?” Ja pirms diviem gadiem es teiktu, ka būs slēgtas kafejnīcas, kino, teātris, citas atpūtas vietas, ko jūs domātu? Kam gan būtu

jānotiek, lai tas kļūtu par īstenību?! Tas bija neiedomājami. Ir vajadzīga pandēmijas situācija, konkrētie apstākļi, un tas viss notiek. Tieši tāpat Praviešu Vārds mums rāda, ka notiks **pēkšņs, negaidīts** satricinājums, kad visi šie argumenti, par kuriem lasījām, liksies tieši tas, kas vajadzīgs, vienīgā cerība.

Iedomājieties – visa pasaule sadodas rokās, lai satvertu šo risinājumu, un tad pēkšņi ir kādi, kuri iebilst šim piedāvājumam! Šajā brīdī, kad pieprasis parādīt godu svētdienai, mums jānošķiras; tā ir robeža, kuru mēs nevaram pārkāpt. “Cenšoties iznīcināt tos, kas godā Dieva baušlību, sātans panāks, lai viņus apsūdz kā likumu pārkāpējus, kā cilvēkus, kas negodā Dievu un izsauc sodības pār visu pasauli. Tos, kas godā Bībeles Sabatu, apsūdzēs par likumu un kārtības ienaidniekiem, par sabiedrības morālo robežu ārdītājiem, kas izraisa sajukumu un samaitātību, izsaucot vīrs zemes Dieva sodības. Viņu apzinīgo nostāju pasludinās par ietiepību, stūrgalvību un autoritātes nicināšanu. Tos apsūdzēs neapmierinātībā ar valdību.” (E. Vaita. “Lielā cīņa”, 526, 2015) Šobrīd mēs varam ievērot valdības noteikumus, jo tas nepārkāpj mūsu sirdapziņu vai uzticību Dievam. Bet pienāks brīdis, kad tas tā vairs nebūs.

Trešā fāze – aizliegums ievērot sabatu. “Un viņš dara, ka visi, lielie un mazie, bagātie un nabagie, brīvie un vergi, uzspiež zīmi uz savas labās rokas vai uz pieres, lai neviens nevarētu ne pirkt, ne pārdot, kam nav šīs zīmes [...]” (Atkl. 13:16–17) Cilvēkam ir dabīgi paš aizsargāties, tāpēc šajā laikā būs tik grūti iemācīties uzticēties Dievam, ja nebūsim trenējušies jau pirms tam. Tam jāgatavojas jau tagad.

Likumam, kurš liks godāt svētdienu, sekos vajāšanas, nevarēs pirkt un pārdot, būs arī sodi un ieslodzījums. “Kustībai par svētdienas obligātu svētīšanu kļūstot drošākai un apņēmīgākai, pret baušlības ievērotājiem izdos sevišķus likumus. Viņiem uzliks naudas sodus, draudēs ar cietumu, un dažiem, lai tos pamudinātu atteikties no savas ticības, piedāvās ietekmīgus amatus, dažādus atalgojumus un priekšrocības. Bet tie nelokāmi atbildēs: “Pierādiet mūsu maldīšanos ar Dieva Vārdu,” – tieši

tā, kā līdzīgos apstākļos kādreiz rikojās Lutērs. Tie, kuri nonāks tiesu priekšā, spēcīgi un skaidri aizstāvēs patiesību, tā ka daži, kas viņus dzirdēs, atgriezīsies, lai nostātos Dieva baušļu ievērotāju pusē. Tādā veidā gaismu aiznesīs tūkstošiem, kas citādi par šo patiesību neko nezina.” (E. Vaita. “Lielā cīņa”, 540, 2015) “Kad patiesības aizstāvji atsacīsies godāt svētdienu, kādus no viņiem iemetīs cietumā, citus izraidīs trimdā un pret dažiem izturēsies kā pret vergiem. Cilvēka prātam tas viss šķiet neaptverami, bet, kad ļaudīm tiks atņemts savvaldošais Dieva Gars un viņus pilnīgi kontrolēs sātans, kurš ienīst dievišķos priekšrakstus, tad notiks dīvainas lietas. Sirds, kas nemīl un nebstas Dievu, var būt pat ļoti nežēlīga.” (E. Vaita. “Lielā cīņa”, 541, 2015)

Lai arī cik satraucoši būtu šie citāti, tie ir Dieva mīlestības izpausme. Tā ir bijusi Viņa mīlestība uz mums, kas likusi izteikt šos vārdus, lai mēs šajā laikā varētu uzvarēt un palikt ar Viņu kopā.

Ceturtais fāze – nāves dekrēts. “Tam bija dotas spējas iedot dzīvības garu zvēra tēlam, lai zvēra tēls varētu runāt un panāktu to, ka visi, kas nepielūgtu zvēra tēlu, tiktu nokauti.” (Atkl.13:15) Šis ir brīdis, kad žēlastības laiks noslēdzas; nožēlot grēkus un atgriezties pie Dieva vairs nav iespējams. Seko septiņas sodības, pirms šī pasaule aiziet bojā, bet Dieva bērni tajās tiek pasargāti. Tas ir Jēkaba bēdu laiks. Tas ir laiks, kad sātans visbeidzot iemieso Kristu, un tas noslēdzas ar Jēzus Kristus otro atnākšanu.

“Mums priekšā esošais bēdu un izbaļu laiks prasīs ticību, kas spēj izturēt nogurumu, kavēšanos un izsalkumu, – ticību, kas nepagurst arī smagos pārbaudījumos.” (E. Vaita. “Lielā cīņa”, 553, 2015) Kad mums ir veiksmīga diena, darbs sokas, viss notiek laicīgi, mēs varam saglabāt mieru un izturēties laipni pat tad, ja mūsu ikdienā izpalcis svētbrīdis. Bet dienā, kad viss jūk un brūk, viss krīt no rokām, saglabāt mieru, laipnību, atklāt Kristus raksturu ir daudz grūtāk. Lūk, tāpēc šeit ir sacīts, ka mums vajadzīga ticība, attiecības ar Dievu, kas spēj izturēt nogurumu, kavēšanos, izsalkumu.

“Sabatam izvīrtoties par visapstrīdētāko punktu kristīgajā

pasaulē un reliģiskajam un laicīgajam autoritātēm apvienojoties svētdienas ievērošanas uzspiešanā, necīgā mazākuma neatlaidīgā atteikšanās pakļauties vispārējai prasībai izraisīs pret viņiem nepatiku un sašutumu. Izplatīsies uzskati, ka nav ko paciest tos nedaudzus, kas pretojas baznīcas iestādījumam un valsts likumam, labāk lai cieš viņi, nekā visas tautas tiek ierautas sajukumā un bezlikumībā. Šis arguments šķitīs visai pārliecinošs, un beidzot pret tiem, kas mīl ceturtnā baušļa Sabatu, izdos dekrētu, pieprasot visbargāko sodu un piešķirot ļaudīm tiesības tos pēc noteikta laika nonāvēt.” (E. Vaita. “Lielā cīņa”, 541, 2015)

Te nāk iedrošinājums tiem, kuri prāto, vai viņiem būs vajadzīgā drosme un varonība: “Mums nebūs seno laiku mocekļu vīrišķības un noteiktības tikmēr, kamēr nonāksim līdz tam brīdim. [...] Kad no jauna uzliesmos vajāšanas, tiks piešķirta arī žēlastība, lai stiprinātu visus dvēseles spēkus atklāt patiesu varonību.” (E. Vaita. “Our High Calling”, 125, (1889)) “Mocekļu bezbailība un gara spēks mācekļiem tika piešķirts tikai tad, kad šī žēlastība bija vajadzīga.” (E. Vaita. “The Desire of Ages”, 354, (1898)) Būsim uzticīgi mazās lietās, Dievs piešķirs mums visu vajadzīgo žēlastību, kad šis laiks pienāks!

Svarīgs ir jautājums par pilsētu pamešanu šajā laikā. Praviēšu Gara liecībās atklātais ideāls ir jau tagad strādāt un darboties pilsētās, bet, ja iespējams, dzīvot ārpus tām. Mēs zinām, kā ir ar ideāliem – mēs cenšamies, bet ne visiem tas ir iespējams. Pavēle ievērot svētdienu ir signāls pilsētu pamešanai. Protams, te vēl ir daudz jautājumu, jo tas paralēli būs saistīts arī ar Svētā Gara izliesanos un skaļo saucienu. Notiks tāda atmoda kā Vasarsvētkos. Dieva Vārds tiks pasludināts tādā spēkā, kā tas ilgi nav piedzīvots. No vienas puses, mums ir aicinājums pamest pilsētas, bet tajā pašā laikā Svētais Gars tiks izliets un mums būs jādara liecināšanas darbs. Droši vien mēs nevaram visu izplānot punktu pa punktam, mums būs jāuzticas Dieva vadībai, bet katrā ziņā arī šie signāli ir svarīgi. “Tā kā ienaidnieks atsevišķās vietās īpaši trakos pret Dieva ļaudīm, kas ievēro Kunga Sabatu, tad tiem var rasties nepieciešamība pārcelties uz

citā dzīvesvietu, kur vajāšanas nav tik niknas. Kad briesmām pakļauta brīvība un dzīvība, tad tā nav vairs tikai mūsu priekšrocība, bet pat pienākums – doties uz vietām, kur ļaudis vēlas dzirdēt Dzīvības Vārdu un kur ir iespējams to pasludināt.” (E. Vaita. “Manuscript”, 26, (1904)) “Nepavisam nav tālu laiks, kad mēs, līdzīgi pirmajiem mācekļiem, būsīm spiesti meklēt patvērumu vientulās un atstātās vietās. Kā Jeruzalemes aplenkšana bija zīme Jūdejas kristiešiem, ka pienācis laiks bēgt, tā nepareiza varas izlietošana, ar likumu pavēlot ievērot pāvesta sabatu, būs brīdinājums mums. Tad būs laiks atstāt lielās pilsētas, esot gataviem aiziet arī no mazākajām, lai apmestos kalnos, vientulās, nošķirtās vietās.” (E. Vaita. “Liecības draudzei” 5. sēj., 464., 465. (1885))

Jaunā pasaules kārtība nebūs ne čipi, ne arī Bila Geitsa plāni, kas kaut kur slepeni, dažiem vien zināmi, tiek ražoti Ķīnā. Jaunā pasaules kārtība ir bijusi pasaules kārtība 1260 gadus, tas ir svētdienas likums, vispasaules valdība, kurā apvienosies baznīca un valsts, reliģiskā sirdsapziņas brīvība vairs nepastāvēs.

Svētdienas likums un vēlais lietus. Adventistu konservatīvie teologi atzīst, ka šis jautājums vēl nav viennozīmīgi skaidrs, vai pirmais būs svētdienas likums vai vēlais lietus. Droši vien kaut kas no viena un otra. Lasot par šo tematu Praviēšu Gara liecībās, nākas secināt, ka vēlinais lietus izliesies apmēram šajā punktā, šis būs tas laiks, kad piedzīvosim Vasarsvētkus, bet sagatavošanās, lai mēs varētu tajā piedalīties, notiek tagad. Līdzīgi kā ar jaunavām – kad atskanēs sauciens, mēs visi pamodīsimies, bet kas būs ar eļļas traukiem?

“Pēc tam es redzēju citu eņģeli nokāpjam no debesīm, tam bija liela vara, un zeme kļuva gaiša no viņa spožuma. Es dzirdēju vēl citu balsi no debesīm saucam: “Izeita no viņas, Mana tauta, lai jums nebūtu dalības viņas grēkos un jūs neķertu viņas mocības.” (Atkl. 18:1, 4) “Bēdu laika iesākumā mēs tiksīm piepildīti ar Svēto Garu un vēl iespaidīgāk pasludināsim vēsti par Sabatu.” (E. Vaita. “Early Writings”, 85, 86 (1854)) Šis ir laiks, ko mēs gaidām, mēs gribam to redzēt – šo

Dieva godību un spēku. “Kad pārmums tiešām nāks vajāšanu vētra, [...] tad trešā eņģeļa vēsts pāries spēcīgajā saucienā un visa zeme tiks apgaismota ar Kunga godību.” (E. Vaita. “Liecības draudzei 6. sēj., 401 (1900))

Lasot šos rakstus, es saprotu, ka vēlos, lai nāk vēlinais lietus, jo no vienas puses tas būs pārbaudījumu laiks, bet arī tie, pie kuriem mēs esam strādājuši, saņems gaismu un varēs atgriezties. Viņiem to būs vieglāk izdarīt. “Pašreiz vēl daudzi nesaprot atpestīšanas nozīmi, lai varētu ieņemt noteiktu nostāju, bet tas viss atstāj iespaidu uz viņu dzīvi, un, kad vēsts tiks pasludināta spēcīgā saucienā, viņi būs uz to gatavi. Vairs ilgāk nesvārstoties, tie izies un nostāsies stingri par patiesību.” (E. Vaita. “Evangelism”, 300, 301 (1890)) Jūs esat devuši cilvēkiem kādu literatūru, viņi ir atnākuši uz kādu koncertu, dievkalpojumu, pasākumu, tas atstāj iespaidu uz viņu dzīvi! “Nāk laiks, kad vienā dienā atgriezīsies tik daudz cilvēku, kā tas bija Vasarsvētkos, pēc tam, kad mācekļi bija saņēmuši Svēto Garu.” (E. Vaita. “Evangelism”, 692 (1905))

Mana pārliecība ir, ka svētdienas likums ir sauciens līdzībā par desmit jaunavām. Tam ir piepildījums jau vēsturiski, bet arī tagad – **ligavainis nāk!** Notiks šo likumu izdošana, visa adventistu draudze pamodīsies – gan tie, kuri ir piepildīti ar Svētā Gara eļļu, gan tie, kuri ir atstājuši to novārtā. Jā, tad nāks vēlinais lietus, Dieva spēks. Dievs mūs aicina – **tagad** ir laiks! Tagad ir šī sagatavošanās, bet pret to vajadzētu izturēties tik nopietni, it kā izšķirošie notikumi notiktu rīt, it kā tas viss būtu tepat durvju priekšā. Atcerieties, kā sagriezās pasaules kārtība pirms šī jaunā posma, kurā mēs tagad esam! Varbūt vēl pēkšņāks notiks šie pēdējie notikumi. Šodien es lūdzu par sevi un tevi, brāli un māsa, šis ir laiks, kad mums jāpieņem lēmums! Vai mēs iesim līdz galam ar To Kungu? Pietiks svārstīties – ar vienu kāju skriet pasaulē, ar otru pie Dieva. Izdarīsim izvēli bez atlikuma nodot sevi Dievam, meklēsim Viņu, kā vēl nekad agrāk! Tad mēs būsīm vairāk nekā uzvarētāji kopā ar Viņu šajā laikā un visbeidzot skatīsim Viņu nākam godībā! Āmen!

Sagatavoja Edija Subatoviča

PIEZĪMES PAR ATKLĀSMES 14:12

Lasot žurnāla “Adventes Vēstis” 2021. aprīļa numurā rakstu par Atklāsmes 14:12 un pētot to komentāros un liecībās, atklājās vairākas atziņas.

DRAUDZES PAZĪMES UN KAROGS – DIEVA BAUŠĻI UN JĒZUS TICĪBA!
Ir rakstīts: “Še ir to svēto pacietība. Še ir tie, kas tur Dieva baušļus un Jēzus ticību.” (Atkl. 14:12, E. Glikas tulkojums, 1926. g.; līdzīgi arī 2012. g. izd.)

Kā šo tekstu labāk saprast, atradīsim SDA Bībeles komentāros un E. G. Vaitas komentāros – liecībās pie Atkl. gr. 14:12 teiktā, ko saīsinātā veidā šeit uzrakstīšu.

SDA Bībeles komentāros teikts: “Starp daudzajām pazīšanas zīmēm, [...] pravietim lika izcelt tikai divas galvenās: Dieva baušļu turēšanu un Jēzus ticību. “Jēzus ticība” [...] Lai [...] saprastu, “cik svarīga ir kristīgā piedzīvojumā ticība”, lasiet Rom. 3:22, “ka Dieva taisnība ticībā uz Jēzu Kristu ir visiem, kas tic”; [...] Jēzus ticība un baušļu turēšana ir divi svarīgi kristīgās dzīves aspekti. Dieva baušļi ir Dieva rakstura noraksts. Atlikušo draudze [...] cienī Dieva baušļus un tura tos, [...] kā Dieva un Kristus rakstura atklāsmi, kas iemājo patiesa ticīgā sirdī. [...] “Un mana dzīve miesā tagad ir ticībā uz Dieva Dēlu, kas mani ir mīlējis, un atdevis Sevi par mani.” (Gal. 2:20)”

E. G. Vaitas komentāros pie Atkl. 14:12 teikts: “Trešā eņģeļa vēsts, ieskaitot pirmā un otrā eņģeļa vēstis, ir vēsts mūsu laikam. Mums augsti jāpaceļ karogs, uz kura rakstīts “Dieva baušļi un Jēzus ticība.” (“Liecības draudzei” 8. sēj, 197. lpp., “Liecības

draudzei” 5. sēj, 501. lpp.) “Viņu uzmanība ir pievērsta Viņam, viņu cerības un ticības centrs ir Jēzus.” (“Liecības draudzei” 5. sēj, 472. lpp.) “Lai cilvēki varētu sagatavoties un pastāvēt tiesā, vēsts aicina: “Bīstieties Dievu un dodiet Viņam godu [...] (Atkl. 14:7) Kādas sekas būs šim aicinājumam [...], pasaka vārdi: [...] (Atkl. 14:12) Lai būtu sagatavots uz tiesu, ir nepieciešams turēt Dieva baušļus, šie baušļi būs tiesā rakstura mērogs. [...] Lai turētu dievišķo likumu, ir vajadzīga ticība”, “Bez ticības nevar Dievam patikt [...]” (Ebr. 11:6), “Viss, kas nenāk no ticības, ir grēks.” (Rom. 14:23).” (“Lielā cīņā” 425. lpp.) “Pēc brīdinājuma nepielūgt zvēru un viņa attēlu pravietojums ziņo: “Še ir tie, kas tur Dieva baušļus un Jēzus ticību.” Tātad šeit tiek novilkta robeža starp tiem, kas izpilda Dieva baušļus, un tiem, kas pielūdz zvēru un viņa attēlu [...]” (“Lielā cīņā” 445. lpp.) “Ir kāds neliels pulciņš, kas ir uzticīgi Dievam. [...] Drīz cīņa trakos starp tiem, kas kalpo Dievam, un tiem, kas Dievam nekhalpo.” (“Liecības draudzei” 9. sēj, 15., 16. lpp.) “Man tika rādīta [...] ļauzu grupa, kas saucas septītās dienas adventisti, kas deva padomu karogu [...], kurš mūs dara par sevišķiem ļaudīm, neizcelt tik uzkrītoši, [...] tā [...] nodrošināt sekmes mūsu lietai. Bet [...] nenolaist mūsu karogu [...]. Šis atšķirīgais, raksturīgais karogs (Atkl. 14:12) [...] ir jāiznes cauri visai pasaulei līdz pārbaudes laika beigām.” (“Liecības draudzei” 6. sēj, 144. lpp.) “Dievs ielicis mūsu rokās karogu, uz kura rakstīts [...]

(Atkl. 14:12). Tā ir noteikta, atšķirēja vēsts – vēsts, kurai nebūs dot nevienu nenoteiktu skaņu. Tai jāvada ļaudis prom no caurajām akām [...] pie neizsīkstošā dzīvā ūdens Avota.” (“Liecības draudzei” 7. sēj, 150. lpp.) “Šīs patiesības, Atkl. 14. nod. sakarā ar “mūžīgo evaņģēliju” pasludinātas, būs arī Kristus draudzes pazīmes Viņa atspīdēšanas laikā. Jo iznākums no trīskārtīgās vēsts ir uzrādīts: “Še ir tie, kas tur Dieva baušļus un Jēzus ticību”. Un šī vēsts ir pēdīgā, kas dota pasaulei pirms Kristus atnākšanas.” (“Lielā cīņa” 454. lpp., “Lielā cīņa” vācu val. 485./486. lpp.)

“Trešais [...] eņģelis [...] debess vidū skrien [...]. Te ir parādīta Dieva tautas darba būtība. Tiem ir tik svarīga vēsts, ka tie parādīti skrienam [...]. Tie tura savās rokās dzīvības maizi priekš badā mirstošās pasaules. Kristus mīlestība tos dzen. “Gars un līgava saka: “Nāc!” [...] Kam slāpst, lai nāk!”” (Atkl. 22:17; “Liecības draudzei” 5. sēj, 206. lpp.)

(Paskaidroju par rakstīto – šeit es rakstīju tikai no SDA Bībeles komentāriem, ko apm. pirms 50 gadiem sarūpēja Herberts Driķis. Būtu labi, ja svarīgāko Bībeles tekstu izpratni salīdzinātu ar komentāru un E. G. Vaitas liecībās teikto, kas veicina ticību. Lai bazūne skanētu skaidri un nepazustu pēdējā svarīgā vēsts pasaulei, lai arī šis īpašais karogs “Dieva baušļi un Jēzus ticība” būtu labi redzams – Atkl. 14:12.)

Viktors Āriņš Salaspilī

Garīgās dāvanas

Pirms kāda laika (27. februārī) Bērnu kalpošanas nodaļa sarūpēja iespēju bērniem piedalīties kādā aizraujošā un vērtīgā pasākumā. Tas notika ZOOM platformā un tā nosaukums bija “Bērnu talanti Dievam”. Šis pasākums ļāva aizdomāties, vai talanti, kuri tiek veltīti Dievam, tiek nodoti Dieva rīcībā un izmantoti Dieva darbam un kalpošanā saviem tuvākajiem, nav uzlūkojami par sava veida garīgām dāvanām? Kāda īsti ir starpība starp talantu un garīgu dāvanu? Vai talants vienmēr ir kas liels un spožs, vai arī par talantu var dēvēt īpašas spējas, apdāvinātību kādā mazā, varbūt pirmajā mirklī nemanāmā jomā? Vai var būt tā, ka talants ir iedzimta spēja, bet garīgās dāvanas – Dieva dotas? Bet kurš gan tādā gadījumā dāvina talantu? (Mēs taču zinām, ka it viss mūsos, pat katrs sirdspuksts un elpa, ir Dieva dots!) Varbūt talants ir tas, ko izlietojam pasaules godam un sevis celšanai, bet garīgā dāvana – tas, ko izlietojam Dieva godam un draudzes celšanai? Bet kā tad ar talantiem Dievam?

Meklējot atbildes uz šiem daudzajiem jautājumiem un pārdomājot to, kas saistīts ar talantiem un dāvanām, nonācu pie kāda secinājuma. Ja talants tiek veltīts Dievam, tad Dievs to pavairo (kā varam lasīt, piemēram, Kristus līdzība Mateja evaņģēlija 25. nodaļā), turklāt pavairo ne tikai tāpēc, lai mēs, esot draudzē, varētu to izbaudīt un par to priecāties, bet galvenokārt tāpēc, lai mēs to izmantotu Dieva darbā, lielajā sējā, lielajā mācekļu uzdevumā. Ievērojiet iepriekš minētās līdzības kontekstu! Tā nāk tūlīt aiz līdzības par desmit jaunavām, no kurām piecas bija gatavas līgavaīņa atnākšanai, bet piecas gaidīt gan gaidīja, bet tomēr istajā brīdī izrādījās negatavas. Arī līdzību par talantiem Kristus stāstīja tajā pašā – beigu laika – kontekstā, ko apliecina 19. pants: “Bet pēc ilga laika šo kalpu kungs atnāca un sāka norēķināties ar tiem.”

Grāmatā “Kristus līdzības” Elena Vaita, aprakstot šo līdzību, saka: “Cilvēks, kurš aizceļo uz tālu zemi, simbolizē Kristu, kas šīs līdzības stāstīšanas laikā jau gatavojās atstāt zemi un atgriezties Debesīs. Kalpi simbolizē Kristus sekotājus. Mēs nepiedējam sev. Mēs esam “dārgi atpirkti” (1. Kor. 6:20), “ne ar iznīcīgām lietām – sudrabu vai zeltu [..], bet ar Kristus, šī bezvainīgā un nevainojamā Jēra dārgajām asinīm” (1. Pēt. 1:18,19), “lai tie, kas dzīvo, nedzīvo vairs sev pašiem, bet Tam, kas par viņiem miris un uzmodināts”. (2. Kor. 5:15) Par šo bezgalīgi lielo cenu ir atpirkti visi cilvēki. Izberot visus Debesu mantnīcas krājumus šajā pasaulē, līdz ar Kristus atdodot visas Debesis, Dievs ir atpircis katra cilvēka gribu, jūtas, prātu un dvēseli. Vienalga, – ticīgie vai neticīgie – visi cilvēki ir Kunga īpašums. Kalpot Viņam ir aicināti visi, un par to, kā šī prasība tiek ievērota, katram būs jāsniedz atskaite lielajā tiesas dienā. [..] Tie, kuri apliecina, ka ir Kristus darbinieki, līdzībā tiek attēloti kā Viņa kalpi. Kristus sekotāji ir atpirkti kalpošanai. Mūsu Kungs māca, ka īstais dzīves mērķis ir strādāt citu labā. Kristus pats bija strādnieks, un arī Saviem sekotājiem Viņš ir devis kalpošanas likumu – tā ir kalpošana Dievam un citiem cilvēkiem. Ar to Kristus pasaulei ir atklājis augstāku dzīves jēdziena izpratni, nekā tā jebkad ir pazinusi. Dzīvojot un strādājot citu labā, cilvēks nonāk savienībā ar Kristu. Kalpošanas likums kļūst par ķēdes posmu, kas mūs savieno ar Dievu un citiem cilvēkiem.

Kalpiem Kristus nodod “Savu mantu” – kaut ko, ko var izmantot Viņa labā. Viņš uztic “ikkatram savu darbu”. Katram ir sava vieta mūžīgajā Debesu plānā. Katram ir jāsadarbības ar Kristu dvēseļu glābšanā. Ja esam pārliecināti, ka mums ir sagatavota vieta Debesu mājokļos, tad varam būt ne mazāk pārliecināti, ka mums ir norādīta arī īpaša vieta uz zemes, kur

strādāt Dieva darbu.” (326., 327. lpp)

Tātad Dieva Vārda kontekstā varam teikt, ka starp Dievam veltītu talantu un garīgu dāvanu jāliek vienlīdzības zīme. Atgriežoties pie iepriekš aplūkotās līdzības, pakavēsimies vēl pie kādām domām: “Īpašās Gara dāvanas nav vienīgie talanti, par kuriem runā līdzība. Šeit ietvertas visas dāvanas un spējas, vai tās būtu jau esošas vai iegūtās, iedzimtās vai garīgās. Tas viss ir jāizmanto, kalpojot Kristum. Kļūstot par Kristus mācekļiem, mēs sevi nododam Viņam līdz ar visu, kas mēs esam un kas mums ir. Šīs dāvanas Viņš atdod mūsu rokās šķīstītas un cēlas, lai tās varētu lietot Viņam par godu un par svētību citiem cilvēkiem.

Katram cilvēkam Dievs ir devis “pēc viņa spējām”. Talanti netiek sadalīti, kā pagadās. Tas, kurš zinās, kā likt lietā piecus talantus, saņem piecus. Tas, kurš prot pavairot tikai divus, saņem divus. Tas, kurš spēj saprātīgi izmantot vienu, saņem vienu. Nevienam nevajadzētu skumt par to, ka viņš nav saņēmis vairāk dāvanu, jo Tas, kurš cilvēkiem piešķir dāvanas, vienādi tiek pagodināts kā ar lieliem, tā ar maziem talantiem. Tam, kura rīcībā tika nodoti pieci talanti, ir jāatdod piecu talantu peļņa, tam, kuram tikai viens talants – viena talanta peļņa. Dievs no cilvēka prasa atdevi “pēc tā, kas cilvēkam ir, un ne pēc tā, kā viņam nav”. (2. Kor. 8:12; KJV) “Tas, kas bija dabūjis piecus talantus, darbojās ar tiem un sapelnīja vēl piecus. Tā arī tas, kas bija dabūjis divus, sapelnīja vēl divus kļāt.”

Ja arī talantu nav daudz, tie ir jāizmanto. Jautājums, kas mūs visvairāk nodarbina, ir nevis: “Cik daudz es esmu saņēmis?”, bet gan: “Ko lai daru ar to, kas man ir?” Visu spēju attīstīšana ir pirmais pienākums, par ko mums jāatbild Dievam un cilvēkiem. Tas, kurš ik dienas nepieaug savās spējās un lietderībā, neīsteno dzīves mērķi. Apliecinot savu ticību Kristum, mēs apņemamies kļūt par savam

Meistaram derīgiem darbiniekiem; visas spējas mums ir jāizkopj līdz visaugstākajai pilnības pakāpei, lai mēs varētu sniegt vislielāko iespējamo labumu, kādu no mums var gaidīt.

Kungam ir darāms liels darbs, un nākamajā dzīvē visvairāk Viņš nodos to rokās, kas šajā dzīvē veic visuzticīgāko un labprātīgāko kalpošanu. Kungs izvēlas Sev darbiniekus, un saskaņā ar Savas rīcības plānu Viņš tos pārbauda katru dienu atšķirīgos apstākļos. Par Saviem darbiniekiem Dievs izvēlas cilvēkus, kas parāda patiesus centienus īstenot Viņa plānu. Taču Viņš tos izmanto ne tādēļ, ka tie būtu pilnīgi, bet tādēļ, ka savienībā ar Viņu tie var šo pilnību iegūt.

Dievs pieņem tikai tos, kas ir nolēmuši sasniegt augstus mērķus. Katram cilvēkam, kas sadarbojas ar Kungu, Viņš liek darīt visu iespējamo. [...] Tiem, kuri vēlas būt Dieva darbābiedri, ir jātiecas pēc savu fizisko un prāta spēju pilnveidošanas. Īsta izglītība ir fizisko, prāta un morālo spēku sagatavošana katra pienākuma izpildīšanai; tā ir ķermeņa, prāta un dvēseles vingrināšana dievišķajai kalpošanai.” (E. Vaita. “Kristus līdzības” 329., 330. lpp.)

Dieva dotajām garīgajām dāvanām līdzās visam iepriekš minētajam ir vēl kāda brīnišķīga priekšrocība. Ja pasaulē dažkārt, iegādājoties kādas preces, papildus varam saņemt dāvanu par pirkumu, tad, izlietojot Dieva dotās garīgās dāvanas, mēs saņemam dāvanu pie dāvanas, turklāt šī otrā ir pat vēl lielāka un skaistāka nekā pirmā – tā ir iespēja darboties kopā ar mūsu Debesu Tēvu! “Mums ir visāda veida spējas un garīgās dāvanas, ir radītas visāda veida iespējas mums piekrietošā pienākuma izpildei, un mums vajadzētu būt pateicīgiem Dievam, ka caur Viņa žēlastību mums ir dotas šīs priekšrocības un ka mēs varam atzīt Viņa žēlastību, tagadējo patiesību un savu pienākumu. [...] Vai jūs ticat Dieva Vārdam? Vai jūs ar katru dienu kļūstat izprostošāki, spējīgāki sevi nodot Kungam un tikt izlietoti Viņa darbā? Vai esat misionāri, kas dara Dieva prātu? Vai jūs ticat Bībelei un ņemat vērā, ko tā saka? Vai jūs ticat, ka mēs dzīvojam šīs zemes vēstures pēdējās dienās? Un vai jūsu sirdis spēj just?

Mums jāpadara liels darbs, mums jānes šī Vārda svētā gaismā, kam jāapgaismo visas tautas. Mēs esam kristieši, bet ko mēs darām?” (E. Vaita. “Liecības draudzei” 6, 158)

Turklāt Dievs ne vien dāvā mums iespēju strādāt kopā ar Viņu, bet īpašā veidā sniedz stiprinājumu un palīdzību šīs dāvanas izlietošanai! “Ir patiesība, ka gala laikā, kad Dieva darbs tuvosies noslēgumam, svētījušos ticīgo nopietnās pūles Svētā Gara vadībā pavadīs sevišķas Dieva labvēlības zīmes. Ar nosaukumu “agrais un vēlais lietus”, kas Austrumu zemēs nolīst sējas un pļaujas laikā, pravieši paredzējuši Dieva draudzei garīgas žēlastības dāvanas īpašos apmēros. Gara izliešana apustuļu dienās bija agrā jeb pirmā lietus iesākums, un cik godības pilns bija iznākums! Svētā Gara klātbūtnei patiesajā draudzē jāsiglabājas līdz laika galam. Tomēr isi pirms pasaules pļaujas noslēguma draudzei ir apsolīts īpašs garīgs dāvinājums, lai to sagatavotu Cilvēka Dēla atnākšanai. Šī Svētā Gara izliešana ir pielīdzināta vēlajam lietus, un, lai šo spēku saņemtu “vēlā lietus laikā”, kristiešiem jālūdz pļaujas Kungs, tad atbildot “Kungs sabiezina mākoņus un dos lietu papildnam (...).” (“(...) un kā agrāk sūtīs jums agrīno un vēlīno lietu.” (Cah. 10:1; Joēla 2:23) Bet, ja Dieva draudzes locekļiem šodien nav dzīvas savienības ar visas garīgās izaugsmes Avotu, viņi nebūs gatavi pļaujas laikam. Un, ja tie neturēs savas spuldzes tīras un degošas, tad nesaņems sevišķas vajadzības laikam piedāvāto žēlastību.

Vienīgi tiem, kas nepārtraukti apgūs jaunas žēlastības bagātības, būs spēks samērā ar viņu ikdienas vajadzībām un prasmi šo spēku izlietot. Tā vietā, lai kaut kad nākotnē, pateicoties īpašam garīga spēka dāvinājumam, varētu iegūt apbrīnojamas spējas dvēseļu mantošanai, tie ik dienas nodosies Dievam, lai Viņš tos izlietotu kā savus traukus. Tie ik dienas arvien labāk izmantos savas kalpošanas iespējas, kas atradīsies viņu sniedzamības robežās. Lai kur arī viņi neatrastos, vai vienkāršo mājas pienākumu lokā, vai sabiedriski aktīvā darbā, tie visur ik dienas liecinās par Meistaru. [...] Kristus zina, ka vēstneši, kurus Tas

uzskata par darbam derīgiem, ir vāji, maldīgi cilvēki, tomēr visiem, kas pilnībā nododas kalpošanai, Viņš apsola dievišķu palīdzību. Viņa personīgais piemērs droši liecina, ka nopietna, neatlaidīga, ticībā izteikta lūgšana – ticībā, kas liek pilnībā paļauties uz Dievu un vada uz nedalītu nodošanos Viņa darbam, – sniegs cilvēkiem Svētā Gara palīdzību cīņā pret grēku. Katrs darbinieks, kas sekos Kristus piemēram, būs sagatavots saņemt un izlietot spēku, ko Dievs apsolījis savai draudzei zemes pļaujas nobriedināšanai. Ik rītus, kad Evaņģēlija vēstneši zemojas Kunga priekšā un atjauno Tam savu svētīšanās solījumu, Viņš tos apveltī ar Sava Gara klātbūtni, ar tā atjaunojošo, svētījošo spēku. Un, kad viņi iziet dienas pienākumos, tiem ir drošība, ka neredzamā Svētā Gara darbība tos dara spējīgus būt par Dieva “līdzstrādniekiem.” (E. Vaita. “Apustuļu darbi”, 55., 56. lpp.)

Tātad – talanti, kas izlietoti Dieva darbam, nāk no Viņa, visa veida garīgās dāvanas – no Viņa, iespēja iet un kalpot – no Viņa, mūsu Kunga un Glābēja, un visbeidzot – spēks un izdošanās aizvien un joprojām nāk no Viņa – mūsu brīnišķīgā, mīlošā Dieva!

“Tamdēļ nav cildināms ne dēstītājs, ne laistītājs, bet Dievs, kas audzē.” (1. Korintiešiem 3:7) Mums jāsaprot, ka atsevišķi mēs ikviens sastrādājam ar Dievu. “Gādājiet ar bailēm un drebēšanu, ka topat svēti,” – tā Viņš mūs pamāca un piebilst: “Jo Dievs ir tas, kas jums dod gribu un veiksmi pēc Sava labā prāta.” (Fil. 2:12,13) Te Dievišķais līdzdarbojas ar cilvēcīgo darba rīku [...]. “Mēs esam Dieva darba biedri.” (1. Kor. 3:9) Vienīgi Kungs var dot agro un vēlo lietu. Mākoņi, saules gaisma, nakts rasa – šīs ir Debesu visdārgākās dāvanas. Tomēr visa šī labvēlība, ko Debesis tik bagātīgi izlej pār zemi, maz palīdzēs tiem, kas ar čaklu un neatlaidīgu darbu to neizmanto savai vajadzībai. Lauksaimniecības darbā jāiegulda personīgas pūles. Notiek zemes aršana un otrreizējā irdināšana. Šajā darbā jāizmanto attiecīgi darba rīki un cilvēkam dotā gudrība. Sēkla jāiesēj, tai paredzētajā laikā. Jāievēro dabas likumi, kas noteic sējas un pļaujas laiku, citādi nekādas ražas nebūs [...]. Viss spēks nāk no Dieva.

Kristus saka: "Bez Manis jūs nenieka nespējat darīt." (Jāņa 15:5) Ja tā tas ir, cik stundas tad mēs droši varam mēģināt strādāt vieni paši? Visa slava pieder Dievam, un, mums strādājot ar Dievu, šai slavai visos iespējamajos veidos jāplūst atpakaļ pie Dieva [..]" (E. Vaita. "Viena diena ar Dievu", 277)

Kādas garīgās dāvanas sastopamas draudzē šodien? Vai kalpošana ar dziesmām un mūziku dievkalpojumā ir garīga dāvana? Protams! Vai prasme saistoši un dziļi vadīt Bībeles stundas ir garīga dāvana? Bez šaubām! Bet vai iestāšanās aizlūgšanās, prasme skaisti sapost dievnamu un, piemēram, draudzkopības kalpošana arī ir garīgas dāvanas? Atbildes uz to atradīsiet stāstos, kurus "Adventes Vēstīm" atsaucīgi piekrita uzticēt astoņas māsas no dažādām Latvijas draudzēm. Lai šie stāsti jums palīdz ieraudzīt tieši to Gara dāvanu, kuru Dievs piešķīris jums! Lai tā uzplaukst jo koši par godu Dievam un svētību cilvēkiem!

Lūgšanu un aizlūgšanu dāvana

Skaidrīte Nagla, Rīgas 7. draudze
"Es jūs lūdzu, brāļi, mūsu Kunga Jēzus Kristus un Gara mīlestības vārdā, nāciet man palīgā savās aizlūgšanās Dieva priekšā." (Rom. 15:30)

Uzsākot savu ticības ceļu, neko daudz par Dievu nezināju. Tomēr izjutu lielu vēlēšanos iepazīt Dievu tuvāk un savu dzīvi veidot tā, lai būtu Viņam paklausīga, patiesa un uzticama. Vēlējos arī būt noderīga draudzei, kaut ko paveikt, izdarīt kādu labu darbu. Tāpēc ar prieku atsaucos lūgumam, kad bija nepieciešams uzmazgāt grīdu, sapost baznīcu. Telpa liela, darba daudz, bet atsaucība to darīt bija maza, tāpēc ilgi to uzskatīju par savu kalpošanu. Lūgšana bija mana ikdiena, neko vēl nebiju dzirdējusi par Svētā Gara dāvanām un nedomāju par to, ka arī man varētu būt kāda dāvana no Dieva. Man bija tikai vēlēšanās

palīdzēt katram, īpaši, ja redzēju kādu nomāktu, bēdīgu vai neveselu.

Reiz dievkalpojumā, lūdzot par kādu man tuvu cilvēku, izdzirdēju balsi, kas man deva padomu, kā par šo cilvēku lūgt. Tā bija pirmā reize, kad sapratu – lūgšana ir tieša saikne ar Dievu. Kungs dzird un sniedz atbildi. Sāku lūgt arvien vairāk un ilgāk. Arī par cilvēkiem, kurus nepazīnu. Pateicoties Dieva Vārdam, man bija iespēja Dievu iepazīt tuvāk, iepazīt Viņa likumus un norādījumus. Sāku apmeklēt draudzi, kura pastiprināti pētīja Svētos Rakstus. Nolēmu viņiem pievienoties. Visi sveši, tikai pamazām iepazīnu. Tad arī lūdzos – atsaucot atmiņā pa solu rindām tur sēdošos cilvēkus, vēl pat nezinot viņu vārdus. Viņi bija zinoši, daudz lasījuši un pētījuši Bībeli. Bet man priekšā bija vēl tāls ceļš ejams. Tomēr lūgties par viņiem es varēju.

Daudzus gadus mana mamma atradās uz slimības gultas. Arī viņa bija nesen atgriezies pie Dieva. Ik dienas kopīgi lūdzām Debesu Tēvu, lasījām Bībeli, tad visu pārrunājām. Bieži man viņa bija jāstiprina, jāpārliecina par Kunga lielo žēlastību, jo tik daudz gadu bija pavadīts bez Dieva atziņas. Šajos slimības, sāpju un ciešanu gados lūdzām arī par to, lai Dievs atvieglina vai noņem sāpes. Tas notika tā, ka, uzliekot rokas uz sāpošās kājas un lūdzot, sāpes pierima vai pat uz vairākām stundām izzuda. Tas bija liels stiprinājums un pierādījums, ka nebūt nav jābūt ievērojamam Dieva vīram vai sievai. Viņš uzklausa arī mūsu, vienkāršu cilvēku, vajadzības un lūgumus pēc palīdzības.

Nereti tiek izteiktas vajadzības lūgt par cilvēkiem, kuriem dzīvē ir sarežģījumi vai grūti risināmas problēmas. Tā reiz piekritu lūgt par cilvēkiem, saprotot, ka risinājums šai vajadzībai nevar būt īslaicīgs. Katru dienu mēnešiem ilgi lūdzu pēc risinājuma šiem cilvēkiem. Pagāja gads, turpināju lūgt. Kādā reizē nolēmu pajautāt, kā viņiem iet, vai nav jau redzams kāds pozitīvs pavērsiens viņu vajadzībai. Pretī saņēmu izbrīna pilnu skatienu – tur jau sen viss ir kārtībā! Manī radās sarūgtinājums un neizpratne. Vai no manis gaidīja paviršas, šad tad izteiktas lūgšanas vai arī nopietnu, atbildīgu attieksmi pret šo vajadzību?

Sapratu, cik maz Dievs var

paļauties uz Saviem bērniem, kas dzīvo ar tādu vienaldzību, paviršu attieksmi, nenoteiktību. Vēlos, lai mēs tādi nebūtu. Lūgt par cilvēkiem nozīmē nest viņus uz lūgšanu rokām katru dienu, neatstājot tos neievērotus un aizmirstus. Reizēm tiekam aicināti aizlūgt arī par bijušajiem draudzes locekļiem. Cilvēki gadiem nav redzēti, bet, kad nākas satikt, izskan aicinājums: "Lūdziet par mani!" Vai tas ir pareizi? Ja vēlies, lai par tevi lūdzam, atnāc uz dievnamu. Tu taču ceļu vēl atceries. Kāpēc tu gribi, lai par tevi lūdz citi? Kur paliek tava paša lūgšanas un izrādītā vēlme atgriezties pie Dieva?

Pāri visam stāv Kungs. Ar lūgšanām mēs varam pievērst Dieva žēlastības pilno skatienu mūsu vajadzībām, jo Viņš ir apsollījis mums palīdzēt. Lūdziet un jūs saņemsiet! Bet šie apsollījumi ir ar nosacījumu: "Ja jūs paliekat Manī un Mani vārdi paliek jūsos, jūs varēsiet lūgt, ko gribat, tas jums notiks." (Jāņa 15:7)

Dāvana kalpot bērniem

Vēsma Lobza, Jelgavas draudze

Visu mūžu esmu uzskatījusi, ka man nav talanta mācīt bērnus. Tā domāju arī tagad, lai gan jau gadus septiņus to daru.

Kad mana meita bija maza, sāku viņu vest uz mazo bērnu sabatskolu. Tā kā bez manas klātbūtnes viņa tur palikt nevēlējas, sēdēju un skatījos, kā skolotāja māca bērnus. Iemācījos pāris dziesmiņas, kārtību utt.

Pēc pāris gadiem skolotāja, kura visvairāk nodarbojās ar mazajiem bērniem, nolēma šo kalpošanu pārtraukt. Bet es joprojām sevi kā bērnu skolotāju nespēju uztvert. Draudze lūdza, lai Dievs pamudina kādu šai kalpošanai. Un Dievs atbildēja uz draudzes lūgšanu...

Apmēram šajā pašā laikā manu vīru uzaicināja uz Auces draudzi kalpot ar svētrunu. Tā kā viņš svētrunas runā krieviski (latviešu valoda nav viņa dzimtā, un ir jūtams spēcīgs akcents), es braucu līdzi, lai tulkotu. Arī meitu ņēmām līdz. Bet Aucē nebija nedz bērnu, nedz bērnu

skolotāju. Tad es sapratu – ja nesākšu savu bērnu mācīt pati, neviens cits to nedarīs.

Sāku lūgt Dievu, lai saprastu Viņa prātu. Lūgšanā Dievs atgādināja, ka kalpo nevis talantīgākie, bet tie, kas nespēj Dievam atteikt. Tieši tā, kā Mozus. Es arī centos atrunāties tāpat kā Mozus, ka man nav talanta un spēju. Bet Dievs norādīja uz Filip. 4:13 “Es visu spēju Tā spēkā, kas mani dara stipru”.

Tā savācu kādus materiālus un centos sagatavot pirmo stundu. To nācās novadīt nākamajā reizē, kad bijām kalpot Aucē. Sapratu, ka Dievs dod gan padomus, gan Savu Garu, lai izdotos. Tad pieteicos vadīt mazuļu sabatskolas arī savā draudzē. Pēc pāris gadiem mani ievēlēja par Bērnu kalpošanas nodaļas vadītāju, ko joprojām cenšos veikt kā nu spēju.

Tā Dievs pamazām, soli pa solim, ir vadījis līdz šai dienai. Galvenais, ko Dievs man iemācīja šajā laikā, ir: 1) mēs esam aicināti sēt labo sēklu, 2) mums nav jārūpējas par augšanu, jo par to ir apsolijs rūpēties Dievs pats, 3) mums nav tik daudz jāuztraucas par disciplīnu, krāšņiem priekšnesumiem u. tml. Galvenais ir ieklausīties Dieva padomos, kā sēt šo sēklu tā, lai tā iekristu konkrēto bērnu sirdīs, jo katrs ir citādāks un katram vajadzīga sava pieeja, 4) nevajag uztvert kļūdas kā neveiksmi, bet iespēju iemācīties kaut ko jaunu.

Rakstīšanas dāvana

Elīna Ģipsle,
Rēzeknes draudze

Draudze ir brīnišķīga platforma, kur mācīties un iepazīt ne tikai Dievu un līdzcilvēkus, bet arī sevi un talantus, ko Dievs ir devis. Tā notika arī ar mani, kad pirms dažiem gadiem man draudzē lūdza uzrakstīt kādu rakstu par vietējo draudzi Vislatvijas draudzes izdevumam un vietējai avīzei. Sākumā samulsu, jo likās, ka protu noformēt tikai dažādus dokumentus. Tāds tolaik bija mans algotais darbs. Bet, jo vairāk rakstīju, jo vairāk dzirdēju labas atsauksmes. Arī, kas interesanti, pašai vēlāk patika rakstīto pārlasīt un priecāties par formulējumu dažādību un domu

graudiem. Zināju, ka pirms katra, pat vismazākā rakstiņa lūdzu, lai tas pagodina Dievu. Tāpēc sapratu, ka formulējumus dod Augstāka Gudrība. Tā notika arī vēlāk, pat ja konkrētais raksts tieši nebija saistīts ar draudzes dzīvi. Bija arī tāds skaists interviju laiks, kad intervēju draudzes un ārpus draudzes cilvēkus. Personīgās pieredzes vienmēr bija kā salda is ēdiens, kā mācību stunda, tikai ļoti radoša.

Pa šiem gadiem ir bijis tā, ka, rakstot par draudzi un ticību, pat saņemu honorāru vietējā avīzē, kas ilgu gadu bija abonētākais reģionālais laikraksts Latvijā. Tas nozīmē, ka to lasīja daudzi.

2017. gadā daudz piedalījās dažādos rakstīšanas konkursos un saņēmu galvenās balvas. Tas ir Dieva nopelns! Esmu gadu blogojusi¹ mājaslapā www.maminuklubs.lv, kur rakstos brīvi un dabiski daudzreiz caurvijās ticības tēma. Jo tā ir mana pieredze. Māmiņu kluba pārstāve pati mani aicināja sadarboties un teica: “Raksti, cik bieži gribi un vienalga par kādām tev aktuālām tēmām.”

Priekš manis rakstīt ir kā elpot, bet pēdējā laikā dažādu nopietnu iemeslu dēļ to esmu darījusi arvien mazāk. Ļoti cienu apkārtējo cilvēku laiku un nevēlos to aizņemt ar kaut ko nebūtisku. Tikai pašu, pašu svarīgāko. Esmu pārdomās, kur varu būt visnoderīgākā. Bet noteikti gribu atkal elpot dziļāk.

Dievnama diakones dāvana

Inese Pilvere, Rīgas 1. draudze

Dievs mums visiem dod dažādas dāvanas, bet ne vienmēr mēs tās apzināties un arī lietojam.

Mana kalpošana sākās kā palīdzēšana draudzes māsiņai Benitai Matisonei, kuru satiku piektdienās, sapošot dievnamu pirms vakara dievkalpojumiem. Kad dārzā bija kaut kas bagātīgāk uzdziedējis, piedāvāju to Benitai atvest, līdz saņēmu ierosinājumu, ka es taču pati

¹ Blogot – rakstīt dienasgrāmatu timekļa lietotnē. (www.tezaurs.lv/mlvv)

šos ziedus varu arī sakārtot vāzē. Tā pirms vairāk nekā 20 gadiem sāku šo skaisto kalpošanu. Tajā apvienojās mana mīlestība uz dabu un ziediem (sākot no vismazākajām meža un pļavas puķītēm bērniņā, līdz rožu un citu grezno ziedu klēpjiem kongresos un ģimenes svinībās), kā arī vēlme redzēt ap sevi sakārtotu vidi un ainavu, jo jaunībā vēlējās kļūt par ainavu arhitekti. Tā kā mūsu draudzes telpās notiek visdažādākā rakstura un mēroga aktivitātes, šad tad ir jāklūst arī par scenogrāfu.

Šī kalpošana man ir ļāvusi piedzīvot arī dievišķo pavairošanas brīnumu. Parasti cenšamies Radītāju pagodināt ar ziediem, kas nāk no pašu dārzēm, tādējādi ietaupot līdzekļus citām vajadzībām. Tā kā 1. draudzes zāle ir liela un ar augstiem griestiem, ziedi ir vajadzīgi apjomīgi, lieli un to vajag daudz. Septembrī katru gadu paaugstinājums tiek rotāts ar helēnijām (sauktām arī par brūnactiņām jeb saules ligaviņām). Pagājušajā gadā tās man nebija īsti pavekušas, un nācās nogriezt visas, atstājot tikai sīkās un līkās. Šie krāšņie, zeltainie ziedu pušķi ir arī ilglaičīga rota dārzam, tāpēc nedaudz smagu sirdi saņēmu klēpī nogrieztos ziedus un atskatījos, lai gūtu apstiprinājumu par tukšo puķu dobi, bet aiz pārsteiguma pat asaras saskrēja – dobe bija pilnos ziedos, pat vēl skaistāka nekā pirms griešanas! Slavēju Radītāju par Viņa mīlestības pilno dāvanu, ko Viņš dod, ja spējam pārvarēt savtīgumu un dodam Dievam labāko, kas mums pieder!

Radošuma dāvana

Maija Žube,
Ērgļu draudze

“Neliedzies labu darīt ikvienam, kam tas nepieciešams, jo tavai rokai Dievs piešķīris visu, lai tā to darītu.” (Sal. pam. 3:27)

Ērgļu draudze bija nodibināta, bet likās, ka mūsu ir tik maz un ka tik daudz ko neprotam. Kā iesāksim? Kā darbosimies? Kā pastāvēsim?

Apsveikuma runā mācītājs Viesturs Reķis teica apmēram tā: “Nebīstieties, ja jums tagad vēl

nav neviena, kas vada bērnus un jauniešus, kas dzied, kas spēlē, kas vada saimniecisko darbību, misijas un visu pārējo. Tas viss būs! Ja Dievs organizē draudzi, tad Viņš arī gādās par to. Viņš dāvās un apdāvinās!”

Vai tā notika? Jā, tiešām! Ar prieku apjaušam, ka pamazām Dievs dāvāja visu, lai draudzē augtu un darbotos. Tas ir tik savilņojoši! Vēl joprojām atklājam jaunas spējas gan sevī, gan cilvēkos, kurus Dievs mums dāvā klāt. Tas ir kā Ziemassvētki ik dienas! Prieks, pateicība un gandarījums piepilda mūs pašus, kad aptveram, kā Dievs mūs iesaista Savos plānos un atrod pielietojumu jebkurai paša dotai dāvanai, lai cik maziņa tā sākumā liktos.

Kad ikgadējās garīguma dienās “Brakos” vai Ceļa meklētāju nometnēs vajag sagatavot kādu uzvedumu, CM vadītāja Judīte bieži lūdz man palīdzēt. Nedomāju, ka es būtu kāda īpaša režisore, bet jūtos iedrošināta kaut ko šajā jomā atklāt sevī un draudzes bērnos. Kā tas notiek?

Kopīgi izvēlamies kādu Bībeles stāstu saskaņā ar nometnes tēmu, piemēram, par Hiskiju, jo šiem stāstiem ir īpašs spēks. Tad notiek klusais darbs: “Dievs, ko Tu gribi mums pateikt? Kas Tev ir svarīgi? Kā to izteikt, parādīt? Kā mēs varētu ar šo uzvedumu pagodināt Tevi un aizsniegt klausītāju sirdis? Kā Tu domā, kuram spēlēt kuru lomu? Kam uzticēt kādu pienākumu? Kā iedrošināt kautrīgākos bērnus? Kā visiem sadarboties vienotībā? Palīdzī izprast, izveidot, iesaistīt, sagatavot, lai Tu pats varētu priedēties kopā ar mums un tiktu pagodināts!”

Sākumā šķiet, ka vēl nekā nav, kā “mazu brīdi pirms gaismiņas” (kā tajā dziesmā), bet tomēr viss sāk darboties, jo Dievs solīti pa solīti atklāj, kas Viņam uz sirds. Lūdzu un lasu izvēlēto Bībeles stāstu, lasu, lūdzu un ieklausos, domāju. Var teikt, staigāju ar Hiskiju, kamēr Dieva Gars dod iztēloties, kā tas notika tajos laikos, kas no tā ir svarīgs šodienas lasītājiem. Kāda būs uzveduma galvenā doma, vēsts un vērtība? Kā to izteikt un parādīt? Vēlos, lai visiem paliek laba “pēcgarša” un lai tas nav kāds “lēts balagāns”.

Kad atpazīstu, kas ar šo uzvedumu ir jāizsaka, sāku rakstīt scenāriju. Un jau palēnām rodas idejas, kā spēlēt, kādus dialogus ietvert, kādas būs

skaņas un rekvizīti... Mērķis paliek viens un tas pats: lai Dieva Vārds paliek mūsu atmiņā, mūsu sirdī ar visiem iespējamiem līdzekļiem.

Scenārijs gatavs. Līdzdalību to saviem talantīgajiem “ērglišiem” Ērgļu draudzē. Pieņemu radošus papildinājumus, uzlabojumus, līdz esam vienojušies par labāko variantu. Un nu ir tik daudz darbu un uzdevumu, lai sagatavotu uzvedumu... Šeit ir nepieciešams ikviens! Svarīgi katram dot savu uzdevumu atbilstoši viņa spējam un dāvanām. Svarīgi dāvanas atpazīt un iedrošināt tās izmēģināt. Svarīgi rast patīkamu atmosfēru, kurā pat pats kautrīgākais var atvērties un justies brīvs. Vieni gatavojas savām lomām, mācās tekstu, citi mācās dziesmu, citi veido skatuvi, būvē kulisēs, cits šuj tērpus, cits rūpējās par transportu, cits par apskaņošanas aparatūrām, citi organizē mēģinājumus. Ir tādi, kas neiztrūkstoši rūpējas, lai aizrautīgajai komandai nekurkst vēderi... utt. Katram atrodu kādu īpašu uzvedumu, kuru tieši viņš var vislabāk izdarīt, jo Dievs jau par to ir parūpējies – devis dāvanas un spējas, lai to paveiktu. Ja pats mazākais vēl nevar runāt dialogos, tad vismaz viņš ir “masu skatos”. Pieaugušie arī tiek sava vieta. Ja Dievs rūpējas par katru sīkumu, Viņš rūpējas arī par visu brīnišķīgo kopdarbu.

Ar pateicību raugāmies uz vairākiem Bībeles ainu uzvedumiem, kuri palikuši spilgtā atmiņā: “Pingvīnu misijas ceļojums”, “Pazudušais dēls”, “Nams uz klints”, “Noas šķirsts”, “Labais Gans”, “Naamans”, “Daniels”, “Kēniņš Hiskija” un citi. Ir prieks dzīvot saskaņā ar dāvanām. Tas stiprina draudzes vienotību un attiecības ar pašu Dāvanu devēju.

Pagājuša vasarā CM nometne ierobežojumu dēļ bija sadalīta mazās nometnītēs, kas notika dažādās vietās. Vestienas skaistajos “Kalnos” bija ap 40 dalībnieku. Bērni vakaros gaida izrādīti (kā pieraduši lielajās CM nometnēs) un paši grib spēlēt. Ko darīsim? Nav nekādas iepriekšējas sagatavošanās. Rīta lūgšanās, kad vadītāji agri sanāk verandiņā un lūdz dienai svētības, es arī sirsnīgi lūdz: “Ja tas iespējams, Dievs, dod kādu ideju, kā šovakar iepriecināt bērnus!” Ar pateicību konstatēju, ka

Dievs tiešām dod. Lūgšanas laikā domas jau tiek virzītas uz dienas tēmu, kā to nostiprināt bērnu apziņā, kā vizualizēt. Dažreiz ir tikai viens mēģinājums vai nav pat neviena, jo vairāk laika nav, diena ir jau piepildīta. Kāds saka: “Neuztrauksimies, dzīvē arī nav mēģinājumu, ir tikai tiešraide!” Apbrīnoju bērnus un jauniešus, kas ar tādu baudu un prieku tik precīzi uztver galveno domu un tad improvizē atbilstoši savām dāvanām! Esmu gandarīta, kad piedzīvoju, kā viņi atklāj sevī to, ko Dievs viņos jau ir ielicis, un lieto to Dievam par godu un cilvēkiem par svētību!

Tā mūsu draudzē piepildās mācītāja Reķa un Bībeles vārdi no Sal. pam. 3:27. Paldies Dāvanu Devējam! Viņš IR DEVIS VISU!

Draudzkopības dāvana

Santa Circene,
Rīgas 7. draudze
Kalpoju Rīgas

7. draudzē par vecāko draudzkopi jau sesto gadu. Tā ir brīnišķīgākā dāvana, ko Tas Kungs ir ielicis manā sirdī – vēlme ar lielu prieku un mīlestību palīdzēt cilvēkiem un dalīties ar viņiem ikdienas rūpēs un vajadzībās, īpaši – gados vecākiem ļaudīm.

Dzīves gaitā ir tik lieliski apzināties, ka esmu varējusi Debesu Tēvam, pašam Visuma Radītājam, šeit uz zemes būt noderīga visādās mazās lietās. Interesanti, ka bieži Svētais Gars uzrunājis manu sirdi un pievedis klāt pat nejausi satiktus cilvēkus, kuriem mana palīdzība bijusi vajadzīga nekavējoši – īstajā laikā un īstajā vietā. Pamazām kalpošana pārsniegusi draudzes robežas.

Paraugoties uz savu dzīvi, varu teikt, ka Debesu Tēvs šo kalpošanas dāvanu man devis jau no bērnības, kad bieži pavadīju laiku pie omammas. Es biju ļoti aktīvs un visu zināt gribošs bērns. Un palaidnīgs! Bet omammiņa mani audzināja ar īpašu sirsnību un mīlestību. Ar sapratni, bez ļauna vārda. Tas, savukārt, arī mani kopš mazām dienām mudināja par viņu parūpēties, labāk saprast un palīdzēt.

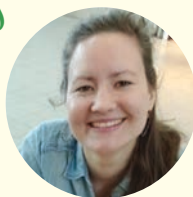
Esmu neizsakāmi pateicīga Dievam par savu mammīti, kuru kopju jau desmit gadus. Šis laiks man ir iemācījis pacietību un mīlestību pret cilvēkiem ar īpašām vajadzībām. Arī apziņu par to, cik laba sajūta ir būt noderīgam. Kāda tā ir laime – redzēt mammītes smaidu, dzirdēt jociņus, kad viņai ir labi. Ar pateicību pieņemu arī grūtības, kuru nav mazums, bet katra no tām mani ir tikai stiprinājusi. Tāpat kā manu palāvību uz Dievu. Tikai uz Viņu, ne cilvēku prātiem.

Savā kalpošanas darbā es neesmu viena. To veicu kopā ar savu dzīvesbiedru, kas man ir neaizstājams atbalsts un palīgs. Domubiedrs. Arī dēls. Paši par to mēdzam pasmaidīt – labā, vienotā komanda, jāpošas darbam!

Draudzē palīdzība ir vajadzīga, īpaši pēdējos gados. Taču reti kurš nāk klāt un to lūdz, tādēļ vairāk jāvēro un jārunā ar draudzes locekļiem, jāiedrošina runāt par savām vajadzībām. Mēs visi esam viens otram vajadzīgi – gan sniedzot, gan pieņemot palīdzību. Tādēļ gribu novēlēt visiem vispirms lūgšanas, lūgšanas un vēlreiz lūgšanas! Tas ir vienīgais ierocis, kas mums dots šeit uz zemes. Lai Dievs uzklausā tās pēc Sava labā prāta un palīdz mums palīdzēt! Dievs ir ļoti labs!

Rakstu zināšanu un pētīšanas dāvana

Tatjana Guznajeva,
Rīgas 3. draudze

Vienmēr esmu uzskatījusi, ka Bībeles izpēte ir ļoti svarīga. Cik labi, ka mums ir Sabatskolas materiāls, kuru varam katru nedēļu pētīt! Bībeles pētīšana ir ļoti nozīmīga personiskai un draudzes garīgai izaugsmei. Iknedēļas Sabatskola draudzē ir liela svētība. Tur varam kopīgi pārrunāt lasīto, dalīties ar savām atziņām no Dieva, varam mācīties cits no cita un cits citu atbalstīt. Tāpēc esmu vienmēr priecīga piedalīties Sabatskolas diskusijās, kā arī šīs diskusijas vadīt. Domāju, ka Dievs redzēja, cik ļoti vērtēju Sabatskolas

izpēti, un palīdzēja man saprast katras stundas būtību. Ikreiz, kad gatavoju jautājumus diskusijām, lūdzu, lai Dievs man palīdz izveidot jautājumus tā, ka dalībnieki varētu dziļāk meklēt Bībelē un atrast svarīgas atziņas no Dieva. Es parasti cenšos izvairīties no tradicionāliem, vienkāršiem jautājumiem, lai ikviens diskusijā varētu atrast kaut ko jaunu.

Pieredze, ko esmu guvusi, pētot Bībeli un piedaloties Sabatskolā, kā arī to vadot, ir palīdzējusi liecināt un runāt ar neticīgajiem, jo parasti viņi uzdod sarežģītus jautājumus un gaida racionālus, loģiskus paskaidrojumus. Bībeles pētīšana Sabatskolā gatavo draudzī evaņģelizācijai.

Mana pirmā pieredze Sabatskolā sākās Rīgas 3. draudzē. Vēlāk, kad pārcēlos uz ārzemēm, vadīju Sabatskolu dažādām vecuma grupām – pieaugušajiem, pusaudžiem un maziem bērniem. Interesanti, ka katrai vecuma grupai nepieciešama īpaša pieeja, lai kopīga studēšana būtu efektīva. Piemēram, diskusijas ar pusaudžiem kļūst noderīgas tikai tad, ja tās ir cieši saistītas ar viņu ikdienas dzīves pieredzi. Gatavošanās Sabatskolas vadīšanai kļuva par lielisku mācību pieredzi man pašai. Pētot Bībeli un gatavojoties Sabatskolai, sanāk lūgt, domāt, ieskatīties sevī un saņemt lielas svētības – es piedzīvoju Dieva gudrību, mīlestību un žēlastību. Manā dzīvē īstenojas Dieva princips – jo vairāk jūs dodat, jo vairāk saņemat.

Muzikālā dāvana

Natālija Osina,
Rīgas 4. draudze

Mūsu Dievs ir dāsns dot dāvanas. Kā mīlošs vecāks Viņš ne tikai aizsargā mūs ceļā, ne reizi neizlaižot no acīm, bet arī piepilda mūsu ceļojumu ar atgādinājumiem par Savu bezgalīgo mīlestību un pilnīgo gudrību. Garīgās dāvanas ir viens no Viņa veidiem, kā ne tikai ienest mūsu dzīvē prieku par Radītāja klātbūtni, bet arī kā parādīt ikvienam viņa vērtību, individualitāti un Dieva uzticību mums kā Viņa bērniem. Redzot, atpazīstot un pieņemot šīs dāvanas, tās ne tikai

jāsargā, bet arī jāattīsta, jāmacās dzīvot ar tām, izlietojot šīs dāvanas savam tuvākajam. Galu galā, ar dāvanām ir tik patīkami dalīties!

Mateja pierakstītā līdzība par dāvanām kļuva par manu personīgo pieredzi. Mūzika man ir pasaule, kurā es dzīvoju it kā paralēlā realitātē. Man, tāpat kā daudziem bērniem, patika dziedāt un dejot. Vienmēr, kad dzirdēju mūziku, tā lika man apstāties un sastingt. Mans pirmais instruments bija koka dēlis, no kura tētis, zīmējot un krāsojot taustiņus, izveidoja pilna izmēra klaviatūru. Varēju to spēlēt stundām ilgi.

Jau bērnībā nespēju iedomāties, ka varētu nodarboties ar kaut ko, kas nebūtu saistīts ar mūziku. 13 gadu vecumā kopā ar mammu un māsu vispirms atnācu uz draudzi, bet pēc tam – pie Dieva. Piedalījos mūzikas kalpošanā draudzēs, lai kur arī neatrastos. 1994. gadā iestājos Zaokskas akadēmijas Mūzikas fakultātē. Dzīve tur, studijas un kalpošana kļuva par pagrieziena punktu manā dzīvē: sapratu, ka kalpošanai jābūt ne tikai Dievam vēltītai, bet arī profesionālai.

Jeruzalemes tempļa mūziķi bija izcili talantīgi cilvēki, taču viņi vingrinājās, mēģināja no saullēkta līdz saulrietam.

Pētot balss iespējas, no jauna sapratu, ar kādu maigu mīlestību un rūpību esam radīti. Strādājot ar koriem un ansambļiem, vēlējos redzēt mūsu kalpošanu ne tikai kvalitatīvu, bet arī mūsdienīgu. Mēģināju tulkot skaņdarbu tekstus korim un dziesmas dievkalpojumiem. Es nekad netiku domājusi, ka to spēju.

Tā dzīves ritumā mūsu krājāsītēs tiek sakrāts jaunais, nezināmais, nesaprotamais un tajā pašā laikā gaišais, labais un skaistais. Laiku pa laikam atverot un šķirojot šo dārgumu krātuvi, tiekam Dieva klātbūtnes iedvesmoti un stiprināti. Nododot visu šo bagātību Viņa rokās, uzticot Viņam mūs vadīt, mūs veidot, kļūstam Viņam par labiem traukiem, un tad Viņa dāvana mūsos var kļūt par gaismekli kalnā, pasaules sāli.

“Tāpat lai jūsu gaisma spīd ļaužu priekšā, ka tie ierauga jūsu labos darbus un godā jūsu Tēvu, kas ir Debesīs.” (Mt. 5:16)

Sagatavoja Anitra Roze
un Mārīte Lipska

KAD DIEVS RUNĀ PATS PAR SEVI

Ēriks Galenijs,
Endrūsa universitāte

1. DAĻA

IEVADS

Cauri gadsimtiem teologi un filozofi ir cīnījušies ar vienu no lielākajiem izaicinājumiem – kā izprast un definēt Dieva Būtni.¹ No vienas puses, Dievībā ir gan kvalitatīvas, gan kvantitatīvas atšķirības. Uz tām atsaucas ebreju vārda daudzskaitļa forma *‘Elōhīm* ‘Dievs’ un daudzskaitļa vietniekvārdi, kas izmantoti angļu valodā – *Us* un *Our* (latviski *Mēs* un *Mūsu* – *tulk. piez.*). No otras puses rodas jautājums – kā izprast un paskaidrot dinamisko līdzaspastāvēšanu personīgā Dievības daudzskaitlībā attiecībā pret tās vienīgumu?²

Ir skaidrs, ka mūsu cilvēcis, galīgais, ierobežotais prāts un spriestspēja savās iespēju robežās nespēj ne aptvert, ne izskaidrot Dieva eksistences un darbības realitāti, ne arī izprast bezgalīgā Dieva dabu.³ Kā raksta Vernons Makgī (*Vernon McGee*): “Bet es atzistu, ka tā ir kā neaptverama mistērija, kā neizprotama mikla. Es to redzu kā sarežģītu, komplicētu, mulsinošu un tādu, ko ir neiespējami

1 Dieva eksistence ir universāli redzama Viņa radībā, kas ir spēcīga liecība par tās Radītāju (Rom. 1:19, 20; 2:14, 15). Tomēr šī liecība, nošķirta no dievišķās atklāsmes, ko Dievs par Sevi ir devis Rakstos, dod ierobežotu un bieži vien sagrozītu vēsti.

2 Skatīt 5. Mozus 4:35, 39; 6:4; Nehemijas 9:6, Psalmi 86:10; Jesajas 44:6; Caharijas 14:9; Mateja 28:19; Marka 12:29; 1. Korintiešiem 8:5, 6; 2. Korintiešiem 13:13; Efeziešiem 4:6; 1. Timotejam 2:5; Jēkaba 2:19.

3 Wayne Grudem, *Systematic Theology: An Introduction to Biblical Doctrine* (Grand Rapids, MI: Zondervan, 1994), 226–261; Millard J. Erickson, *Making Sense on the Trinity: Three Crucial Questions* (Grand Rapids, MI: Baker); Allan Coppedge *The God Who Is Triune: Revisiting the Christian Doctrine of God* (Downers Grove, IL: IVP Academic Press, 2007).

izskaidrot.”⁴ Jebkādas spekulācijas, kuras sniedzas pāri tam, ko Viņš atklājis, ir bezcerīgas un lielākajā daļā gadījumu novedīs pie apšaubāmiem slēdzieniem un apšaubāmas teoloģijas.⁵ Cilvēkiem vajadzētu atcerēties, ka “Bībelē pašā Dievs par Sevi ir atklājis tikai tik daudz, cik mums ir nepieciešams zināt.”⁶

Patiešām, lai saprastu jebkuru Dieva atklāsmes rakstvietu, ir nepieciešams pilnībā ticēt Viņa Vārdam. Tas nozīmē – bez jebkādiem iebildumiem pieņemt Dieva atklāsmi par Sevi un Viņa gribu Viņa radībai, ko šajā kontekstā apskatīsim no “*Mēs*” un “*Mūsu*” perspektīvas ar īpašu uzsvāru uz “Trīsvienības” konceptu.⁷

4 J. Vernon McGee, *Through His Spirit: The Person and Unique Work of the Holy Spirit* (Nashville, TN: Thomas Nelson, 2003), 18. Saskaņā ar vecu parunu: “Ja mēģināsi aptvert Trīsvienības doktrīnu, zaudēsi prātu, ja to noliegsi, zaudēsi dvēseli, bet, ja tai ticēsi, iegūsi mūžīgo dzīvību.”

5 Fernando Canale, “Doctrine of God”, *Handbook of Seventh-day Adventist Theology*, ed. Raoul Dederen, Commentary Reference Series, vol. 12 (Hagerstown, MD: Review and Herald, 2000), 138–139.

6 Siegfried H. Horn, *The Seventh-day Adventist Bible Dictionary* (Hagerstown, MD: Review and Herald Publishing Association, 1979), 425.

7 Teoloģiskais termins “Trīsvienība” nav atrodams Bībelē, bet Trīsvienības koncepts caurvij visu grāmatu. Termins “Trīsvienība” ir izmantots, lai raksturotu Dievu kā nedalāmu vienību, kas izteikta trīskāršā dabā kā Dievs Tēvs, Dievs Dēls un Dievs Svētais Gars. Ir zināms, ka Tertuliāns, pazīstamais latīņu autors, bija pirmais, kas veidoja *trinitas* konceptu – viens Dievs trijās personās. Lai arī baznīcas tēvi 2. un 3. gadsimtā runāja par Dievības trīs personām, atzīstot tikai vienu Dievu, tikai Nikajas (325. gads) un Konstantinopoles (381. gads) koncili verbalizēja šo Bībeles doktrīnu. Skatīt Jerry M. Henry, “Trinity”, ed. Chad Brand et al., *Holman Illustrated Bible Dictionary* (Nashville, TN: Holman Bible, 2003), 1625; Canale, “Doctrine of God”, 105–159; Woodrow Whidden, Jerry Moon un John W. Reeve, *The Trinity: Understanding God’s Love, His Plan of Salvation, and Christian Relationships* (Hagerstown, MD: Review and Herald, 2002); Max Hatton, *Understanding the Trinity* (Alma Park, Grantham, England: Autumn

Lai arī Trīsvienības doktrīna ir kā dziļa mistērija, kuru nespēj aptvert galīgs prāts, tā Rakstos ir skaidri mācīta. Viljamsam Evansam (*William Evans*) un S. Maksvelam Koderam (*S. Maxwell Coder*) ir taisnība, kad viņi saka, ka “tā ir doktrīna, kurai ir jātic, lai arī to nav iespējams pilnībā izprast.”⁸ Šīs doktrīnas svarīgums un praktiskais pielietojums nevar tikt uzsvērts par daudz. Rakstos Trīsvienīgā Dievība ir kā pats bibliskās teoloģijas kodols jeb centrs⁹, kurā kopā savilkta visas zināmās un iedomājamās dimensijas, vai tās būtu antropoloģiskas¹⁰, eklesioloģiskas¹¹, misioloģiskas¹², soterioloģiskas¹³ vai eshatoloģiskas¹⁴ patiesības.

DIEVA VĀRDS

Pirms apspriežam septiņus izvēlētos tekstus (1. Moz. 1:26; 3:22; 11:3–7; Jes. 6:8; 5. Moz. 6:4; Mat. 28:19; Jāņa 1:1), nepieciešams īsi pievērst uzmanību dažiem atslēgas vārdiem.¹⁵

House, 2001), 26–29; Coppedge, *The God Who Is Triune: Revisiting the Christian Doctrine of God*.

8 William Evans un S. Maxwell Coder, *The Great Doctrines of the Bible*, Enl. Ed. (Chicago, IL: Moody, 1974), 26.

9 Canale, “Doctrine of God”, 138.

10 Antropoloģija – dabaszinātņu nozare, kas pēti cilvēka un cilvēka rasu fiziskās uzbūves attīstību. (www.tezaurs.lv; *tulk. piez.*)

11 Eklesioloģija – mācība par baznīcu. (www.tezaurs.lv; *tulk. piez.*)

12 Misioloģija (angļu *Missiology*) – mācība par reliģiskām (parasti kristiešu) misijām, to metodēm un mērķiem. (*Oxford Languages*)

13 Soterioloģija – mācība par cilvēka dvēseles pestīšanu no ļaunuma un nāves. (www.tezaurs.lv; *tulk. piez.*)

14 Eshatoloģija – mācība par pasaules galu. (www.tezaurs.lv; *tulk. piez.*)

15 Šajā rakstā ir apskatīti tikai daži izvēlēti teksti, kas atsaucas uz Dievību. Sakarā ar laika un vietas ierobežojumu šeit netiks apskatītas rakstvietas, kas atsaucas uz “Tā Kunga eņģeli”, “teofānijām” (Dieva atklāsmes veidiem, kuros Dievs parādās tieši vai uz tā klātbūtni norāda dievišķīgas zīmes. – www.tezaurs.lv; *tulk. piez.*) vai saistītiem

ebreju Raksti izmanto trīs dažādu terminus Dieva apzīmēšanai – *‘El*, *‘Elōah* un *‘Ēlōhīm*, savukārt grieķu valodā izmantots vārds *Theos*.¹⁶ Šie vārdi viens otru aizstāj ar vienu mērķi un nodomu.¹⁷ Terminam *‘Ēlōhīm* var būt daudzskaitļa nozīme “dievi” vai vienskaitļa nozīme “dievs” vai “Dievs”. Parasti darbības vārdi vai īpašības vārdi, kas lietoti kopā ar *‘Ēlōhīm*, ir vai nu vienskaitlī vai daudzskaitlī, lai būtu saskaņā ar termina pamata nozīmi.

Jāpiemin, ka vienmēr, kad termins *‘Ēlōhīm* izmantots, lai apzīmētu Israēla īsto Dievu¹⁸, tas aizvien lietots kopā ar darbības vārdu vienskaitļa formā. Piemēram, 1. Mozus 1:1 “Iesākumā Dievs (*‘Ēlōhīm*, daudzskaitlī) radīja (*bārā*, vienskaitlī) debesis un zemi.” Šis pats gramatikas fenomens¹⁹ redzams arī radīšanas stāsta aprakstā, kur frāze “Dievs (*‘Ēlōhīm*, daudzskaitlī) sacīja (*wayyōmer*, vienskaitlī)” lietota desmit reizes.²⁰

No vienas puses dievišķais vārds *‘Ēlōhīm* darbojas kā Dieva

tekstiem. Visi panti raksta oriģinālā citēti no New King James Version Bibeles tulkojuma. (Latviski, ja nav norādīts citādi, izmantots 1965. gada revidētais Bibeles teksts. – *tulk. piez.*)

16 Saskaņā ar Helmeru Ringrenu (*Helmer Ringgren*) vārds *‘Elohim* ebreju Rakstos parādās 2570 reizi, un saskaņā ar Abrahamu Evanušošanu (*Abraham Evan-Shoshan*) tas atrodams 2603 reizes. Skatīt Helmer Ringgen, “אֱלֹהִים”, ed. G. Johannes Botterweck, trans. John T. Willis, *Theological Dictionary of the Old Testament (TDOT)* (Grand Rapids, MI: Eerdmans, 1972), 1:272; Abraham Even-Shoshan, *A New Concordance of the Old Testament* (Jerusalem: Kiryat Sefer, 1993), 69–74.

17 Willem VanGemeren, ed., *New International Dictionary of Old Testament Theology and Exegesis (NIDOTTE)* (Grand Rapids, MI: Zondervan, 1997), 405.

18 Ir vairāk nekā simts aprakstošu vārdu, kas apzīmē Dievu, piemēram, *Yahweh* (“KUNGS”), *Shadday* (“Visvarenais”), *El Shadday* (“Dievs Visvarenais”), *Adonay* (“Kungs”), *Elyon* (“Visu Augstākais”), *El-Elyon* (“Dievs Visu Augstākais”), *El Olam* (“Mūžīgais Dievs”), *El Elohe-Yisrael* (“Israēla Dievs”) utt. Skatīt Walter A. Elwell, *Evangelical Dictionary of Biblical Theology*, Baker Reference Library (Grand Rapids, MI: Baker, 1996), 459–468.

19 Vienskaitļa darbības vārda izmantošana ir “gramatiski neparasta”, jo lietvārdi un darbības vārdi parasti tiek skaitliski saskaņoti. Tomēr šis fenomens ir “stilistiski normāls” Vecajā Derībā. Ir daži izņēmumi, kur אֱלֹהִים lietots kopā ar darbības vārdu daudzskaitlī (1. Moz. 20:13 “lika apkārt klist”; 35:7 “atklājies”; 2. Sam. 7:23 “nācis”). Paši par sevi šie pielietojumi nenorāda uz Trīsvienību, bet kontekstā ar kanoniskajām atsaucēm, tie ir norādoši.

20 Skatīt 1. Moz. 1:3, 6, 9, 11, 14, 20, 24, 26, 28, 29. Citi saistītie teksti redzami Ps. 33:6, 9; 148:5; Jes. 55:11; Ebr. 11:3.

pašatklāsmes nesējs, no otras puses, lai saprastu vārda teoloģisko būtību un nozīmi, ir nepieciešams izpētīt kontekstu, kurā šis termins parādās.

Pagaidām teologu vidū nav vienprātības par isto nozīmi vai domu, kas slēpjas aiz daudzskaitļa formas vārdā “Dievs” *‘Ēlōhīm*. Saskaņā ar Terensu Fretheimu (*Terence Fretheim*) daudzskaitļa *‘Ēlōhīm* forma var atsaukties uz pastiprinājumu, absolūtismu, ekskluzivitāti vai majestātiskumu.²¹ Ir arī izteikts pieņēmums, ka dievišķais vārds norāda nevis daudzskaitlību, bet pastiprinājumu, kas liecinātu par tādiem apzīmējumiem kā “varenais”, “augstākais” vai “vienīgais” Dievs.²² Citiem vārdiem sakot, *‘Ēlōhīm* nozīmētu “varenais Dievs”, “augstākais Dievs” un, visbeidzot, “vienīgais” Dievs vai Dievs vispārīgi.²³ Termins *‘Ēlōhīm* pats par sevi ir neitrāls, un tikai apkārt esošo atsauču kopums nosaka šī vārda precīzo nozīmi.

Daudzkārt uzdots jautājums saistībā ar nozīmi un interpretāciju īsajai, bet spēcīgajai frāzei “Darīsim cilvēku pēc Mūsu tēla” (1. Moz. 1:26). Vai tas nav pretrunā bibliskajai mācībai par monoteismu? Vai tas varētu būt dievišķs paziņojums, norādot uz Radītāja Dieva Trīsvienīgo būtību? Ko šī daudzskaitlība atklāj par *‘Ēlōhīm*, kurš atrodams ebreju Rakstos?

PIRMĀ REIZE. DIEVS SAKA “DARĪSIM”

Pirmo reizi, kur Dievs runā par Sevi, Viņš izmanto daudzskaitļa vietniekvārdus *Mēs* un *Mūsu*: “Mēs darīsim cilvēku pēc Mūsu tēla” (1. Moz. 1:26 NKJV). Signālvārdi *Mēs* un *Mūsu*, kuri šajā teikumā lietoti kā lietvārdi, pieprasa vismaz divu

21 Van Gemeren, NIDOTTE, 405. Par dažādām daudzskaitļa interpretācijas teorijām izcilu apkopojumu skatīt Jiri Moskala, “Towards Trinitarian Thinking in the Hebrew Scriptures,” *Journal of Adventist Theological Society* 21, no. 1–2 (Spring 2010): 245–275.

22 Ringgren, “אֱלֹהִים”, TDOT, 1:272–73. Gotfrids Kvells (*Gottfried Quell*) to sauc par “plašuma daudzskaitlī”. Skatīt “θεός” Gerhard Kittel, Geoffrey W. Bromiley un Gerhard Friedrich, eds., *Theological Dictionary of the New Testament (TDNT)*, 10 vols. (Grand Rapids, MI: Eerdmans, 1964–1976), 3:86.

23 Wilhelm Gesenius, Emil F. Kautsch un A. E. Cowley, *‘Ēlōhīm, Gesenius’ Hebrew Grammar* (Oxford: Clarendon Press, 1910), 124.

personu klātbūtni. Tomēr ebreju valodā lietvārds var būt vienskaitlī, divskaitlī vai daudzskaitlī. Kad tas ir daudzskaitlī un tam nav pierakstīts konkrēts skaits, to bez šaubām var pieņemt kā trīs. Vārds *‘Ēlōhīm* nav ne vienskaitļa, ne divskaitļa, bet daudzskaitļa formā.²⁴ Lai arī mācība par Trīsvienību nevar tikt pamatota tikai ar šo daudzskaitļa formu, tomēr daudzskaitlība vienotajā Dievībā no konteksta ir skaidra.

Jāpiemin, ka 1. Mozus grāmatas 1. nodaļā Dieva radīšanas darbs ir aprakstīts gan ar daudzskaitļa, gan ar vienskaitļa vietniekvārdiem. Ebreju valodā 26. pantā ir tikai viens darbības vārds daudzskaitlī “Mēs darīsim” (*na’āseh*) un divi vienskaitļa lietvārdi saistīti ar daudzskaitļa lietvārdiem vai piedēkļiem “pēc Mūsu tēla” (*bēšalmēnū*) un “pēc Mūsu līdzības” (*kidmūtēnū*).²⁵ Tālāk, 27. pantā, kurš paskaidro 26. pantu, vienskaitļa vietniekvārds “pēc Sava tēla” izmantots, atsaucoties uz Dieva tēlu.²⁶

27. pants satur trīs paralēlas domas.²⁷ Pirmā un otrā rinda ir kārtota kiastiski (atkārtota pretēji), un trešā rinda paskaidro, kā vīrietis un sievietē tika radīti pēc Dieva tēla, nevis pēc Debesu pulku vai eņģeļu tēla.²⁸

Un Dievs radīja cilvēku pēc Sava tēla,

pēc Dieva tēla Viņš to radīja,
vīrieti un sievieti Viņš radīja.

Vidējās rindas fokuss kiastiskajā struktūrā ir uz *‘Ēlōhīm* tēlu. Tas

24 Skatīt Bruce K. Waltke un M. O’Connor, *An Introduction to Biblical Hebrew Syntax* (Winona Lake, IN: Eisenbrauns, 1990), § 7.4.3c, 122–124.

25 Eugene H. Merrill, “Is the Doctrine of the Trinity Implied in the Genesis Creation Account? Yes,” *The Genesis Debate*, ed. Ronald Youngblood (Nashville, TN: Nelson, 1986), 120. Daudzskaitļa vietniekvārdi “Mēs” un “Mūsu” agrinās draudzes teologu uztverē gandrīz vienbalsīgi tika uzskatīti kā norādījums uz trīs Dievības personām. Skatīt Francis D. Nichol, ed., *The Seventh-day Adventist Bible Commentary*, vol. 1 (Hagerstown, MD: Review and Herald, 1978), 215.

26 Par cilvēces radīšanu 1. Mozus 5:1 un 3 ir teikts “Dieva līdzība” (*bidm t’ēlōhīm*), rosinot domāt, ka prievārdi, kas lietoti ar “tēls un līdzība” ir savstarpēji aizvietojami to nozīmē.

27 Francis I. Andersen, *The Sentence in Biblical Hebrew* (New York: Mouton, 1974), 55.

28 K. A. Mathews, *Genesis 1–11:26*, vol. 1A, *The New American Commentary* (Nashville, TN: Broadman & Holman, 1996), 172. Skatīt arī Gordon J. Wenham, *Genesis 1–15*, vol. 1, *Word Biblical Commentary (WBC)* (Dallas: Word, 1998), 33.

nozīmē, ka Dievs (daudzskaitlī), kurš rada cilvēku pēc Sava tēla (vienskaitlī), viņu rada arī daudzskaitlī. Vēl vairāk, šis vienība daudzskaitlībā koncepts ir atspoguļots nepārprotamajos vārdos 1. Mozus 2:24.²⁹ Līdzība, kurā vīrietis un sieviete ir radīti pēc Dieva tēla, nenozīmē identiskumu.

Ir skaidri redzams, ka 1. Mozus 1:26, 27 Dieva vienīgums un daudzskaitlīgums ir speciāli paredzēti. Daudzskaitlīgums norāda ne tikai uz “Dieva iekšienē” esošām attiecībām, bet arī parāda vienmēr esošu komunikāciju Dievībā starp Dievu un ar to saistītajām dievišķajām būtņēm.³⁰

Vēl vairāk, skaidri uzsvērtā atsaucē uz “Dieva Garu” (*Rūah* ‘Ēlōhīm) 1. Mozus 1:2 norāda uz Viņa līdzdarbošanos ar Dievu radīšanas procesā, sagatavojot “zemi” radīšanas Vārdam (skatīt Ps. 104:30). Faktiski no šīs vietas viscaur bibliiskajā kanonā Dieva Gars – kuru sauc arī par Svēto Garu jeb trešo Dievības personu – darbojas kā no Dieva nākošs dievišķs pārstāvis visās iedomājamajās radošajās darbībās, vai tā būtu zemes radīšana, Viņa tautas atbrīvošana no verdzības Ēģiptē un jaunas tautas radīšana, jaunas dzīves vai jaunas sirds radīšana.³¹

Attiecīgi frāze “Mēs darīsim cilvēku pēc Mūsu tēla” 1. Mozus 1:26 (NKJV) skaidri norāda uz vairākām personām, kas darbojas, kopīgi eksistē un ir viena Dievība. Šī fenomenālā Dieva pašatklāsmē tās tuvākajā kontekstā norāda uz mācību par Trīsvienību. Lai arī Dievs (‘Ēlōhīm) ir daudzskaitlī, patiesā jūdu ticība un mācība bija izteikti monoteiska.³²

29 Doma par vienotību starp “vīrieti” (*ish*) un “sievieti” (*ishah*) ir izteikta arī skaņu līdzībā ebreju valodas vārdos.

30 D. J. A. Clines, “The Image of God in Man,” *Tyndale Bulletin* 19 (1968):62–69; *Derek Kidner*, *Genesis* (Downers Grove, IL: InterVarsity Press, 1967), 50–52; Gerhard F. Hasel, “The Meaning of “Let Us” in Gn 1:26,” *Andrews University Seminary Studies* 13 (1975): 58–66.

31 Roland J. Lowther, “Spirit,” *Lexham Theological Wordbook*, ed. Douglas Mangum et al., *Lexham Bible Reference Series* (Bellingham, WA: Lexham, 2014). Ebreju Raksti apraksta Dieva Garu kā iespējas devēju cilvēkiem sasniegt Dieva mērķus caur mākslinieciskām prasmēm (2. Moz. 31:3), valdīšanu (1. Sam. 16:13) un pravietošanu (Neh. 9:30). Gars iedveš jaunu dzīvību Dieva atpirktajos ļaudīs (Ecēh. 37:1–10).

32 Kā iepriekš pieminēts, ebreju Raksti izmanto

Termins ‘Ēlōhīm raksturo Dievu Valdnieku un varenu, tālu un pārpasaulīgu universa Radītāju Dievu. Breds Krīds (*Brad Creed*) pareizi to uzsver: “Dievs ir absolūts, bezgalīgs Kungs pār radīšanu un vēsturi.”³³ Tas, ka šis secinājums ir atbilstošs, tiek pierādīts bibliiskā kanona intertekstualitātē³⁴, kurā atrodams konkrētas atsaucē uz Dievu un Viņa pašatklāsmi dažādos veidos.

Būtu jāatceras, ka baznīcas tēvi, piemēram, Justīns Moceklijs, Barnaba, Lionas Irenejs, Epifanijs, Teofilis un Teodoretis, uztvēra ‘Ēlōhīm kā norādi uz Trīsvienību. Domājot par termina daudzskaitlību, tā atklāsmi vispārīgi un daudzskaitļa vārda ‘Ēlōhīm lietojumu īpaši, nav šaubu, ka Svētais Gars ir vadījis visu procesu ar skatu uz nākotnes patiesības atklāšanos par Trīsvienību.³⁵

OTRĀ REIZE. DIEVS SAKA “MUMS”

“Tad Dievs Tas Kungs sacīja: “Redzi, cilvēks ir kļuvis kā kāds no Mums, zinādams labu un ļaunu!”” (1. Moz. 3:22) Diemžēl kļūdainais šī panta tulkojums ir radījis nevajadzīgas teoloģiskas nesaprašanās un interpretācijas plašākā kontekstā. Burtiskam šīs frāzes tulkojumam būtu jābūt: “Redzi, cilvēks bija (*hāyāh*, qal³⁶, pabeigta darbība, trešā persona, vīriešu dzimte, vienskaitlis; 1. Moz. 3:1) kā viens no Mums.” Ādams un Ieva jau bija radīti pēc Viņa tēla un bija “kā Dievs” (1. Moz. 1:26). Īpatnēji, ka pēc krišanas viņi sevi redzēja “kā Dievu”, bet vairs ne “ar Dievu”.

daudzskaitļa formu ‘Ēlōhīm, atsaucoties konkrēti uz pagānu dieviem, lai uzsvērtu viņu pielūgsmes daudzdievības dabu. No otras puses, nav nekādas informācijas no ārējiem avotiem, ka seno Tuvo Austrumu tautas izmantotu daudzskaitli ‘el, lai atsauktos uz kādu no viņu īpašajiem dieviem. Būtu jāuzdod jautājums – kādēļ tikai ebreji izmantoja daudzskaitļa formu, atsaucoties uz viņu vienu un vienīgo Dievu, un kāds tam ir iemesls?

33 Brad Creed, “Names of God,” *Holman Illustrated Bible Dictionary*, ed. Chad Brand et al. (Nashville, TN: Holman, 2003), 1172.

34 Intertekstualitāte – attiecības, kādas var pastāvēt starp kādu tekstu un citiem tekstiem. (www.tezaurs.lv; *tulk. piez.*)

35 Augustus Hopkins Strong, *Systematic Theology* (Philadelphia, PA: American Baptist Publication Society, 1907), 317–319.

36 Vārds “qal” apzīmē vienkārša darbības vārda veidu ebreju valodā.

Kad Dievs izmanto vietniekvārdu “Mums” otro reizi, lai adresētu konkrētu problēmu, Viņš izmanto citu dievišķu vārdu “Kungs” (*Yahweh*).³⁷ Tas ir saistīts ar vārdu “Dievs” (‘Ēlōhīm) *Yahweh* (īpašvārds, bez dzimuma, bez skaitļa)³⁸, un tas ir personīgais Israēla Dieva vārds. Tas nekad nav lietots saistībā ar kādu pagānu dievību. Sekojoši, *Yahweh* kā Dieva “vārds” nes Viņa unikalitāti, Viņa būtības pašu esenci. *Yahweh* ir nenovēršams, tuvs, personīgs derības Dievs, iesācējs unikālajām derības attiecībām ar cilvēci.³⁹ Viņš ir viens un vienīgais Dievs.

Šeit šis personīgais Dievs *Yahweh* ‘Ēlōhīm, uz kuru atsaucas kā “Mums” daudzskaitlī, sastopas ar Ādamu un Ievu, kuri ir pārkāpuši noteiktās robežas. Dieva konfrontācija ar pirmo pāri notiek kontekstā ar viņu grēku, kas noved pie pirmās tiesas ainas ebreju Rakstos (1. Moz. 3:8–20). Šī nodaļa sniedz unikālu informāciju par kārdinātāju (3:1), kārdināšanas būtību (3:2–7), tiesu un nopratināšanu (3:9–13), spriedumu (3:14–20), Dieva žēlastību un aizsardzību (3:21) un deportāciju no dārza (3:22–24). Paradoksālā dilemma, ka vakar “cilvēks bija kā viens no Mums”, bet vairs tāds nav šodien, ir centrēta kontekstā ar daudzšķautņaino un daudzdimensionālo teoloģiju par grēku, tiesu un žēlastību.

(*Tulkoja Anna Rozenberga. Turpinājums augusta numurā.*)

37 Tetragramma YHWH ‘KUNGS’ vai *Yahweh*, Dieva personīgais vārds un visbiežākais veids, kā uz Viņu atsaucas, Rakstos – Vecajā Derībā – parādās 5321 reizes. Kittel un Bromiley, *TDNT*, 3:1067; J. Barton Payne “ה,י,ו,ה”, ed. R. Laird Harris, Gleason L. Archer Jr., un Bruce K. Waltke, “ה,י,ו,ה”, *Theological Wordbook of the Old Testament* (Chicago, IL: Moody, 1999), 210. Tomēr saskaņā ar Lawrence O. Richards vārds *Yahweh* sastopams 6828 reizes; Lawrence O. Richards, *The Bible Reader's Companion*, electronic ed. (Wheaton, IL: Victor Books, 1991), 64.

38 “Dati atklāj, ka nav iespējams neapstrīdami noteikt, ko יהוה nozīmē. Visi mēģinājumi etimoloģiski interpretēt, kas ir arī mēģinājumi pārnest reliģisko vārda saturu un ir dažādu teoriju ietekmēti, cieš no nenoteiktības,” skatīt Kittel un Bromiley, *TDNT*, 3:1069.

39 *Yahweh* ‘Ēlōhīm pirmo reizi parādās 1. Mozus 2:4. Šis neparastais vārds savienojums 1. Mozus 2. –3. nodaļā parādās 20 reizi, kas liecina, ka ir speciāls nodoms un vieta šo vārdu apvienošanai. Skatīt Umberto Cassuto, *A Commentary on the Book of Genesis*, Part I, *From Adam to Noah*, *Genesis I–VI:8*, trans. I. Abrahams (Jerusalem, Israel: Magnes, 1961), 86–88.

Devīnas vēstules

(4. VĒSTULE)

1956. gada 3. decembrī

*“Slavēts lai ir Tas Kungs ik dienas, Viņš nes mūsu nastu; Dievs ir mūsu pestīšana!”
(Dz. 68, 20)*

Mīlā Zentiņ!

Tik sen, kā saņēmu Tavu vēstulīti, kurā mani uzteici kā čaklu rakstītāju, bet nu iznāk gluži pretējais. Bet dzīvē katru reizi neiznāk tā, kā cilvēks izplāno un gribētu, lai viņa ceļi izdodas. Cilvēks vienmēr grib iet vieglāko un parocīgāko ceļu, bet Viņa nodoms ir daudzreiz mūs iegrozīt iepriekš neparedzētā gaitā. Un tā nu arī man ir iznācis. Domāju ātri novākt dārzus, sakārtot visus rudens mājas darbus, izlikvidēt liekos lopus un tad mierīgi dzīvot ziemas dzīvi.

Dārzus un pie mājām sētās kolhoza cukurbietes gan novācām pirms agrā sala, izņemot savus burkānus un kāpostus. Burkānus dabūju ar cirvi cirst no zemes un sasalušos kāpostus 2 nedēļas turēju pagrabā, lai atlaižas, ka var ielikt mucā. Un tā ar visiem darbiem gāja daudz gausāk nekā biju domājusi. Lopus arī nevarēju tik ātri izlikvidēt, jo uznāca gaļas plūdi. Kolhozs barības trūkuma dēļ sāka pārdot aitas un pavasara teļus par lētu naudu, un tā nebija vairs, kur lopus likt. Paši visus nokaut un apēst nevar, un tādēļ vēl tagad turu vairāk lopus nekā barība atļauj, un tāpēc arī vairāk laika un uzmanības jāpatērē tur, kur nebija paredzēts. Kad es bieži dzirdu un arī šur tur lasu, ka cilvēks ir pats savas laimes kalējs, un arī pati kādreiz

esmu gribējusi savu laimi kalt un apstākļus veidot, tad tagad es tam sen vairs nepiekrītu, bet piekrītu tam drīzāk, ko saka Māc. 7:15; 8:14. Ja cilvēks pats varētu visu grozīt, tad tas vienmēr novērstu no sava ceļa neveiksmes un zaudējumus. Bet ir Viens, kas visas lietas vada pēc Sava Gudrā Prāta un pielaiž visādas neveiksmes, pārbaudīšanas un pat ciešanas, lai caur tām mūs vestu uz pārdomām un pie pašpazīšanas, kā arī mācītu paļaušanos uz Viņu. Es domāju, ka arī Tavā dzīvē tā notiek. Kad nāk kas negaidīts, tad mums jāvēro, ko Viņš no jauna grib mums mācīt. Tā arī man atkal no jauna jāuzņemas tās pašas laicīgās dzīves nastas, kaut gan es pati gribētu būt brīva no tām. Tā katram ir sava nasta, un, lai spētu nest, jānāk tuvās attiecībās ar Debesu Aizgādību. Jo tālāk mēs virzīsimies uz priekšu savā ceļojumā, jo apstākļi mūs uz tam spiedīs. Jo pats cilvēks ar savu asprātību un dzīves veiklību nespēj pareizi staigāt šauru ceļu.

Tā nu arī es neesmu varējusi tik ilgi rakstīt, kamēr rudens dzīves apstākļi kļuva daudz maz normālāki. Pavisam citādi jau ir, ja visi ģimenes locekļi ir vienā prātā, tad visu nokārtot ir ātrāk un vieglāk, bet mēs trīs tiekam ainoti kā gulbis, vēzis un līdaka, un tad Tu vari iedomāties, kas tā par raustīšanos un piepūlēšanos, kamēr kādu darbu nomoka, un turklāt ar visu gribas tikt galā godīgi un klusi, bez liekiem trokšņiem. Bet dzīve ir skola, kur daudz ir jāmacās un jāpiedzīvo.

Kā mums patīk satīties ar tādiem cilvēkiem, kas daudz ko piedzīvojuši un visus piedzīvojumus un arī pieredzējumus sakrājuši! Tu jau arī būsi atkal ko jaunu piedzīvojusi šai laikā. Kā Tev ar skolas lietām? Vai aizgāji uz 3. draudzi? Mazākās

draudzēs vienmēr jūtas siltāk un mājīgāk. Es pa šiem gadiem no draudzes pavisam esmu atradusi. Tas ir pārāk maz, ja 2x gadā var būt draudzē, vai ne? Ja nu Tev iznāk, atsūti man arī svētrunu. Mana Marta arī lūdz, bet, ja pilsētnieki man nesūta, nav ko viņai dot. Liecības, kas man ir, nevaru aizsūtīt, jo ir par garu temati.

Tagad dienas ir īsas un tumšas, un neko lielu nevar padarīt. Nav arī tās veiksmes, kas agrāk, un tā es lēnām kustos ikdienas solī. Mani draugi atkal nevar saprast, kādus kalnus es gāžu, ka vairs nerakstu. Nu tagad gribu visiem atbildēt un lūgt piedošanu. Bet nav jau nevienam laika pārpalikums. Tagad gaidīšu no Tevis.

Vai uz 7. draudzi arī kādreiz ej? Tur man ir daži pazīstami. 3. draudze man svešāka. Kad biju Rīgā, tad dusas dienas sākumā abas ar Ruti aizgājām. Bet tagad Rutei jātup mājā. Meitiņa maza, un uz nakošo pavasara pusi jāgaida otrs mazais. Kam mazi bērni, tie par citiem daudz nevar interesēties. Rute nu gan savā ziņā ir izņēmums. Garīgās lietas un patiesības pasniegšana viņai vienmēr pirmā vietā, bet apstākļi arī viņu piespiež pie laicīgās dzīves, kas nepieciešama rakstura veidošanai un slīpēšanai.

Nu dzīvo, Zentiņ, vesela! Lai mīlais Tēvs vada un loka Tavas dzīves ceļus! Gaidīšu no Tevis arī svētrunu.

Vai mājās arī esi bijusi? Kā klājas Tavējiem? Sveicini pie izdevības arī no manis. Atā.

Andra

PARĀDS

AIVARU KĻAVIŅU PIEMINOT

“Man patīk skaidra valoda.” Tas ir viens no teikumiem, kas nāk prātā, atceroties brāli Aivaru Kļaviņu. Tieši tā – skaidrā valodā – kāds cits brālis, kuru no sirds cienu, atgādināja par manu nenokārtoto parādu.

2020. gada nogalē, pašās decembra beigās, brālis Aivars Kļaviņš aizmīga augšāmcelšanās cerībā. Ierobežojumu laika atvadas bija klusas, tikpat kā nemanāmas. Uzzināju par viņa aizmigšanu krietnu laiku pēc tam. Tad nāca darbi, mūžīgā aizņemtība, mūžīgā skriešana, līdz kamēr tai visā ielauzās jau minētais atgādinājums. Jā, nenokārtots parāds ir viena no sliktākajām lietām dzīvē. Vēl jo vairāk, ja to atdot patiešām vēlos.

Neatceros pašu pirmo reizi, kad satikāmies, neatminu pat, vai tas notika klātienē vai telefoniski, bet mūsu iepazīšanās pamatā bija kopīgais darbs Dieva laukā. Brālis Kļaviņš uzrunāja mani, vai varu uzņemties viņa izdotās Luisa Voltona grāmatas “Omega II. Dieva draudze krustcelēs” korektora darbu. Labprāt piekritu. Tad nāca Denisa Pribes “Aci pret aci ar īsto evaņģēliju” un Keneta Koksa “Četri vēji atklāsmes grāmatā” – izdevumi, kuri neļāva laisties snaudā, bet pamodināja un norādīja draudzes un Dieva ļaužu īsto ceļu, runāja skaidru valodu. Brāļa Aivara pēdējā iecere, pat gribētos teikt – sapnis, Roberta Pīrsona “Mēs joprojām ticam” (“We still believe”) diemžēl līdz realizācijai nepaguva nonākt. Iespējams, tas ir vēl viens nokārtojams parāds.

Kopā tapa arī priekšpēdējais “Ceļš pie Kristus” izdevums, kura iznākšanai brālis ziedoja līdzekļus, īpaši izraudzījās vāku, redzēja tajā skaistu simbolu – Dieva likumu sētu, kura norobežo ceļu, kas ved kalnup; bet šī robeža ir viegla, tā pasargā, neiesloga, to var izjaukt, tai var pārkāpt pāri, bet, ja to ievēro

un iet kalnup pa ierobežoto, skaidri nosprausto ceļu, tad tas ir drošs ceļš pie Kristus. Kopā tapa “Dumpīgās planētas” pēdējā versija, kuras vāka attēla izvēle brālim sagādāja ne mazums rūpju, bet rezultējās, manuprāt, ļoti teicamā iznākumā. Viņam vienmēr bija svarīgi, lai vāks nav tikai vāks, bet lai tas arī pastāsta par grāmatu.

Atceroties pirmās reizes, kad par brāli Kļaviņu dzirdēju, jāteic, ka šajos stāstos viņš manās acīs bija gluži leģendāra personība – cilvēks, kurš nešaubīgi stāv par patiesību, kā raksta māsa Vaita, tikpat uzticīgs savam pienākumam kā kompasa adata polam. Spilgtākā liecība par to ir viņa izdotā Valtera Veita grāmata “Patiesība nav nebūtiska”, kas vēl aizvien nopērkama “Patmos” grāmatu centrā. Atceros, kā jau vēlāk, kad pārrunājām grāmatu izdošanas jautājumus, brālis Kļaviņš teica, ka Latvijas Nacionālajā bibliotēkā šīs viņa izdotās grāmatas vāks uzslavēts kā īpaši izdevies un uzrunājošs. Nevaru tam nepiekrīst. Šo grāmatu savulaik iegādājos gluži kā nelegālo literatūru, ap to vijās tāda kā slepenības, nevēlamības, aizlieguma gaisotne. Tieši tāpēc to, atnākot mājās, izlasīju zibens ātrumā. Neatradu tur neko aizliegtu, slepenu un nevēlamu, tikai ļoti skaidri izklāstītas patiesības – pestīšanas vēsturi, patiesību par svētnīcu, skaidru un saprotamu pravietisko vēsti un daudz citu vērtīgu lietu. Tiesa, tās bija izteiktas skaidrā un tiešā valodā – gluži raksturīgi brālim Kļaviņam, viņš tiešām nemaz nevarēja neizdot šo grāmatu! Ar to saistās arī viens no maniem spilgtākajiem evaņģelizācijas piedzīvojumiem, kad ekskursijā Nirnbergā veselai ekskursantu grupai varēju pastāstīt par tēliem, kas redzami uz pilsētas rātsnama fasādes,

un par to, kā Dievs Danielam atklāja vēstures gaitu.

Tā nu iznāk, ka šī mana parāda kārtošana izvērtusies visai personiska, bet citādu to īsti neprotu un nevaru uzrakstīt, jo Dievs mūs sveda kopā visai nesen un šī saistība bija galvenokārt darbā balstīta. Tomēr es pieļāju, ka viņam tas būtu patīcis, jo viņš ne visai labprāt stāstīja un runāja pats par sevi – vairāk un ar daudz lielāku prieku par darbu, par plāniem, par grāmatizdošanas sapņiem, par Bībeles vēsti. Viņa sirds sāpēja par tiem, kam trūkst izpratnes, un viņš runāja ar šiem cilvēkiem, centās pārliecināt, izskaidrot. Viņam pilnīgi noteikti nebija vienalga.

Taču mūsu sarunas nebija tikai par darbu vien. Brālis Aivars bija arī ļoti uzmanīgs un taktisks cilvēks, ar ļoti labu atmiņu un labu sirdi. Atceros reizi, kad viņš man piezvanīja, lai ko pārrunātu, tobrīd mans dēls bija saslimis. Brālis apjautājās par dēla pašsajūtu, ieteica kādus dabas līdzekļus, kas viņam pašam labi palīdzējuši. Reiz viņš manam lasīt negribošajam pusaudzim iedeva vasaras darbu – pārrakstīt datorā veselu kaudzi kartīšu ar māsas Vaitas citātiem. Nezinu, vai tas viņam bija nepieciešams kādam noteiktam citam mērķim, bet, kad darbs bija paveikts, viņš tā kā starp citu ieteicās, ka arī pašam rakstītājam tas nācis par labu, jo nevar ko pārrakstīt un to neizlasīt. Tāpat brālis vienmēr apjautājās par mana vīra veselību, nekad to neaizmīrsa. Viņa paša grūtumā tas bija ļoti aizkustinoši. Kad Draudžu savienība uzticēja man izdevniecības darbu, brālis Kļaviņš iedeva māsas Vaitas “Ieteikumus izdevniecības darbam” un lika pie sirds ņemt vērā tur teikto. Tās bija tādas tēvišķīgas rūpes, kas mani ļoti uzrunāja.

Pēdējo reizi tikāties, ja nemaldos, novembrī. Aivars Kļaviņš piezvanīja un lūdza atbraukt uz Olaini pēc grāmatām, kuras viņš man gribot iedot. Tur bija gan "Lielā cīņa", gan vēl citi izdevumi. Lai dāvinot tos cilvēkiem, kuriem ir vajadzība. Mazliet parunājāties – gan personiskas lietas, gan par laika zīmēm, kuras norāda, ka tuvojamies mājām. Pēc tam viņš vēl reizi piezvanīja, lai paustu savu satraukumu kādā lietā, kurā arī biju iesaistīta, viņam sāpēja sirds par kādu cilvēku, kuram trūka izpratnes būtiskā jautājumā, teica, ka grasās ar šo cilvēku runāt. Nezinu, vai viņš to paguva, bet zinu, ka līdz pašam pēdējam brīdim viņam nebija vienalga. Viņš dega par Dieva lietu un dega ar izpratni, nežēlojot ne laiku, ne līdzekļus.

Pateicos Debesu Tēvam, ka man bija iespēja vismaz kādu laiku strādāt kopā ar brāli Aivaru Kļaviņu! Pateicos, ka Dievs tik spēcīgi un brīnišķīgi viņu lietoja! Gribu cerēt, ka tad, kad reiz satiksimies pie kristāla jūras, varēsim paspiest viens otram roku un slavēt Dievu par Viņa nebeidzamo žēlastību!

Anitra Roze

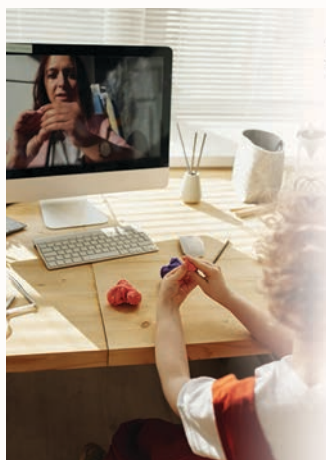

Damu glezna

*"Atvērta Bībele, grāmatu kalni rīta agrumā."
Ar šādu teikumu pirms dažām nedēļām iesāku pateicības žurnālu. Ja esam vērīgi, mēs ik dienas varam redzēt brīnumus – skatienu mirdzumā, plūmju ziedēšanā, apskāvienu istumā. Jā, arī šis ir dažas no pateicībām. Šobrīd tās jau ir 103. Būsim pateicīgi, jo Dievs pats mūs uz to aicinājis!*

Edija Subatoviča

Kristīgā sākumskola "Ceļš"

izsludina izglītojamo uzņemšanu
sagatavošanas grupā,
1., 2., 3., un 5. klasē
2021./2022. mācību gadam

- interaktīvas tiešstundas
- kristīgas vērtības
- neliels bērnu skaits klasēs
- sadarbība ar klasiskās mājniecības ģimenēm

Informācija
e-pasts: info@ksc.lv
www.ksc.lv
tel. 26 535 522

Sludinājums

Kristīgā sākumskola "Ceļš" sakarā ar paplašināšanos meklē sākumskolas skolotāju.

Sīkāka informācija pa tālruni 26535522.

SVEICIENI 12 DRAUDZĒM LATVIJĀ

Šogad aprit 25 gadi kopš mūsu laulībām, 30 gadi kopš Andris ir draudzē un 25 gadi kopš Andris ir draudžu darbinieka – mācītāja – amatā. Tādēļ vēlējamies ar “Adventes Vēstu” starpniecību nodod sirsnīgus sveicienus visām 12 draudzēm, kurās esam bijuši.

Andra kristības notika 1991. gadā, Sigitas kristības – 1994. gadā, bet mūsu laulības 1996. gadā. Andri kristīja Ēriks Galenieks, Sigitu – Uldis Liepiņš. Laulības iesvētīja mācītājs Īzaks Kleimanis.

Pēc laulībām 1996. gada 2. jūnijā drīz vien Andrim sekoja aicinājums kļūt par mācītāju. Kā atzinās Vēsma Geide, viņi abi ar Viktoru bija mūs vērojuši un gaidījuši uz laulībām, pirms tika izteikts aicinājums. Viktors teica: “Andri, tāpēc, ka Tu apprecēji Sigitu, mēs Tevi aicinām darbā, jo vairs nepraktizējam neprecētu darbinieku aicināšanu. Ir svarīgi, kas Tevi atbalstīs, tas ir komandas darbs.” Laulību brīdī vēl nenojautām šādu savas dzīves tālākā gājuma radikālo pagrieziena.

Noteiktajā dienā mums bija jāierodas Draudžu savienības birojā. Tur pie galda sēdēja Viktors Geide, Alfrēds Jākobsons un Uldis Liepiņš. Notika draudzīga saruna un vienošanās, tikai vēl līdz šim laikam nesaprotam, kādēļ mūsu priekšā uz galda bija noliktas trīs figūriņas – klasiskie trīs pērtiķīši, kur viens tur ķepas priekšā mutei, otrs aizvērtas ausis, bet trešais aizvērtas acis. Iespējams, tam kaut kādā veidā vajadzēja ilustrēt priekšā stāvošo kalpošanu, varbūt ar domu: cilvēku uzticēto privāto informāciju turēt konfidenciālu un neklausīties uz kritiku, nepārbaudot dzirdēto. Bet varbūt – lai nekas mūs neietekmē un nenovirza no uzsāktā ceļa, lai mēs ietu līdz galam, neskatoties uz to, kas notiek apkārt.

1996. gada 3. augustā Viktors un Vēsma ar savu automašīnu aizveda mūs uz **Jēkabpils draudzi** un **Līvānu draudzi**. Jēkabpilī Viktors iesvētīja Andri kalpošanai par draudzes vecāko. Viņš Andrim teica: “Te tagad būs tavs darba lauks.” Nebija nekādas iepriekšējās sagatavošanas, skolas vai mentoru. Līdz tam Andris bija darbojies Rīgas 1. draudzes padomē. Tolaik ar to pietika, lai cilvēku uzskatītu par kvalificētu strādāt par mācītāju.

Īzaks Kleimanis, Sigita un Andris Pešēļi.

Jēkabpils draudze 1999. g.

Līvānu draudze 1997. g.

Andris kā prata, tā arī sāka darboties, vadoties no Evaņģēlija un sirdsapziņas. Uz Jēkabpili un Līvāniem katru nedēļu braucām no Rīgas ar vilcienu, vēlāk – ar automašīnu. Jēkabpils draudzē dievkalpojums notika no rīta, bet Līvānos pēcpusdienā. Jēkabpils draudzes locekļi mums stāstīja agrāko laiku piedzīvojumus viņu draudzē. Draudze bija ļoti draudzīga, un vēl

joprojām ar vairākiem šīs draudzes locekļiem mums ir draudzīga attiecības. Atmiņā palikuši draudzes ikgadējie svētki vasarā pie Pētera Galiņa “Rozītēs”, kur Jēkabpils draudzes locekļi pulcējās uz īpašu pēcpusdienu.

Līvānu draudze bija jauna, draudzīga, sirsnīga, nesen izveidota pēc mācītāja Laimoņa Tomsona

semināra. Tajā bija gan latvieši, gan krievi. Andra kalpošanas laikā tā trīs reizes mainīja sapulcēšanās vietu, jo draudzei nebija savu pastāvīgu telpu.

Pēc tam vienu brīdi mums bija trīs draudzes, lai gan trešā vēl nebija draudze. Viktors Andrim sacīja: “Nu, Ērgļi vēl nav draudze.” Tā braukājām uz Jēkabpili, kā arī darbojāmies Madonā un Ērgļu grupā, lai gan Ērgļu grupai nācās pievērst daudz uzmanības. Tad, 1999. gadā, uz Jēkabpils draudzi nosūtīja mācītāju Armandu Bērziņu un Andrim palika tikai Madona un Ērgļi.

Madonas draudzes namā M. Riekstas ielā apmetāties uz dzīvi. Sigita pirms tam – 1994. gadā – bija piedalījusies Madonas draudzes izveidē, kad kalpoja par tulkus amerikāņu evaņģēlista komandai un arī kolportēja kopā ar citiem jauniešiem pirms semināra. Madonas draudzē pirms mums kalpoja mācītājs Oliveris Siliņš. Pēc semināra draudzei tika pievienoti vairāk nekā 100 jauni draudzes locekļi, bet tad, kad mēs tur sākam kalpošanu, aktīvs bija tikai neliels pulciņš, bet lielākā daļa jaunpienācēju bija izklīduši. Madonas draudzē tajā laikā bija daudz bērnu, kuri tagad jau ir izauguši lieli.

Ērgļu grupa pulcējās bērnudārza zālē. Visi draudzes locekļi bija kristīti pēc O. Siliņa vadītā semināra. Tie bija jauni, Dievu meklējoši, draudzīgi un sirsnīgi ticīgi. Ērgļos, mājās pie Mirdzas, regulāri katru nedēļu Andris vadīja mazās grupas sanāksmi. Vēlāk, kad mācītājs Glāzers novadīja Bībeles semināru Ērgļos, viņam Draudžu savienība uzticēja izveidot Ērgļu draudzi.

2003. gadā Draudžu savienība mūs pārcēla uz kalpošanu **Dobeles draudzē** un **Auces draudzē**. Vispirms apmetāties uz dzīvi Aucē, taču pēc gada Sigitai mainījās darbavieta un mēs izlēmām iegādāties dzīvokli Dobelē. Auces draudze bija neliela, un to veidoja Dievam nodevušies cilvēki. Auces draudze palika atmiņā ar bagātīgi klātajiem galdiem draudzes pēcpusdienās. Tur bija labas saimnieces, kas atbilda teicienam: ja gribi labi paēst, brauc uz Auci.

Madonas draudze 2001. g. Bērnu svētišanas dievkalpojums.

Ērgļu grupa 2000. g.

Auces draudze pie Grantovskiem “Lazdās” 2006. g.

Dobeles draudze 2003. g. Gaismas ielā 9.

Rīgas 7. draudze 2016. g.

Slokas draudze 2016. g.

Tukuma draudze 2019. g. Radioieraksts.

Dobeles draudze mums bija īpaša, jo tajā bija mūsu sens ģimenes draugs kopš Sarkandaugavas kristīgās skolas laikiem – mācītājs Īzaks Kleimanis. Viņš kopā ar sievu Lidiju bija mūsu stiprinātājs un iedrošinātājs sarežģītajos ar mācītāja kalpošanu saistītajos jautājumos. Žēl, ka nesanāca klausīties viņa svētrunas, kuras viņš teica Dobeles draudzei tad, kad mums bija jābūt Aucē. Br. Kleimanis nomira 2007. gada pavasarī. Nākas atzīt, ka mums vēl joprojām pietrūkst Īzaka padomu. Dobeles draudzes posms mūsu kalpošanā ir bijis pats mierīgākais.

Tad, 2008. gadā, Draudžu savienība mūs pārcēla uz Rīgas 7. draudzi un Slokas draudzi.

Rīgas 7. draudze vienmēr bija izcēlusies starp visām pārējām Latvijas adventistu draudzēm gan muzikalitātes, gan mācības stingrības nozīmē. Draudzi veidoja ģimenes ar bērniem, kas bija svarīgi arī mūsu bērniem Madarai un Ernestam. Andris ļoti novērtēja draudzes vecākā Raivja Kaspāra līdzsvaroto pozīciju, kad viņiem nācās līdzdarboties dažādos ar draudzi saistītos jautājumos. No visiem pasākumiem draudzē visspilgtāk Andrim atmiņā palicis šīs draudzes rīkotais IMPACT 2017. g. pasākums Pārdaugavā. Vēl joprojām mēs abi skaitāmies šīs draudzes locekļu sarakstā.

Slokas draudze ir divvalodīga, to veido gan latvieši, gan krievi. Draudzes locekļi ir draudzīgi un savstarpēji izpalīdzīgi. Daudz darba draudzes telpu remontā ir ieguldījis draudzes vecākais Alberts Sokolovskis. Atmiņā palicis Slokas draudzē rīkotais Alekseja Oparina seminārs un veselības izstādes.

2016. gadā Andri no Slokas draudzes pārcēla uz **Tukuma draudzi**. Šī draudze daudzus gadus bija pūlējusies, lai tiktu pie sava dievnama un to iekārtotu. Te liela pateicība jāizsaka draudzes vecākajam Arnim Karčevskim. Starp visām adventistu draudzēm, kurās esam darbojušies, Tukuma draudzē patīk tas, ka šī draudze, neskatoties uz draudzes locekļu dažādību, spēj būt vienlaicīgi gan stingra mācībā, gan arī racionāli uztvert atšķirīgus

viedokļus. Spilgtā atmiņā ir pašu draudzes locekļu veidotā tematiskā pēcpusdiena par gaismas īpašībām.

2017. gadā Andri nosūtīja uz **Liepājas draudzi** un **Priekules draudzi**. Kā trešā palika arī Tukuma draudze. Liepājas draudzē Andris aizvietoja bērna kopšanas atvaļinājumā aizgājušo Līviju Baltrušaiti-Karzoni. Kad viņai piedzima pirmā meitiņa – Greta, Līvija savu kalpošanu draudzē atsāka. Līdz ar to šajā posmā Andrim sanāca kalpot Liepājā tikai nedaudz vairāk par gadu. Liepājas draudzei ir liels, gaišs dievnams, kurā ir laipni aicināts ikviens Dieva meklētājs.

Priekules draudze ir ļoti maziņa, bet ārkārtīgi ģimeniska. Pulcēšanās notika mājas apstākļos reizi mēnesī ar ģimenisku atmosfēru un sirsnīgu sadraudzību pēc dievkalpojuma.

2019. gadā Andrim bija divas draudzes: **Tukuma** un **Talsu**. Šis periods bija ļoti īss. Talsu pašvaldība Andri aicināja uz lieliem pilsētas pasākumiem (18. novembra, Lāčplēša dienas un represēto piemiņas pasākumu), kur viņam pirmo reizi dzīvē nācās uzrunāt lielu klausītāju skaitu – pilsētas iedzīvotājus. Talsu draudzes sapnis bija, lai tai būtu mācītājs, kurš kalpotu tikai šai vienā draudzē. Pēc Andra pārcelšanas tagad, šķiet, uz kādu laiku, līdz ar Alberta Truča stāšanās darbā, šis sapnis ir piepildījies.

Tagad Andrim ir **Liepājas** un **Priekules** draudze uz otro gadu, kamēr Līvijai ir bērna kopšanas atvaļinājums ar otro mazulīti Petru, un vēl aizvien arī Tukuma draudze.

Mēs pateicamies Dievam, ka esam varējuši iepazīt tik daudz ticīgo cilvēku Latvijā, esam varējuši kopā ar draudzēm dalīt prieku, nest cits cita nastas un pārvarēt grūtību izaicinājumus. Esam izjutuši jūsu mīlestību un aizlūgšanas un pateicamies par to!

Vislielākais prieks – būt par lieciniekiem, kā Dievs atved cilvēkus pie Sevis, un būt klāt tik daudz cilvēku kristību brīžos. Turiet Dieva Vārdu svētu un dzīvu jūsu dzīvē, uzsverot Jēzus Kristus vārdus no Atklāsmes grāmatas 3:11 „Es nākšu drīz; turi, kas tev ir, ka neviens neatņem tavu vainagu.”!

Andris un Sigita Pešeli

Liepājas draudze. 2019. g.

Priekules draudze 2019. g.

Talsu draudze 2020. g. Piemiņas mielasts.

“ES IEŠU!”

Teds Vilsons,
SDA prezidents

No 19. līdz 23. maijam notika iepriekš nebijis pasākums – Ģenerālkonferences organizētā tiešsaistes Adventistu globālā telts sanāksme. Jūsu uzmanībai piedāvājam sanāksmē izskanējušo SDA prezidenta Teda Vilsona uzrunu.

Šajā neierastajā laikā Dievs mūs vada caur Svētā Gara spēku, spiežot visus kopā. Protams, tā ir Dieva žēlastība, ka pat šajā pandēmijas laikā varam slavēt Dievu, zinot, ka Viņš vada mūs soli pa solim un dara to, lai mēs Viņu slavētu – Viņu, kurš drīz nāks atkal. Jā, Jēzus nāks drīz, un es ticu tam ar visu savu sirdi. Visapkārt pasaulē redzam daudzas un dažādas zīmes, kuras par to liecina. [..]

Šodien aplūkosim brīnišķīgos aspektus no Dieva Vārda Jesajas grāmatas 6. nodaļā, lai saprastu, ka priekš katra no mums Dievam ir kāds plāns. Dievs vēlas, lai tu teiktu: “Jā, es iešu!”, lai tu būtu daļa no pēdējā acinājuma. Kas tā ir par priekštīesību – pielūgt kopā, īpaši šajā pandēmijas laikā, ejot cauri visiem izaicinājumiem, ar kuriem mums jāstāpjas, jo mēs esam Dieva tauta, kura atrodas Viņa aprūpē!

Mums kā Dieva tautai ir misija. Ja pazemosimies Dieva priekšā, Viņš varēs izmantot ikvienu no mums. Šobrīd dzīvojam Daniela grāmatas 2. nodaļā minētās statujas pašos pirkstgalos. Viss liecina, ka esam Jēzus atnākšanas priekšvakarā. Mēs zinām, ka nāks liels akmens, kas sašķaidīs šo tēlu, un tad sāksies Debesu Valtība, kura pastāvēs mūžīgi. Tas ir Dieva plāns. Kas par privilēģiju būt par daļu no Dieva darba! Mums tas jādara šajā stresa pilnajā laikā, kad ir slimības, kad cilvēki kļūst bailīgi un zaudē drosmi, kļūst depresīvi, daudzi ir pazaudējuši cerību, daudzi jautā, vai šis ir pasaules gals, vai šis ir septiņas pēdējās mocības, par kurām runā Atklāsmes grāmata. Nē, šis nav septiņas pēdējās mocības, bet es jums pateikšu – tās būs ļoti specifiskas. Bet

šis ir varens brīdinājuma sauciens, kas vēlas mūs pamodināt. Dievs mūs aicina celties un pasludināt triju eņģeļu vēsti, Atklāsmes grāmatas 14. nodaļas vēsti, sākot no 6. panta, kas ir mūžīgais, spēcīgais evaņģēlijs. [..] Dievs saka: “Celieties visi, celieties un pielūdziet Dievu!” Nepaaugstiniet kādus citus dievus un citus aspektus savā dzīvē, bet pielūdziet Dievu, dodiet Viņam godu, jo tiesas stunda ir atnākusi.

Mūžīgais evaņģēlijs ietver glābjošo spēku no Jēzus Kristus. Kāds brīnišķīgs padoms no trim Personām – Tēva, Dēla un Svētā Gara! Mēs uzticamies, ka šis ir dievišķas Personas, kuras strādā kopā, tās bija kopā pat pirms šīs zemes radīšanas. Mēs zinām, ka viss izrietēja no šī spēka. Šis spēks mums dara zināmu, ka zeme iet bojā sātana dēļ. Tāpēc Tēvs, Dēls un Svētais Gars izveidoja plānu, un Kristus bija brīvprātīgais, kas teica: “Jā, Es došos, Es iešu!” Tā nu Jēzus devās uz šo zemi, Viņš nāca pazemīgā veidā – ne caur piecvaigžņu hoteli, Viņš piedzima vienzvaigžņu būdīnā, dzīvoja perfektu dzīvi, pavadīja kalpošanā trīsarpus gadus, atdodot Sevi visu. Viņš piedeva, nomira pie krusta par tevi un mani. Viņš nepalika pie šī krusta, Viņš nepalika kapā, Viņš cēlās augšā un šobrīd kalpo mums Vissvētākajā vietā kā Augstais priesteris. Ebr. 4:16 ir teikts: “Tāpēc pieiesim bez bailēm pie žēlastības troņa, lai saņemtu apžēlošanu un atrastu žēlastību, palīdzību istā laikā.” Kas tas ir par brīnišķīgu glābšanas plānu – šis mūžīgais evaņģēlijs!

Tad nāk otrā eņģeļa vēsts, kur eņģelis ziņo, ka Bābele ir kritusi (Atkl. 14:8). Bābele būs pilnībā atšķirta no istās patiesības. Tad seko trešā eņģeļa vēsts [..] (Atkl. 14:9–11). Šī vēsts ir par septītās dienas sabatu, kura aicina mūs pielūgt Viņu caur šo septīto dienu, tā ir zīme, kas atšķir sātanisko sevis pielūgsmi no patiesās pielūgsmes. Ievērojot Dieva septīto dienu – sabatu, mēs varam iegūt Dieva zīmogu, tāpēc mēs pielūdzam Dievu septītās dienas sabatā. Šai dienai pieder atjaunojošs spēks, kuru var dot Dievs kā Glābējs

un Radītājs. Septītās dienas sabats ir atpūtas un atjaunošanās diena, diena, kurā varam pasludināt triju eņģeļu vēsti. Šī ir taisnojoša ticība un taisnība. Mēs mīlam Kristus taisnību, jo Viņa taisnība darbojas mūsos, lai mēs būtu kā brīnišķīga Pāvila vēstule, lai cilvēki mūsu dzīvē redzētu brīnišķīgo priekštīesību pārvarēt sātana kārdinājumu ar Dieva spēku. Jā, mums joprojām ir kārdināšanas, mēs esam grēcīgi cilvēki, mēs arī krītam, bet mums ir Glābējs, kurš var mūs pacelt, ja atdodam savu dzīvi Dieva rokās, Viņa kontrolē, Viņa godības dēļ, tā ir triju eņģeļu vēsts sakne. Kristus spēks parādās mūsu dzīvē tikai tad, ja mēs savu dzīvi atdodam Viņam.

Atkl. 18. nod. varam sekot tālāk vēl kādam eņģeļa saucienam. Šī vēsts pieder Atlikuma draudzei. Kad pamati tiek satricināti, Dievs mūs aicina būt par dzīvībai svarīgu daļu, lai pasludinātu pēdējo dienu vēsti. Viņš vēlas lietot ikvienu no mums. Vienalga, vai tu esi vīrietis, sieviete, pusaudzis vai bērns, Viņš vēlas, lai tu būtu piemērs – cilvēks, kas ir pilnībā nodevies Dievam, lai ļautu Svētajam Garam brīnišķīgā veidā tevi izlietot. Viņš vēlas tevi tavā ikdienas dzīvē, lai Tu būtu misionārs, liecinieks, Viņš sauc un aicina tevi tagad.

Kā jūs jau zināt, Vispasaules draudze ir izstrādājusi stratēģisko plānu par visu draudzes locekļu iesaisti. Katram ir jāatrod un jāīsteno sava daļa šajā misijā, lai mēs kopīgi aizsniegtu visu pasauli. Mt. 28. nod. lasām, ka mūsu uzdevums ir doties un sludināt mūžīgā evaņģēlija vēsti no Atkl. 14. nod., lai tā aizsniegtu pasauli, lai mēs dotos uz valstīm, lai mēs dotos uz savu tuvāko sabiedrību, pie kaimiņiem, šis īpašais plāns aizsniegt pasauli ir personīgs plāns un acinājums. [..]

Aplūkojot Jesajas grāmatas 6. nodaļu, redzam, ka Dievs Jesaju aicina sludināt spēcīgu un īpašu vēsti. Jesajas grāmata ir īpaša grāmata, kurā uzzinām, ka Dievs ikkatru no mums aicina iesaistīties misijas plānā.

6. nodaļas 1. pantā [..] redzam Dieva godību. [..] 2. pantā teikts [..], ka katram eņģelim bija 6 spārni. Kāpēc tā? [..] Kāpēc vajadzīgi 2 spārni, lai aizsegtu kājas? Es esmu uzaudzis Ēģiptē [..]. Šī vieta man ir ļoti īpaša, jūsu mājas jums arī ir īpašas. Šajā

kultūrā, ja jūs sēžat dzīvojamā istabā, ir lietas, ko jūs nevarat darīt. [...] Šajā kultūrā izstiept kājas un rādīt citiem kurpju zoles nekad nedrīkst. Tas liecina par necieņu. Kājas tiek aizsegtas, lai parādītu cieņu pret otru cilvēku. Tā arī eņģeļi aizsedza seju un kājas, lai parādītu cieņu pret Dievu. 3. pantā viņi sauc: “Svēts, svēts, svēts ir Tas Kungs Cebaots! Visa zeme ir pilna Viņa godības!”

Atklāsmes grāmatas 4:1–11 atradīsiet, kas ir patiesa pielūgsmē, kā pielūgt Dievu, kā pienest Viņam slavu un godu.

Jes 6:4 redzam nākamo ainu: “Sliekšņu pamati trīcēja no sauciena skaņām, un nams pildījās ar dūmiem.” Mēģiniet iedomāties, kā tas viss notika. Jesajam jau ir bijuši īpaši pārdzīvojumi, viņš ir nonācis Dieva troņa tuvumā, apjauš Dieva godību, dzird šo “Svēts, svēts, svēts...”. Jesajam tas bija par daudz. 5. pantā par to varam pārliecināties: “Tad es izsaucos: “Bēdas man, jo es esmu nāvei lemts! Es esmu cilvēks ar nešķīstām lūpām un dzīvoju tautas vidū, kam nešķīstas lūpas, un tagad nu es redzēju ar savām acīm Kēniņu, To Kungu Cebaotu!”” Viņš saprot, ka ir grēcīgs, ar nešķīstām lūpām, jūtas sagrauts, satricināts. [...]

Es nezinu, kas ir noticis jūsu dzīvē, kas jūs ir satricinājis un varbūt novērsis jūsu skatu no Jēzus, varbūt jums ir kāda veselības problēma, kāda problēma mājās, varbūt jums ir kāda sarežģīta situācija darbā, kaut kas jūs nomāc. Jūs varat identificēt sevi ar Jesaju. Bet Dievs zina, kas ar jums notiek tieši tagad. Viņš zina, kādas zāles Viņa draudzei ir vajadzīgas. [...] Te pēkšņi pielidoja kāds serafs, viņa rokās bija kvēlojoša ogle, kuru viņš bija ar lūksām paņēmis no altāra. 7. pants saka: “Ar to viņš aizskāra manu muti un teica: “Redzi, tai aizskarot tavas lūpas, tavs noziegums ir deldēts un tavi grēki piedoti!”” Jūs redzat – Dievs zināja, ka Jesaja ir jāiedrošina, ka viņš ir jāšķīsta, ka viņam jātieks taisnotam un svētotam Kristus taisnībā. Šī ogle, kura tiek paņemta no altāra, simboliski bija kā šķīstījošais process no grēkiem. Mēs taču neņemam karstu, kvēlojošu ogli un neliekam pie lūpām, tas bija ainojums par šķīstīšanu Dieva spēkā. Ko eņģelis saka? “[...] tavs noziegums ir deldēts un tavi grēki piedoti!” Tagad iedomājieties sevi! Jūs nožēlojat grēkus un zināt, ka

Dievs ir uzticams un mums piedod, un šķīsta mūs no visas netaisnības (1. Jņ. 1:9).

Jēzus Kristus ir triju eņģeļu vēsts sakne, lai mēs atgrieztos pie patiesas pielūgsmes. Šodien reliģija ir samaisīta ar nepatiesību, daudzās reliģijās ir tik daudz humānisma, ka patiesībā tur nekā vairs nevaram atrast no Dieva būtības vai arī pavisam maz. Bet mums ir jāfokusējas uz Kristu, uz Viņa taisnību. Jesaja pēc šīs pieredzes, izjūtot no Kristus saņemto atvieglojumu, dzird Kristu runājam. Kungs šobrīd runā uz tevi un mani tāpat, kā Viņš runāja uz Jesaju. Dievs saka: “Ko lai Es sūtu? Kas būs mūsu vēstnesis?” (8. p.) Angļu valodā te ietverta doma: “Ko lai sūtu Savā vietā?” Dievs vēlas doties caur mums, Viņš – Jēzus, Tēvs un Svētais Gars vienā personā vēlas doties. Bet caur ko? Es pieņemu, ka šīs trīs Personas strādā kā viena ļoti spēcīgā veidā, lai izsūtītu mani. Jesaja atbild: “Redzi, es esmu še, sūti mani!” Es iešu!

Kungs aicina tevi šodien, šajā ļoti grūtajā un sarežģītajā laikā. [...] Dievs tevi sauc un aicina līdzdalīt brīnišķīgo vēsti – Kristus nāks drīz, lai mūs visus pārvestu mājās! [...] Vai tu atsauksies? Vai dosies pie saviem draugiem, kaimiņiem, darbabiedriem ar šo īpašo vēsti? [...]

Grāmatā “Pēdējo dienu notikumi” 75. lpp. ir teikts: “Visur valda tieksme personīgās pūles aizvietot ar organizatorisko darbu. Cilvēciskā gudrība tiecas uz apvienošanas un centralizāciju, tiek celtas lielas baznīcas un iestādes. Un cilvēku lielākais vairums labdarības darbu atstāj dažādu organizāciju un biedrību pārziņā, tā atbrīvodamies no tiešas saskares ar ļaudīm, kā rezultātā viņu sirdis kļūst vienaldzīgas un aukstas. Visa uzmanība tiek pievērsta sev, un nekas cits tos vairs neinteresē. Mīlestība pret Dievu un cilvēkiem viņu dvēselē mirst.” Kas par izaicinājumu! Daniela grāmatā, Atklāsmes grāmatā un Mateja evaņģēlija 24. nodaļā, citos rakstos Bibēlē varam lasīt par Lielo cīņu. Mums jāpaliēk kopā, studējot Bibēli un lūdzot, lai atsauktos Svētā Gara aicinājumam. Jā, Kungs, es darīšu, es iešu caur tiem talantiem, ko Tu man esi devis!

Noslēdzot. Elenas Vaitas grāmatā “Christian Service” rodami daudzi padomi darba darīšanai pēdējās

dienās. Es ļoti jums iesaku šo grāmatu! [...] 158. lpp. teikts, ka tas darbs, ko mēs kā draudze neesam padarījuši, dzīvojot mierā un labklājībā, mums būs jāpadara grūtos laikos. Covid pandēmijas laiks ir grūts laiks, bet mēs sastapsimies ar daudz sarežģītākām un grūtākām situācijām, kas aprakstītas Atklāsmes un Daniela grāmatā. Ja esat lasījuši grāmatu “Lielā cīņa”, sapratīsiet, ka esam vēl tikai lielo pārbaudījumu priekšvakarā. Turpiniet lasīt šo grāmatu! [...] Lai jūsu ticība netiek sašaubīta, jo Dievs būs ar mums līdz pašam pasaules galam. Viņš būs mums blakus, lai Dieva darbs tiktu pabeigts.

“Christian Service” 136. lpp. teikts, ka būs ļoti grūti laiki, bet lai mūsu vārdi nav neticības pilni un drosmi laupoši. Spēku varam saņemt no Svētā Gara. [...] Turpat 260. lpp. sacīts, ka “visi Debesu eņģeļi kalpo pazemīgajiem un uzticīgajiem Dieva ļaudīm.” Mēs te varam ielikt savu vārdu, lai saprastu, ka visa Dieva varenā armija – visi serafi, ķerubi, visi eņģeļi ir gatavi pavadīt mūs šajā darbā, lai pienestu slavu un godu Dievam. Lai Dievs svētī ikvienu no jums, kad atsauksieties šim varenajam pēdējo dienu aicinājumam pirms Kristus nākšanas. Viņš jautā: “Vai esat gatavi būt daļa no pēdējo dienu vēsts līdzdalīšanas? Vai jūs esat gatavi doties?”

Drīz, ļoti drīz ieraudzīsim austrumos mākonīti pus plaukstas lielumā, tas kļūs lielāks un spilgtāks, un varenāks, līdz piepildīs visas debesis. Kad jūs uz to skatīsieties, jūs ieraudzīsiet tā vidū kēniņu Kēniņu, kungu Kungu, Glābēju Jēzu Kristu, kurš nāk, lai ņemtu mūs mājās. Mēs lūkosimies uz augšu un teiksim: “Tas ir Dievs, kuru mēs gaidījām! Viņš mūs izglābs!” Un Kristus teiks: “Labi, tu godīgais un uzticīgais kalps, ieej sava Kunga priekā!”

Dievs vēlas, lai tu atsaucies un saki: “Jā, Kungs, es iešu!” Viņš vēlas, lai tu arī citus mudini pievienoties šim Svētā Gara aicinājumam, lai tie pakristu Kristus priekšā un pieņemtu Viņu. Tad jūs redzēsiet, kā par šī darba līdzdalībniekiem kļūst tie, kurus jūs pievedāt pie krusta, tie celsies un teiks: “Es iešu!” Vai jūs vēlaties teikt: “Jā, Kungs, es iešu!”? Pacelies rokas, lai kur jūs šobrīd atrastos! Amen.”

(Tulkoja Baiba Bērziņa)

D VITAMĪNS

D vitamīns patiesībā nav vitamīns, bet gan hormons, kuram ir liela ietekme uz mūsu labsajūtu un veselību.

Šis vitamīns šķīst taukos, tāpēc, lai tas uzsūktos, nepieciešami tauki un žultsskābes. Tas ir bioloģiski neaktīvs. D vitamīns pārveidojas aknās, tālāk organisms to transportē uz nierēm. Nierēs veidojas vitamīna aktīvā forma, un šajā brīdī tam rodas arī hormona īpašības. Tieši no nierēm organisma vajadzībām pietiekamā daudzumā D vitamīns izdalās asinīs, tālāk tiek transportēts uz zarnām un kauliem, bet rezerves uzkrājas ādā.

Pēdējos gados ir būtiski mainījies zinātnieku un ārstu viedoklis par tā dēvētā "saules vitamīna" nozīmi mūsu veselībā. Ja iepriekš tika uzskatīts, ka tas galvenokārt palīdz nodrošināt zobu un kaulu attīstību bērniem, tad tagad ir zināms, ka D vitamīns atbild arī par daudziem citiem dzīvībai svarīgiem procesiem.

D vitamīna trūkums kļūst par arvien izplatītāku problēmu ne tikai gada tumšajā laikā, bet arī vasarā. D vitamīns ir īpašs – tas izstrādājas ādā saules ietekmē, kas ir viens no sarežģītākajiem vitamīnu vielmaiņas procesiem, un tā veiksmīgai norisei nepieciešama dažādu iekšējo un ārīgu faktoru mijiedarbība.

Ir trīs veidi, kur iegūt D vitamīnu, kas tik ļoti nepieciešams cilvēka organismam:

- no saules stariem;
- ar uzturu no dažādiem dzīvnieku valsts produktiem;
- ar vitamīnu D saturošiem uztura bagātinātājiem un medikamentiem.

Saules stari un D vitamīns

Lai organisms uzņemtu D vitamīnu, tam ir nepieciešams ultravioletais starojums, kura galvenais avots ir saule. Optimālo D3 vitamīna devu saņem Eiropas dienvidu valstīs Spānija, Itālija, Grieķija. Centrāleiropā sāk parādīties tā trūkums, un ziemeļu valstīs šis vitamīns jau ir deficīts.

Saules stari – konkrētāk saules UV B starojums – ir tas, kam būtu

jānodrošina apmēram 90% no cilvēkam nepieciešamā D vitamīna daudzuma. Pēc daudzu ekspertu domām, atrašanās saulē 15 līdz 30 minūtes ar atkailinātu seju, rokām un kājām trīs reizes nedēļā būtu pietiekama, lai mēs saņemtu pietiekošu daudzumu šī vitamīna pie nosacījuma, ka dzīvojam valstīs, kuras atrodas līdz 40. ģeogrāfiskā platuma grādam, kas atbilst Eiropas pašiem dienvidiem. Aiz 40. ziemeļu platuma grāda saules starojums ir nepietiekams. Jo tālāk uz ziemeļiem, jo mazāks starojums sasniedz zemi. Diemžēl Latvija atrodas tālu aiz šī 40. ziemeļu platuma grāda, tāpēc regulāra atrašanās saulē 3 reizes nedēļā pa 15 minūtēm mūs nodrošina ar pietiekamu saules vitamīna devu tikai laika posmā no maija līdz augustam – un arī tikai tad, kad saule attiecībā pret horizontu atrodas vismaz 50 grādu leņķī!

Nav ieteicams speciāli paildzināt atrašanos tiešajos saules staros, jo daudzi zinātniskie pētījumi pierādījuši ādas vēža riska palielināšanos UV staru ietekmē. Der zināt, ka, lietojot saules aizsargkrēmu, D vitamīna veidošanās ādā samazinās par 97,5%. Savukārt saules apdegumi un regulāra ultravioletās gaismas iedarbība būtiski palielina ādas vēža risku un paātrina ādas novecošanos un grumbu veidošanos. Tādēļ nepieciešams sabalansēt atrašanos saulē ar papildu vitamīna uzņemšanu.

IEROBEŽOTS LAIKS SAULES UV B STAROJUMAM

Latvija sava ģeogrāfiskā novietojuma dēļ ir tālu uz ziemeļiem no ekvatora. Tieši tāpēc ir ierobežots laiks, kad saules UV B starojums ir pietiekams, lai ādā sintezētos D vitamīns. UV B starojuma klātbūtne ir atkarīga no saules staru krišanas leņķa. D vitamīna sintēze sākas tikai tad, kad saules staru leņķis pārsniedz 50 grādus attiecībā pret horizontu.

Vienkārša valodā runājot – ēna šajā brīdī ir nedaudz īsāka par augumu.

Latvijā tik augstu saule pakāpjas tikai **3 mēnešus gadā**: no 8. maija līdz 4. augustam. Turklāt perioda sākumā un beigās (maijā un augustā) tās ir tikai 40 minūtes dienā, kad saule ir pietiekami augstu! Perioda vidū – **no 10. līdz 30. jūnijam** – šis "D vitamīna laiks" ir gandrīz 4 stundas dienā – **laikā starp 10.30 un 14.30**. Bet tas ir pie nosacījuma, ka debesis nav apmākušās.

Šeit arī ir atbilde uz jautājumu, kāpēc ļoti daudziem Latvijas iedzīvotājiem ir nepietiekams D vitamīna līmenis: mums vienkārši trūkst iespēju "noķert" saulīti tajā laikā, kad tā ir pietiekami augstu pie debesīm, pie mums šis laiks ir ļoti īss!

Maldīgs ir pieņēmums, ka ziemas laikā D vitamīnu var palīdzēt uzņemt saulšānās solārijā. Solārijos izmantotajām lampām ir cits UV viļņu garums nekā tas, kurš nodrošina vitamīna sintēzi ādā. Līdz ar to, saulējoties solārijā, D vitamīns neveidojas.

UZTURS UN D VITAMĪNS

Tikai apmēram 10% no nepieciešamā D vitamīna parasti uzņemam ar uzturu. Produktu klāsts, kas satur šo vitamīnu, nav pārāk plašs: tās ir treknas zivis (skumbrija, laši, sardīnes), mazākā koncentrācijā tas atrodams arī olas dzeltenumā un dzīvnieku aknās. D vitamīns ir arī brīvā dabā turētu govju pienā.

Lai cilvēks tikai ar uzturu saņemtu nepieciešamo D vitamīna devu (25 µg), viņam katru dienu būtu jāapēd 250 grami svaiga laša, 450 grami sardīnes eļļā vai 40 olas, vai arī jāizdzer 10 krūzes piena! Secinājums – ar uzturu nav iespējams uzņemt nepieciešamo D vitamīna daudzumu.

Apmēram 85% Latvijas iedzīvotāju ir D vitamīna nepietiekamība. Tāpēc katram jāizvērtē, kā labāk rūpēties par sevi un saviem ģimenes locekļiem, lai šī svarīgā vitamīna netrūktu.

Kādi ir labvēlīgie efekti no D vitamīna lietošanas?

Katru gadu zinātnieki sniedz arvien jaunus datus par D3 vitamīnu un tā labvēlīgajiem efektiem. Nu jau daudz skaidrāk kļuvis, kāds šī vitamīna līmenis asinīs ir vislabākais un kādus labvēlīgus efektus var sagaidīt, sasniedzot tieši šādu līmeni.

Sagaidāmie labvēlīgie efekti, ja tiek sasniegti D vitamīna līmenis vismaz:

- 10 ng/ml – var nodrošināt tikai kaut nedaudz pietiekamu kaulu mineralizāciju un pasargāt bērņus no rahīta, bet pieaugušos no osteomalācijas jeb kaulu mīkstināšanās;
- 20 ng/ml – var novērot tā labvēlīgos efektus uz līdzsvaru, uzlabojas muskuļu spēks, un tādējādi samazinās kritienu risks. Šāds D3 vitamīna līmenis noteikti būtu jāsasniegt visiem gados vecākiem pacientiem;
- 30 ng/ml – var pasargāt sevi no osteoporozes, trausliem kauliem un to lūzumiem. Pacienti ar vismaz šādu vai augstāku D vitamīna līmeni samazinās dažādu vīrusu infekciju risks;
- 40 ng/ml – nedaudz samazinās mirstības risks kardiovaskulāro slimību rezultātā. Ar šādu D vitamīna līmeni tiek nodrošināta aizsardzība pret dažām onkoloģiskām slimībām;
- 50 ng/ml – D vitamīna piesaistes vietas jeb receptori ir atklāti uz faktiski visām imunitātes šūnām. Pierādīts, ka samazinās arī autoimūno slimību risks (piemēram, multiplās sklerozes) un šis saslimšanas norit vieglāk, ja D vitamīna līmenis ir 50 ng/ml un vairāk.

KĀ IZVĒLĒTIES ATBILSTOŠO D VITAMĪNA DAUDZUMU?

Vidēji pieaugušajiem, lai sasniegtu optimālu D vitamīna līmeni, deva ir no 5000 līdz 10 000 SV dienā. Ārstējošās D vitamīna devas vidēji ir

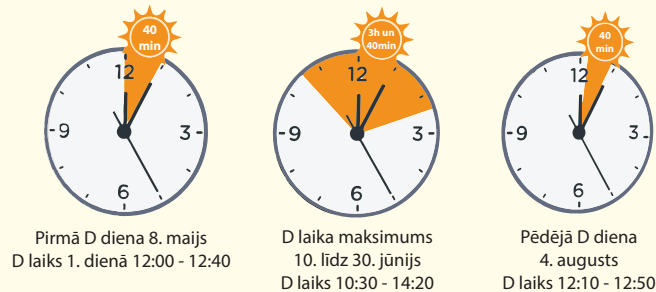
SAULES KALKULATORS

UV B starojuma klātbūtne atkarīga no saules staru krišanas leņķa.

D vitamīna sintēze sākas tad, kad saules staru leņķis pārsniedz 50 grādus virs horizonta. Ēna šajā laikā ir nedaudz īsāka par augumu.

D LAIKS - diennakts laiks, kad saule atrodas augstāk par 50 grādiem

8. maijs - 4. augusts

janvāris februāris marts aprīlis maijs jūnijs jūlijs augusts septembris oktobris novembris decembris

70 - 80 SV uz vienu kilogramu svara, t. i., pacientam, kas sver 70 kg, būtu nepieciešams vidēji 5000 SV dienā, bet šī deva var būt lielāka, ja D vitamīna līmenis ir ļoti zems (piemēram, mazāks kā 20 ng/ml).

Sasniedzot optimālu D vitamīna līmeni (analīzes jāatkārto ne agrāk kā pēc 3 mēnešiem), jāturpina lietot D vitamīnu profilaktiskās devās – pieaugušajiem vidēji 800 līdz 2000 SV dienā. Citādi turpmāko mēnešu laikā var zaudēt grūti sasniegto optimālo D vitamīna līmeni un tā labvēlīgos efektus.

KĀ VAR IZPAUSTIES D VITAMĪNA TRŪKUMS?

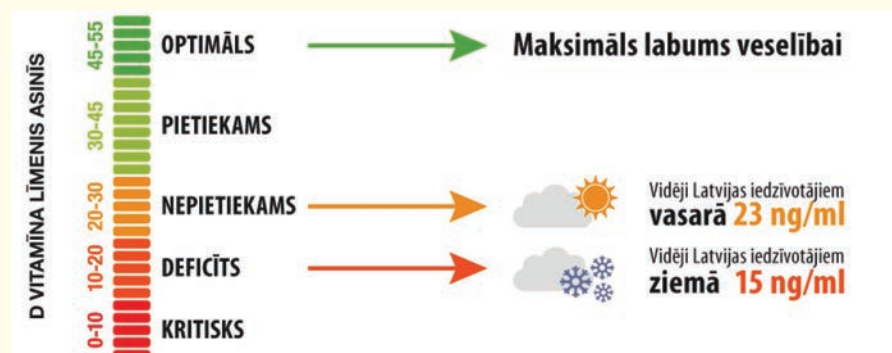
- Pasliktinās imūnsistēmas darbība, vieglāk "pieķeras" saaukstēšanās.
- Vājuma sajūta un nogurums dienas garumā.
- Nomākts, dažkārt arī depresīvs garastāvoklis – īpaši gada tumšajā laikā.

- Var būt nekvalitatīvs miegs un apgrūtināta iemigšana.
- Zīdaiņiem tiek traucēta normāla kaulu, zobu attīstība, smagākajā gadījumā var attīstīties rahīts.
- Bērniem un pusaudžiem līdz 18 gadu vecumam tiek traucēta normāla kaulu augšana un veidošanās.
- Pieaugušajiem (sevišķi pēc 50 gadiem) var attīstīties osteomalācija un osteoporozē – samazinās kaulu masa, kauli kļūst trausli un palielinās kaulu lūzumu risks.

Īpaši ieteicams papildus D3:

- sievietēm menopauzē,
- diabēta pacientiem,
- cilvēkiem ar lieko svaru,
- cilvēkiem ar malabsorbciju (celiakija, Krona slimība),
- cilvēkiem, kuri lieto statīnus, glikokortikoidus, antikoagulantus, antibiotiķus, protonu sūkņu inhibitorus (piem., omeprazols, pantoprazols);
- cilvēkiem ar aknu un nieru slimībām (konsultējoties ar ārstu, pielāgojot devu).

Sagatavoja Marina Pacukeviča

DIEVA AIZGĀDĪBA

AIZVADĪTAJĀ MĀCĪBU GADĀ

Aizvadītais mācību gads jauniešu dzīvē bijis izaicinošs, kā lielākā daļa to raksturoja. Bet pāri visiem sarežģītajiem, neierastajiem apstākļiem un pārbaudījumiem nemainīga bijusi Dieva žēlastība un labestība, ko jaunieši bagātīgi piedzīvojuši. Lasiet, par ko jaunieši slavē Dievu un Viņam pateicas!

TOMS SILKALNS

mācās Rīgas
1. tālmācības
vidusskolā

Šis mācību gads bija pilns ar izaicinājumiem un Svētā Gara klātbūtni. Dievs man palīdzēja izprast dažādas jaunas tēmas. Šajā grūtajā laikā, kad mācības ir sarežģītākas, Viņš man palīdzēja koncentrēties un atrast motivāciju mācībām. Tiešām neizmērojami liela slava Viņam par to, ka Viņš mani ir vadījis līdz šim brīdim un vadīs arī tālāk. Tikai Viņš zina, kas priekš manis ir labāk un korp man tālāk būs jādodas.

SANTA BANE

mācās Jelgavas
tehnikumā

Mans pagājušais mācību gads aizritēja piedzīvojumiem pilns. Es Dieva aizgādību un palīdzību vairāk sajutu brīdī, kad sākās eksāmenu laiks. Man bija kāds piedzīvojums pirmajā eksāmena dienā, kad 8. maijā (sabatā) bija jādodas uz skolu, jo pirms eksāmeniem bija jāuztaisa Covid tests. Tajā sabatā es neaizgāju uz skolu, bet testu uztaisīju nākošajā dienā (svētdien). Otrdien man bija eksāmens, bet testa rezultāti vēl nebija atnākuši. Zvanīju uz skolu, un man atbildēja, ka eksāmens būs jākārto nākošajā gadā. Dievs tomēr visu sakārtoja tā, ka es varēju eksāmenu uzrakstīt šogad. Šajā notikumā es piedzīvoju Viņa klātbūtni un sapratu, ka tiešām Viņš var mainīt pat pēc cilvēku domām neiespējamo.

UNDĪNE MAZJŪLE

mācās Rīgas Doma
kora skolā

Aizgājušais mācību gads ir bijis izaicinošs, pilns ar savu darba spēju apzināšanos un uzticēšanos Dievam, ka viss būs labi. Šajā gadā esmu saņēmusi no Dieva ļoti daudz svētību. Izjūtu īpašu Viņa klātbūtni un esamību par lietām un darbiem, kurus uzticēju. Bija brīži, kuros vairs, kad pati nevarēju, pie sevis domāju: "Labi, es to nevaru, ielikšu šo lietu Dieva rokās". Bet tā jau tas nedarbojas. Ja uzreiz visu uzticu Viņam, tad Dievs var svētīt arī to, kas neizdodas citādā veidā. Piedzīvoju, cik liels ir spēks visam, ja Viņš iesaistās un ir man klāt. Biju starp visiem uztraukumiem un nozīmīgām lietām aizmirsusi, ka Viņš ir tas, kas man var vislabākajā veidā palīdzēt, un ka varu Viņam uzticēt savus uztraukumus, lai Dievs ar tiem tiek galā un darbojas. Bieži vien pie sevis domāju: "Labi, Dievs, Tu redzi, cik svarīgi man šis ir, lūdzu, ejam kopā!" Ja runājam ar Viņu, tad darām zināmu, cik mums ir svarīgi būt kopā ar Dievu. Paļaujoties tikai uz sevi, darbs nevar nest tādas svētības, kādas ir, darot kopā ar Viņu.

ESTERE OZOLIŅA

mācās Ekonomikas
un kultūras augstskolā

Izaicinošs, dinamisks un pārsteidzošs bija šis mācību gads! Ar Dieva palīdzību es aizgājušā mācību gadā ieguvu apbrīnojamu sparū un gara spēku nepadoties

un turpināt godprātīgi veikt savus pienākumus, neskatoties uz milzīgo mācību vielas un uzdevumu apjomu un daudzu manu tuvinieku pazaudēšanu, kas nedaudz izsita no sliedēm. Slava Dievam par to, ka caur grūtībām, arī pat ļoti sāpīgām un nepatīkamām, mums ir iespēja garīgi augt, kļūt stiprākiem un dedzīgākiem. Patiešām, tas ir brīnumaini – pat ja apkārt notiek cīņa, es spēju ar Dieva palīdzību gūt nelielas, bet nozīmīgas uzvaras savā dzīvē.

HENRIJS HABLOVS

mācās Siguldas
pilsētas vidusskolā

Aizvadītais mācību gads bija jaunu iespēju pilns, tas man nepavisam nelikās grūts. Kamēr citās skolās tiešsaistē notika gandrīz vai katra paredzētā stunda, man puse stundu katru dienu sastāvēja no ātri paveicamiem patstāvīgajiem darbiem. Šī iemesla dēļ man bija salīdzinoši viegli ar skolu apvienot gan IMPACT vadību, gan jauniešu kalpošanu Latvijā un Lietuvā, gan Bībeles izpēti, gan citas kalpošanas, ar kurām Dievs šī mācību gada laikā svētīja. Ja mācības būtu notikušas klātienē vai arī ja stundu grafiks būtu bijis saspringtāks, nebūtu bijis iespējams šīs kalpošanas apvienot ar skolu. Par to arī esmu Dievam visvairāk pateicīgs. Nekad iepriekš man nebija bijusi iespēja kalpot Dieva darbā tik dažādos veidos, cik šogad no savām mājām. Ko mēs mēdzam redzēt kā šķērslī kalpošanai, Dievs redz kā jaunu iespēju izplatīt Labo vēsti. To arī vēlu mums katram atcerēties visos laikos.

KURA VARĒTU BŪT VIENA NO VISPĀRSTEIDZOŠĀKAJĀM DIEVA ĪPAŠĪBĀM?

Tam Kungam piemīt daudz pārsteidzošu īpašību. Katra no tām ir ievērtības vērtā. Tomēr ļoti iespējams, ka viena no vispārsteidzošākajām Dieva īpašībām, kas aprakstīta Svētajos Rakstos, ir tā, ka Dievs **visam** sniedz brīvību, telpu un vietu. Dievs dod telpu būt. Tādēļ arī vārdu “visam” te būtu nepieciešams īpaši uzsvērt. Visam šajā pasaulē ir dota sava vieta, telpa un brīvība.

Radītājs pirmajā dienā radīja gaismu, bet tad deva telpu radībai. Bībelē aprakstīts, ka Viņš burtiski izveidoja telpu starp ūdeņiem apakšā un augšā, nostiprinot ūdeņus augšā ar cietu jummu, ko angļiski tulko ar vārdu *firmament* ‘debesjums’. Šajā jumā Radītājs iestiprināja visus spīdekļus, kas izgaismotu telpu apakšā.

“Viņš liek Savai saulei uzlēkt pār ļauniem un labiem un liek lietum līt pār taisniem un netaisniem.” (Mt. 5:45) Dievs dod vietu un telpu visiem: gan labajiem, gan ļaunajiem. Viņš visiem dod brīvību rīkoties.

Protams, gribētos, lai ļauno nebūtu, bet Dievs dod telpu arī viņiem. “Bezgalīgā Gudrība sātānu vēl neiznīcināja. Tā kā Dievam ir pieņemama vienīgi kalpošana mīlestībā, tad Viņa radīto būtņu uzticībai jābalstās uz pārlicību par Viņa labvēlību un taisnīgumu. Debesu un citu pasaulu iemītnieki vēl nevarēja saprast grēka dabu un tā sekas, tāpēc sātāna pazudināšanā viņi nesaskatītu Dieva taisnīgumu. Ja tas tiktu tūlīt iznīcināts, tad daži Dievam kalpotu vairāk aiz bailēm, nekā no mīlestības.” (E. Vaita. “Sentēvi un pravieši” [42]) Dievs nepadara cilvēkus par paklausīgiem robotiem, bet gan dod telpu gan ticībai, gan šaubām, gan labajiem, gan ļaunajiem. Lai aug abi kopā līdz plaušām laikam.

“Un Viņš, Savu krustu nesdams, gāja uz vietu, ko sauc par pieres vietu, ebrejiski Golgatu.” (Jņ. 19:17) Kristus to darīja brīvi un nepiespiesti. Kurš to pieņem, tas atrod Dieva mīlestību. Dievs respektē cilvēku atbildes. Dievs deva cilvēkiem iespēju sist krustā Jēzu Kristu. Viņš netraucēja. Lāva tam notikt.

Daudzi pārprot Dieva doto brīvību. Kā saka dziesminieks: “Tu sēdi un runā ļaunu pret savu brāli, tu apmelo savas mātes dēlu. Tā tu dari, un, kad Es ciešu kļūdu, tu domā, ka Es esmu tāds pats kā tu.” (Ps. 50:20–21) Nav ļaunāka vergtura par atbrīvoto vergu, kurš nevēlas sniegt brīvību arī citiem. Tāds atbrīvotais vergs pats vēlas kļūt par vergturi un savu brīvību izbaudīt, turot sev vergus un izkalpinot citus. Nav nežēlīgāka kunga par šādu individu. Tikai patiesi brīvs cilvēks var sagādāt brīvību citiem. Tomēr brīvība ir kas vēl. Patiesa brīvība nav saprotama bez atbrīvošanas no grēka, kurš sasaista važās. Šajā ziņā Kristus īsteno “cietumnieku atbrīvošanu” no grēka verdzības. Tas Kungs sniedz telpu, kur atbrīvotais nu var īstenot sev piešķirto brīvību.

“Mokas un izbaites (sengr. *stenohōria*) ikvienai cilvēka dvēselei, kas dara ļaunu [...]” (Rom. 2:9–10) Sengrieķu *stenohoria* apzīmē šauro vietu jeb strupceļu. Turpretī Glābējs, atbrīvojot no grēka, no strupceļa izved plašumā. Kā rakstīja dziesminieks: “[...] Tu manai kājai liki nostāties **plašākā vietā.**” (Ps. 31:9)

Kad cilvēks ir atbrīvots no grēka un tapis brīvs, svarīgi nedot atkal vietu velnam. (Ef. 4:27)

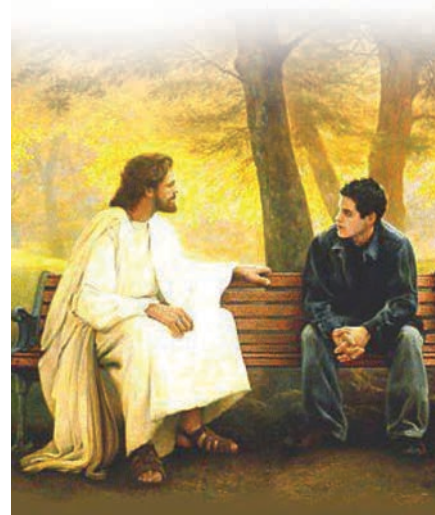
Dievs deva vietu Savai tautai, Israēlam: “Tu viņam sagatavoji **augšanas telpu**, ka tas varēja iesakņoties un piepildīja zemi.”

(Ps. 80:10) Dievs ir devis baušļus, bet neatceļ brīvību. Dievs pavēl mīlēt, bet dod telpu paša cilvēka izvēlei. Dievs nevienam neuzspiež Savu mīlestību, bet dod tai telpu būt.

Bībelē aprakstīts, kā radīšanā Dievs deva vietu cilvēkam; tā arī laiku galā Dievs sagatavo vietu izglābtajiem Jaunajā Zemē. Kristus apsolīja: “Mana Tēva namā ir daudz mājokļu. Ja tas tā nebūtu, vai Es jums tad būtu teicis: Es noeimu **jums vietu sataisīt?** Un, kad Es būšu nogājis un jums vietu sataisījis, tad Es nākšu atkal un ņemšu jūs pie Sevis, lai tur, kur Es esmu, būtu arī jūs.” (Jņ. 14:2–3)

Dievs vēlas, lai augam Kristus žēlastībā, lai šajā paaudzē būtu vieta mums un lai mūsos būtu vieta Dieva Garam. Tas Kungs vēlas, lai būtu dota telpa augt Gara augļiem, ar kuriem apkārtējo pasauli piepildīt ar Dieva dotajām svētībām. Šajā ziņā šī, manuprāt, ir viena no visvairāk pārsteidzošākajām Dieva īpašībām, ka tas Kungs dod brīvību, telpu un vietu visai Savai radībai.

Andris Pešelis, mācītājs, LDS Sabatskolas nodaļas vadītājs

Darbiņš neviens nav mazs un siks, Ja tikai kādam tas vajadzīgs...

Krū: Krā, paklau, es eju ārā kopā ar Fredi padzenāt bumbu. Mājās nebūšu tik ātri.

Krā: Pagaidi, Krū, mamma lika mums sakārtot grāmatu plauktus. Vai tu pabeidzi darbiņu?

Krū: Jau sen! Manos plauktos viss kārtībā.

Krā: Tūlīt paskatišos. Es pazīstu, brālīt, tavu "viss kārtībā"! Dažreiz tā vis nav, kā tu saki!

Krū: Nāc, paskaties, visas grāmatas sabāzu, tas ir, saliku plauktā iekšā.

Krā: Nu vai zini! Tu tiešām domā, ka tāds izskatās sakārtots grāmatu plaukts!? Tās grāmatas, tiklīdz tās pakustinās, tūlīt kādam uzgāzīsies uz galvas!

Krū: Tāpēc nevajag tās kustināt!

Krā: Es domāju, brālīt, mamma bēdāsies. Viņa vienmēr skumīgi nopūšas, kad kāds darbiņš, ko viņa lūgusi padarīt, nav izdarīts. Man nepatīk, ka viņa mūsu dēļ noskumst.

Tētis: Sveiki, vārnēni! Par ko abi spriežat?

Krā: Tēti, cik labi, ka tu jau mājās! Mēs ar brāli kārtojam grāmatas.

Krū: Un es jau tās sakārtoju, tāpēc esmu brīvs kā putns gaisā!

Tētis: Nē, mīlo putniņ, futbols pagaidīs, darbs jāpadara kārtīgi!

Krū: Paklau, tēt, es nezinu, kas tas ir, bet man ļoti nepatīk strādāt!

Tētis: Es gan zinu, kas tas ir. Tas ir slinkums.

Krā: Jā, brālīt, slinkums ir jāpiecina!

Krū: Psiholoģiskās grāmatās rakstīts, ka vienmēr jādara tas, kas patīk. Tikai tad var būt laimīgs! Tu taču, tēt, negribi, lai tavs mīlais bērniņš ir nelaimīgs?

Tētis: Bet Bibelē, nelaimīgais

bērniņ, ir rakstīts, lai "Dodies pie skudrām, tu sliņķi, novēro viņu rīcību un mācies! Lai gan viņām nav nedz valdnieka, nedz priekšnieku, nedz citu kungu, viņas tomēr sagādā sev maizi vasarā un iekrāj sev barību ražas ievākšanas laikā." (Sal. pam. 6:6, 7) Redzi, skudras ar savu čaklumu ir iemantojušas ļoti labu slavu!

Krā: Tā ir – neviens nekad neteiks: slinks kā skudra, jo skudriņas ir ļoti čaklas.

Tētis: Labi padarīts darbiņš vēl nevienu nav padarījis nelaimīgu. Slinkums gan! Katrs darbiņš jāpadara, cik vien var labi. Vai atcerieties stāstu par ganu zēnu Dāvidu?

Krū: To, kurš piecīnija Goliātu un vēlāk kļuva par ķēniņu?

Tētis: Jā, to pašu. Ja viņš būtu ganījis sava tēva aitiņas tāpat, kā tu, Krū, kārtu grāmatplauktu, tad viņa ganāmpulku jau sen būtu saplosījuši vilki, lāči vai lauvas, bet viņš drosmīgi rūpējās par aitiņām, vadīja tās uz zāļainām ganībām. Tās bija paēdušas un labi aprūpētas. Jau no mazām dienām pieradis katru darbiņu darīt kārtīgi, viņš, izaudzis liels, bija spējīgs godprātīgi veikt arī ķēniņa pienākumus.

Krā: Es atceros arī stāstu par Jāzepu. Kad viņš kļuva par vergu Ēģiptē, tad, vergs būdams, viņš uzticīgi pildīja ikkatru pienākumu, un visam, ko viņš darīja, KUNGS lika labi izdoties.

Tētis: Redzot Jāzepa čaklumu un godprātību, ar katru dienu pieauga saimnieka uzticība viņam. Ar laipnību Jāzeps iekaroja sava kunga sirdi. Domāju, ka Jāzeps nekad nebūtu iemantojis kunga uzticību, ja būtu bijis nevīžīgs un slinks.

Krā: Jā, un beigu beigās Jāzeps no verga kļuva par visas Ēģiptes zemes valdnieku. Pats ķēniņš viņu iecēla šajā godpilnajā amatā.

Tētis: Tas varēja notikt tikai tāpēc, ka viņš godīgi pildīja katru, pat vismazāko, darbiņu un vienmēr palika uzticīgs Radītājam.

Krā: Atceries, brālīt, stāstu par mazo zēnu Samuēlu, kurš jau no mazām dienām dzīvoja DIEVA namā? Viņš bija ļoti jauns, kad to atveda saiešanas teltī, un jau tad viņam vajadzēja pildīt vienkāršus un ne vienmēr patīkamus darbiņus, bet viņš bija laipns un paklausīgs un katru darbiņu paveica ar priecīgu sirdi vislabākajā veidā!

Tētis: Jau no mazām dienām DIEVS viņu sagatavoja lielam un atbildīgam darbam Israēla tautas labā!

Krā: Godīgums un čaklums iepriecina mūs pašus! Ar mani tā vienmēr ir!

Krū: Man ļoti patīk šie stāsti! Tā jau ir – Dāvida, Jāzepa un Samuēla grāmatu plaukti droši vien nelīdzinātos manējam. Nu, labi, es to sakārtošu riktīgi pa smuko! Vai tad nu es būtu, mammai par bēdāšanos, tas pats lielākais sliņķis?!

Krā: Jā, brālīt, arī mamma būs ļoti iepriecināta!

Tētis: Mīlie bērni, kad jūs darāt savus mazos un arī lielos darbiņus, atcerieties, ka "Visu, ko darāt, dariet no sirds, it kā savam Kungam..." – un jums viss izdosies!

"Tāpat lai jūsu gaisma spīd ļaužu priekšā, ka tie ierauga jūsu labos darbus un godā jūsu Tēvu, kas ir Debesīs." (Mateja evaņģēlijs 5:16)

KONKURSA "CEĻOJUMS PA SALAMANA GUDRĪBAS TAKĀM" BALVIŅAS PAR MAIJU SAŅEMS:

Laima, Sintija, Ieva, Rūta, Maksims, Gabriela un Nikola no Pļaviņām,
Leila, Marija, Stefans, Tilānija un Emīlija no Rīgas, Rainers, Arturs un
Liene no Saulkrastiem, Anna, Johans, Aleksa un Renārs no Smiltenes, Raivo
no Kandavas, Markuss, Lidija, Santa, Evita, Daniels, Renārs, Kristers un
Emīlija no Dobeles.

Lasījums jūnijam:

Salamana pamācību 28. – 31. nodaļa.

Uzdevums

Dodies pa pēdām skudriņām! Meklē vertikālajās rindās skudriņas un katru trešo burtu pēc skudras. Iekrāso šī burta rūtiņu. Pēc tam varēsi izlasīt vēstījumu horizontāli no skudriņu norādītajiem burtiem, gan arī vertikālajās rindās plašāku vēstījumu.

L	I	N	☐	E	K	N	U	A	S	E	☐	E	V	R	V	S	I	G	S	D	Ī	☐	M	G	U	R	A
A	Ņ	E	D	☐	Š	E	N	S	A	V	S	K	☐	A	Ā	L	K	U	K	T	S	Ā	I	☐	L	U	S
I	Ā	☐	I	D	N	D	G	T	G	M	S	☐	B	Ž	K	A	I	L	A	☐	I	S	☐	U	I	S	N
☐	M	D	N	E	☐	Z	U	O	☐	A	A	R	U	A	☐	I	L	Ē	☐	U	E	N	E	I	☐	C	A
G	☐	D	I	Z	I	C	☐	M	Ā	I	R	K	A	☐	Š	K	G	S	I	U	S	O	L	L	V	I	☐
D	N	Z	E	P	S	I	V	☐	E	Z	Ā	Ā	R	S	R	Ā	I	I	T	R	A	S	G	I	Ņ	☐	U
A	O	V	K	R	E	T	P	Ē	D	I	U	J	Ī	D	A	☐	T	L	S	A	U	A	A	P	Ē	Ņ	I
N	A	A	A	E	K	U	I	I	Ā	V	N	S	B	I	N	C	M	A	K	U	G	V	P	A	L	Ķ	D
V	V	L	N	E	A	K	Ņ	R	S	A	I	E	U	E	A	Ā	U	I	A	S	Š	A	A	G	D	P	K

☐	U	O	K	K	O	T	S	T	A	Ā	Ā	I	Ā	☐	Ī	V	S	S	S	U	S	A	S	S	D	A	J
Ā	S	P	U	☐	K	U	Ē	E	Z	T	M	E	R	S	☐	I	T	K	C	P	A	M	S	☐	Z	D	A
N	☐	A	C	S	A	L	T	V	Ā	E	P	D	☐	C	B	N	☐	Ā	E	Ī	L	Ā	☐	E	☐	S	M
D	A	☐	☐	R	S	A	U	☐	M	V	A	A	S	N	Ī	☐	R	B	Ļ	T	A	C	E	C	V	M	P
U	O	D	I	A	☐	B	T	I	☐	K	P	☐	Ī	A	A	O	U	R	☐	Ā	M	☐	Ā	S	I	☐	A
N	Ņ	V	Ē	V	L	Ā	☐	I	I	Ā	Ē	M	T	B	U	B	Ū	U	A	☐	A	Ī	Š	T	I	I	☐
I	E	R	E	A	O	K	A	P	Ņ	☐	D	R	E	A	N	M	K	Ņ	U	J	N	M	I	Ā	E	E	N
E	M	U	Š	S	A	D	V	A	T	J	Ā	A	I	D	T	Ā	U	O	L	N	A	B	N	L	N	T	S
K	K	S	Ā	R	I	U	D	M	K	U	M	P	G	Z	E	K	M	T	A	S	P	A	O	Ī	P	A	T

IR PIENĀCIS LAIKS.
ROM 13:11

CELIES!

LIMBAŽI

IMPACT misijas brauciens
no 02.08. līdz 09.08.

REGISTRĒJIES
ej.uz/celies2021

*Reģistrācija atvērta līdz 1. jūlijam.

Dalības maksa : 45 EUR

*pēc 15. jūnija : 50 EUR

*pasākuma dalībnieku skaits var tikt ierobežots atbilstoši epidemioloģiskajai situācijai vai pasākums var tikt atcelts.

 IMPACT

Latvia

Foto : Bobby Stevenson